

รายงานฉบับสมบูรณ์

การประเมินผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่

ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

Assessment of the Impact of Working-Age Parents' Alcohol

Consumption on Younger Relatives in Nakhon Ratchasima Province

(สัญญาเลขที่ 61-00-1775 รหัสโครงการ 61-02029-0010)

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรุวรรณ ไตรทิพย์สมบัติ

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ได้รับทุนสนับสนุนโดย

แผนงานศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พฤศจิกายน พ.ศ. 2563

สัญญาเลขที่ 61-00-1775

รายงานฉบับสมบูรณ์

การประเมินผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่

ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

(สัญญาเลขที่ 61-00-1775 รหัสโครงการ 61-02029-0010)

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จากรุวรรณ ไตรทิพย์สมบัติ

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ได้รับทุนสนับสนุนโดย

แผนงานศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Final Report

Assessment of the Impact of Working-Age Parents' Alcohol
Consumption on Younger Relatives in Nakhon Ratchasima Province

(Contract no 61-00-1775 Project code 61-02029-0010)

By

Asst. Prof. Dr. Jaruwan Tritipsombut

Faculty of Public Health, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

This project was supported by

Centre for Alcohol Studies (CAS)

Faculty of Medicine Prince of Songkhla University

September 2020

คำนำ

การดื่มแอลกอฮอล์เป็นพฤติกรรมที่อยู่คู่กับท้องถิ่นและสังคมไทยมาเป็นระยะเวลาช้านาน โดยประเทศไทยมีปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับ 5 ของโลก และอันดับ 3 ของทวีปเอเชีย รองจากประเทศเวียดนามและเกาหลีใต้ จากรายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด ปี พ.ศ. 2554 พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผู้ดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 37.0 ซึ่งถือเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าภาพรวมของประเทศไทย จังหวัดนครราชสีมาแบ่งการปกครองออกเป็น 32 อำเภอ 287 ตำบล 3,743 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร 2,639,226 คน ซึ่งมากเป็นอันดับสองรองจากกรุงเทพมหานคร และมากที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนของนักดื่มที่ดื่มแล้วมีปัญหามากถึงร้อยละ 12.9 ซึ่งเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นของเขตสุขภาพที่ 9 นครชัยบุรินทร์ ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรสังกัดคณะสาธารณสุขศาสตร์ ซึ่งเป็นคณะวิชาหนึ่งในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตระหนักถึงพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มพ่อแม่ผู้ปกครองวัยทำงานที่มีต่อบุตรหลานวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน ประกอบกับข้อมูลปัญหาและผลกระทบต่อเยาวชนจากการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวยังมีค่อนข้างน้อยและจำกัดเฉพาะบางประเด็นเฉพาะบางพื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงประเมินผลกระทบต่อบุตรหลานวัยรุ่นจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงผสมผสานแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อศูนย์วิจัยปัญหาสุราและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในปัญหาและผลกระทบต่อบุตรหลานวัยรุ่นจากการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวทั้งที่ใช่และไม่ใช่พ่อแม่ รวมทั้งได้บทความวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ช่วยให้รายงานเล่มนี้สำเร็จด้วยดี หากมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้นำไปใช้ประการใด โปรดพิจารณาให้แนวทางเพื่อการปรับปรุงอย่างมีคุณภาพต่อไป

ผู้วิจัย

พฤศจิกายน 2563

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการตอบแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พุมพิงศ์ สัตยวงศ์ทิพย์ คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา ผาติเสนะ ประธานหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และอาจารย์ ดร.รชานนท์ ง่วนใจรัก ประธานหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) หน่วยระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

ผู้วิจัย

พฤศจิกายน 2563

บทคัดย่อ

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลกระทบต่อบุตรหลานวัยรุ่นจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงผสมผสานแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี จำนวน 379 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากสถานศึกษา 9 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงขึ้น และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี จำนวน 8 คน และพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 2 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 193 คน ร้อยละ 50.92 มีอายุเฉลี่ย 14.71 ปี (SD = 1.34) นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.22 กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 72.07 ได้เงินมาโรงเรียนเฉลี่ยวันละ 116.63 บาท (SD = 40.90) โดยได้รับจากพ่อแม่ ร้อยละ 93.44 มีบุคลิกเฉพาะตัวเป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง ร้อยละ 88.68 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน (รวมตัวเอง) เฉลี่ย 4.90 คน (SD = 1.89) มีสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกในครัวเรือน ร้อยละ 58.84 ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 84.62 ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา เมื่อมีเวลาว่างหลังเลิกเรียน วันหยุด หรือช่วงปิดภาคเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.92) มักจะเล่นอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 56.57 เนื่องด้วยทราบถึงอันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ โดยเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 93.00 ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 82.73

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกของผู้ที่เคยดื่มแต่เลิกแล้ว และที่ปัจจุบันยังดื่มอยู่ จำนวน 162 คน (ร้อยละ 42.74) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเริ่มดื่มแอลกอฮอล์เมื่อมีอายุเฉลี่ย 13 ปี (SD = 1.60) เนื่องด้วยอยากรู้ อยากรอง ร้อยละ 81.71 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มในครั้งแรก คือ เบียร์ ร้อยละ 48.25 โดยดื่มที่บ้านตนเอง ร้อยละ 45.85 และบ้านเพื่อน ร้อยละ 29.30 ผู้ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก คือ เพื่อน ร้อยละ 54.22 ญาติพี่น้อง ร้อยละ 33.13 และพ่อ ร้อยละ 13.86 ตอนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกนั้น กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ตั้งใจหรือวางแผนว่าจะดื่มมาก่อนล่วงหน้า ร้อยละ 61.73 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างดื่มเบียร์บ่อยที่สุด ร้อยละ 56.83 โดยดื่มในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ร้อยละ 42.96 มีการพูดคุยกันระหว่างกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 61.39 แต่ไม่มีการสูบบุหรี่ร่วมด้วย ร้อยละ 85.62 กลุ่มตัวอย่างไม่เคยดื่มหนัก ร้อยละ 54.61 และไม่เคยดื่มจนมีเมมา ร้อยละ 65.37 กลุ่มตัวอย่างได้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาด้วยวิธีการรวมเงินกับเพื่อนซื้อ ร้อยละ 41.45 โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้ง

163.90 บาท (SD = 200.78) สถานที่ที่ไปซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์บ่อยที่สุด คือ ร้านขายของชำ ร้อยละ 65.88 เมื่อพิจารณาการเดินทางไปร้านค้าเพื่อซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พบว่า มีความสะดวกสามารถซื้อโดยใช้เวลาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 54.81 สถานที่ในการตีมแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้ง คือ บ้านตนเอง ร้อยละ 53.21 และบ้านเพื่อน ร้อยละ 46.79 โดยตีมในช่วงหลังการสอบ ร้อยละ 47.71 บุคคลที่ร่วมตีมในแต่ละครั้ง คือ เพื่อน ร้อยละ 66.45 โดยมีจำนวนเฉลี่ย 5.84 คน (SD = 3.75) เหตุผลที่ตีมแอลกอฮอล์ คือ เพื่อความสนุกสนาน ร้อยละ 58.17 และเพื่อผ่อนคลายจากการเรียน ร้อยละ 41.18 หลังจากการตีมแอลกอฮอล์แล้ว กลุ่มตัวอย่างมีอาการเมาบ้างเล็กน้อย ร้อยละ 42.68 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.43) ไม่เคยเป็นผู้ขับขียานพาหนะ เมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ที่ปัจจุบันยังคงตีมแอลกอฮอล์อยู่ จำนวน 66 คน (ร้อยละ 17.69) พบว่า ในอนาคตข้างหน้ากลุ่มตัวอย่างจะลดปริมาณการตีมลง ร้อยละ 43.08 ตีมในปริมาณเท่าเดิม ร้อยละ 38.46 และเพิ่มปริมาณการตีมขึ้น ร้อยละ 12.31 ทั้งนี้ มีเพียงร้อยละ 6.15 ที่เลือกจะไม่ตีมแอลกอฮอล์เลย

ในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีผู้ที่ตีมแอลกอฮอล์เฉลี่ย 1.97 คน (SD = 1.36) โดยมีบทบาทเป็นพ่อและแม่ ร้อยละ 60.58 ส่วนบทบาทอย่างอื่นนอกเหนือจากพ่อและแม่ ร้อยละ 39.42 ในบรรดาผู้ที่ตีมแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างใกล้ชิดสนิทสนมกับพ่อมากที่สุด ร้อยละ 60.95 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการตีมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง พบว่า ผู้ที่ตีมแอลกอฮอล์มีความข้องเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างโดยมีบทบาทเป็นพ่อ ร้อยละ 68.34 มีอายุเฉลี่ย 43.70 ปี (SD = 6.92) นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.19 มีอายุเฉลี่ยที่เริ่มตีมแอลกอฮอล์ครั้งแรก คือ 22.60 ปี (SD = 6.69) มีสถานภาพคู่และอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 77.24 สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 22.43 มีรายได้เพียงพอ และมีเหลือเก็บ ร้อยละ 57.30 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 26.77 เหตุผลที่ตีมแอลกอฮอล์ คือ เพื่อแก้อาการเหนื่อยล้า คลายเครียด เข้าสังคม และเพิ่มอรรถรสในการพูดคุยกัน ปัจจุบันผู้ที่ตีมแอลกอฮอล์ยังสูบบุหรี่อยู่ ร้อยละ 39.84 และเคยสูบบุหรี่แล้ว ร้อยละ 17.07 ทั้งนี้ ผู้ที่ตีมแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 84.15

เมื่อพิจารณาผลกระทบจากการตีมแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากการตีมแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 97.10 โดยเคยถูกพูดจาหยาบคายใส่ ร้อยละ 42.22 รองลงมา คือ เคยนั่งรถไปกับผู้ขับขีที่มีอาการเมึนเมาในช่วงเย็นหรือยามค่ำคืน ร้อยละ 34.83 ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างล้วนคุ้นชินกับการตีมแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง เนื่องด้วยอยู่กับบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเช่นนี้เป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว บางครั้งก็เคยรู้สึกไม่พอใจและ / หรือไม่ยอมไปใกล้ชิด ส่วนผลกระทบอื่น ๆ ที่พบได้บ้างในการศึกษา

ครั้งนี้ คือ เคยต้องไปรับ-ส่งผู้ตีมีซึ่งมีอาการมีเมมาที่บ้านเพื่อนหรืองานสังสรรค์ในช่วงดึก รวมทั้งเคยต้องขี่รถจักรยานยนต์ออกจากบ้านพักเพียงลำพังในยามค่ำคืนเพื่อนำเงินไปจ่ายค่าปรับให้แก่คนในครอบครัวหลังถูกจับด้วยข้อหาเมาแล้วขับ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับผลกระทบเช่นนี้จะมีความรู้สึกที่ตรงกัน คือ เสียหายเงิน เนื่องจากเงินดังกล่าวช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัวได้ อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกายและเพศเนื่องจากการตีมีแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง จึงไม่เคยต้องโทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือจากตำรวจ ไม่เคยต้องไปพบบุคลากรทางการแพทย์ ไม่เคยต้องไปซื้อยาเพื่อรักษาตัวเอง ตลอดจนไม่เคยต้องไปรับบริการหรือขอคำปรึกษาที่ศูนย์บริการให้คำปรึกษาต่าง ๆ ทั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเคยต้องไปพูดคุยปรับทุกข์หรือขอคำแนะนำจากเพื่อนสนิทที่คบหากันมาตั้งแต่วัยเยาว์และมีพ่อแม่ ผู้ปกครองตีมีแอลกอฮอล์เช่นเดียวกัน โดยพูดคุยกันถึงการกระทำที่น่าอึดอัดใจเมื่อถูกพ่อแม่ ผู้ปกครองเี่ยววานให้ไปซื้อเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าในละแวกบ้าน ซึ่งการถูกเี่ยววานอยู่บ่อยครั้งนำไปสู่ปัญหาที่เกิดเฉพาะหน้า คือ การมีปากเสียงกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างและผู้ที่มีแอลกอฮอล์ แต่เหตุการณ์ไม่รุนแรง ส่วนปัญหาระยะยาวที่อาจเกิดตามมาหากเจ้าของร้านค้ายินยอมจำหน่ายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ให้แก่กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ คือ การมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเข้าถึงเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ ดังนั้น เพื่อป้องกันการทดลองตีมีแอลกอฮอล์ของบุตรหลานหรือลดจำนวนนักตีมีหน้าใหม่ในกลุ่มเยาวชน พ่อแม่ ผู้ปกครองควรหลีกเลี่ยงการเี่ยววานให้บุตรหลานไปซื้อเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ และเจ้าของร้านค้าควรปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยากให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเลิกตีมีแอลกอฮอล์เนื่องด้วยเป็นห่วงสุขภาพในระยะยาวของคนที่คุณรัก

เมื่อประเมินความพึงพอใจต่อสภาวะสุขภาพของตนเองโดยตอบแบบสอบถาม EQ-5D-Y พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีปัญหาเวลาอาบน้ำหรือแต่งตัว ร้อยละ 91.55 ไม่มีปัญหาเวลาเดินไปมาร้อยละ 86.55 ไม่มีปัญหาเวลาทำกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ ร้อยละ 85.76 ไม่มีอาการเจ็บปวดหรือรู้สึกไม่สบาย ร้อยละ 59.37 และไม่รู้สึกกังวล เศร้า หรือไม่มีความสุข ร้อยละ 56.46 ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดในด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต รองลงมา คือ ภาวะสุขภาพและความเป็นอยู่ และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดในด้านสภาวะทางจิตใจ อารมณ์

เมื่อประเมินคุณภาพชีวิตของกลุ่มตัวอย่างโดยตอบแบบสอบถาม WHOQOL-BREF-THAI พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคุณภาพในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับกลาง ๆ ค่อนไปทางระดับดี เมื่อ

พิจารณาข้อความเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไปและคุณภาพชีวิตโดยรวม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจกับสุขภาพอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.56 เมื่อพิจารณาข้อความเกี่ยวกับมิติทางด้านร่างกาย พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.61 เมื่อพิจารณาข้อความเกี่ยวกับมิติทางด้านจิตใจ พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจในชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.76 เมื่อพิจารณาข้อความเกี่ยวกับมิติทางด้านสังคม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อน ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.18 และเมื่อพิจารณาข้อความเกี่ยวกับมิติทางด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.97 นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก รายบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างล้วนมีสุขภาพดี มีความสุข และมีเป้าหมายในการใช้ชีวิต โดยเฉพาะเกี่ยวกับการศึกษาและ / หรือการประกอบอาชีพ

Abstract

The explanatory sequential design had objectives to assess the impact of working-age parents' alcohol consumption on younger relatives in Nakhon Ratchasima Province. The quantitative data were collected among 379 adolescents aged 13-18 years who are enrolled in secondary education of nine schools, using the researchers-adapted questionnaire. The qualitative data were collected among eight adolescents aged 13-18 years and two alcoholic parents, using the semi-structured interview. According to the findings, it was found that there were 193 male samples (50.92%) and their average age was 14.71 years ($SD = 1.34$). There were samples who were Buddhists (99.22%) and junior high school students (72.07%). Their average pocket money was 116.63 baht per day ($SD = 40.90$) received from their parents (93.44%). There were samples that were cheerful and active (88.68%). The average number of their family members (including them) was 4.90 ($SD = 1.89$). There were samples having good relationships with their family members (58.84%). There are samples without any congenital disease (84.62%). In the 12 recent months, most of the samples (84.92%) spent their times on the Internet during their free times, holidays or vacations. There were samples that had never drunk the alcohols (56.57%) because they knew the dangers of the alcohols from televisions (93.00%) and courses (82.73%).

By considering the drinking behaviors in the first time of 162 samples (42.74%) who drank the alcohols but quit drinking and currently still drinking, it was found that they started drinking when they averagely were 13 years ($SD = 1.60$) because they were curious and they wanted to try drinking the alcohols (81.71%). Their first alcoholic drinks were beer (48.25%) that they drank at their homes (45.85%) and friends' houses (29.30%). Their first drinking buddies were their friends (54.22%), family members (33.13%) and fathers (13.86%). For their first times that they drank the alcohols, they did not intent or plan to drink the alcohols (61.73%). By considering their drinking behaviors in the 12 recent months, it was found that there most favorite drinks were

beer (56.83%). There were samples drinking the alcohols during festivals (42.96%). There were samples chatting while drinking the alcohols (61.39%). There were samples drinking the alcohols without smoking (85.62%). There were samples that had never heavily drunk the alcohols (54.61%), and there were samples that had never been drunken (65.37%). There were samples that obtained the alcohols by sharing the costs of the alcohols (41.45%). The average cost was 163.90 baht per time (SD = 200.78). The most favorite places for buying the alcohols were grocery stores (65.88%). By considering the transportations to buy the alcohols, it was found that there were samples that could conveniently ride / drive their private vehicles and spent short periods of times (54.81%). The places where they drank the alcohols were their homes (53.21%) and friends' houses (46.79%). There were samples drunk the alcohols after examinations (47.71%). Their drinking buddies were friends (66.45%). The average number of their drinking buddies was 5.84 (SD = 3.75). Their reasons to drink the alcohols were entertainment (58.17%) and relaxation (41.18%). After drinking the alcohols, there were samples that were slightly drunken (42.68%). Most of the samples (76.43%) had never been riders or drivers. By considering the 66 samples currently drinking the alcohols (17.69%), it was found that there were samples that would reduce their drinking frequencies (43.08%), maintain their drinking frequencies (38.46%) and increase their drinking frequencies (12.31%). There were samples that do not drink the alcohols (6.15%). Most of the samples without any congenital disease (84.62%).

In the samples' families, the average number of drinkers was 1.97 (SD = 1.36) having the roles of parents (60.58%) and other roles (39.42%). Among the drinkers, the samples were closest to their fathers (60.95%). By considering the drinking behaviors of the working-age parents, it was found that there were drinkers having the relationships with the samples by having the roles of fathers (68.34%). Their average age was 43.70 years (SD = 6.92), and they were Buddhists (99.19%). The average age when they started drinking for their first time was 22.60 years (SD = 6.69). There were samples living with their partners (77.24%). Their highest education level was senior

secondary education (22.43%). There were samples having enough incomes and savings (57.30%). There were samples that were freelancers (26.77%). Their reasons to drink the alcohols were as follows: to rest, to relax and to enjoy chatting. There were drinkers who are smoking (39.84%) and stops smoking (17.07%). Most of the drinkers did not have congenital diseases (84.15%).

By considering the effects on the samples from their parents drinking the alcohols, it was found that the effects were at the moderate level (97.10%). There were the verbal and mental effects, insecurity and impolite words (42.22%). It was followed by the experiences from travelling with the drivers who were drunk in the evening or at night (34.83%). The samples were familiar with their parents drinking the alcohols because they have lived in that atmospheres and environments for long times. Occasionally, they felt that they did not want to pay attentions to or they did not want to get close to their parents. In some occasions, there were other effects from taking the drunken drinkers from their friends' houses or parties to their homes at late nights as well as riding motorcycles alone from their homes to pay for the drink driving penalties. The samples that were affected in these cases had the similar feelings. That is, they felt that they wasted their money since the money could be used for paying their families' expenses. However, the samples have never been hurt physically and sexually because of their parents drinking the alcohols. Therefore, they have never had to call for the helps from police officers, to meet medical officers, to buy medicines for self-treatments, and to use the services of any service center. There were some samples had to confide to their childhood friends similarly having parents drinking the alcohols by talking about their uneasy feelings from being asked by their parents to buy the alcohols from the grocery stores close to their homes. Problems were caused by being asked to buy the alcohols. The samples and drinkers argued with each other. However, the situations were not serious. There were long term problems that might be caused by the stores' owners selling the alcohols to the samples that were younger than 20 years. The samples might have positive attitudes

towards accessing the alcohols. To prevent the children from trying the alcohols or reduce the number of new drinkers, the parents should avoid asking their children to buy the alcohols and the stores' owners should strictly comply with the Alcoholic Beverage Control Act B.E. 2551 since most of the samples wanted their parents to stop drinking because they cared of their beloved parents' long term health.

After evaluating the satisfaction towards their health with the EQ-5 D-Y questionnaires, it was found that there were samples without problems while showing or wearing clothes (91.55%), walking (86.55%), and doing daily activities (85.76%). There were samples without pains or uneasiness (59.37%) and anxiety or unhappiness (56.46%). The samples' satisfactions towards their lives were at the high level. The highest average score was in the terms of security followed by health and well-being. The lowest average score was in the terms of mental and emotional conditions.

By evaluating the qualities of the samples' lives with the WHOQOL-BREF-THAI questionnaires, it was found that the qualities of most of the samples' lives were at the moderate and quite good levels. By considering the questions about the general health conditions and overall qualities of their lives, it was found that the samples were satisfied with their health at the high level (34.56%) in the two recent weeks. By considering the questions about their bodies, it was found that the samples could go to places by themselves at the highest level (30.61%) in the two recent weeks. By considering the questions about the mental conditions, it was found that the samples were satisfied with their life at the highest level (28.76%) in the two recent weeks. By considering the questions about the social conditions, it was found that the samples were satisfied with the helps from their friends at the highest level (27.18%) in the two recent weeks. By considering the questions in the terms of environments, it was found that the samples were satisfied with the conditions of their current houses at the highest level (27.97%) in the two recent weeks. Moreover, the results from the in-depth interviews showed that the samples were healthy and happy. The goals of their lives were about education and / or professions.

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ญ
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพ	ฏ
เนื้อหาการดำเนินโครงการ	1
- ชื่อโครงการ	1
- ความเป็นมา หลักการ และเหตุผล	1
- กรอบแนวคิดการวิจัย	3
- วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย	7
- กลุ่มเป้าหมาย และพื้นที่ดำเนินการ	8
- ระยะเวลาดำเนินงาน	12
- การขออนุญาตพ่อแม่ ผู้ปกครอง และการขอความยินยอมจากบุตรหลานวัยรุ่น	12
- การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล	14
- การป้อนข้อมูลและจัดการข้อมูล	14
- การวิเคราะห์ข้อมูล	15
ผลการดำเนินงาน	15
- ผลการดำเนินงานที่ได้ตามตัวชี้วัด / เป้าหมายของโครงการ	15
- ผลการกำกับติดตามและประเมินผล	94
- วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน	94
- ผลอื่น ๆ ที่ได้นอกเหนือจากเป้าหมายที่วางไว้	111
ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการดำเนินงาน	111
ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา	112

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เอกสารอ้างอิง	112
ภาคผนวก	117
- เอกสารรับรองโครงการวิจัยแบบเร็ว	118
- ประวัติผู้วิจัย	119

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรอายุ 13-18 ปี และจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละตำบล จำแนกตามเพศ	10
2	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)	16
3	การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน วันหยุด หรือช่วงปิดเรียนของกลุ่มตัวอย่าง	19
4	พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	21
5	การเคยเห็นหรือได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามพฤติกรรมการดื่ม แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง	23
6	พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มแต่เลิกแล้ว และกลุ่มตัวอย่างที่ปัจจุบันยังดื่มอยู่	26
7	พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ของกลุ่มตัวอย่าง	30
8	สัดส่วนของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานที่ดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามบทบาทหน้าที่	40
9	ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน ในจังหวัดนครราชสีมา	42
10	ความรู้เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)	53
11	จำนวนและร้อยละความรู้เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)	55
12	ทัศนคติต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)	55
13	จำนวนและร้อยละทัศนคติต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)	58
14	การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)	59
15	จำนวนและร้อยละการรับรู้ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)	62
16	ผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน ในจังหวัดนครราชสีมา	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	จำนวนและร้อยละผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา (n = 379)	68
18	คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ พ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา ประเมินโดยแบบสอบถาม EQ-5D-Y ฉบับภาษาไทย (n = 379)	69
19	ความพึงพอใจของชีวิตกลุ่มตัวอย่าง ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (n = 379)	70
20	คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ พ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา ประเมินโดยแบบสอบถาม WHOQOL-BREF-THAI ฉบับภาษาไทย (n = 379)	72
21	จำนวนและร้อยละคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลาน ประเมินโดยแบบสอบถาม WHOQOL-BREF-THAI ฉบับภาษาไทย (n = 379)	78

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	4
2	พื้นที่ทั้ง 25 ตำบล ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา	12

เนื้อหาการดำเนินโครงการ

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย)	การประเมินผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา
ชื่อโครงการ (ภาษาอังกฤษ)	Assessment of the Impact of Working-Age Parents' Alcohol Consumption on Younger Relatives in Nakhon Ratchasima Province

ความเป็นมา หลักการ และเหตุผล

การดื่มแอลกอฮอล์เป็นพฤติกรรมที่ดำรงอยู่คู่กับท้องถิ่นและสังคมไทยมาเป็นระยะเวลาช้านาน โดยประเทศไทยมีปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับ 5 ของโลก และอันดับ 3 ของทวีปเอเชีย รองจากประเทศเวียดนามและเกาหลีใต้ [1] จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2557 พบว่า ในกลุ่มประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีผู้ดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 17,705,006 คน (ร้อยละ 32.3) ส่วนใหญ่นิยมดื่มเบียร์มากที่สุด ร้อยละ 65.8 โดยผู้ดื่มที่อยู่ในเขตเทศบาลนิยมดื่มเบียร์ร้อยละ 71.5 ในขณะที่ผู้ดื่มที่อยู่นอกเขตเทศบาลนิยมดื่มเบียร์ ร้อยละ 61.3 เมื่อพิจารณาความถี่ของการดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ร้อยละ 57.6 เป็นผู้ที่ดื่มนาน ๆ ครั้ง และร้อยละ 42.4 เป็นผู้ที่ดื่มสม่ำเสมอ [2] เมื่อพิจารณาความชุกของนักดื่มผู้ใหญ่อายุ 15 ปีขึ้นไป สัดส่วนของนักดื่มประจำ สัดส่วนของนักดื่มหนัก สัดส่วนของนักดื่มแล้วขับ และความชุกของนักดื่มวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าดัชนีคะแนนความเสี่ยงต่อปัญหาแอลกอฮอล์สูงเป็นอันดับสามของภูมิภาค รองลงมาจากภาคกลางและภาคเหนือ โดยมีค่าเท่ากับ 0.57, 0.59 และ 0.81 ตามลำดับ [3] จากรายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด ปี พ.ศ. 2554 พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 5,480,601 คน (ร้อยละ 37.0) ซึ่งถือเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าภาพรวมของประเทศไทย (ร้อยละ 32.3) และเมื่อพิจารณาผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นักดื่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือเคยประสบอุบัติเหตุจากการดื่มแล้วขับ ร้อยละ 6.8 และเคยประสบอุบัติเหตุขณะโดยสารยานพาหนะของผู้อื่น ร้อยละ 1.5 [4]

จังหวัดนครราชสีมามีอาณาเขตติดต่อกับหลายจังหวัด ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ลพบุรี สระบุรี นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว แบ่งการปกครองออกเป็น 32 อำเภอ 287 ตำบล

3,743 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร 2,639,226 คน ซึ่งมากเป็นอันดับสองรองจากกรุงเทพมหานคร และมากที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ [5, 6] เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มีสัดส่วนของนักดื่มเพศหญิง ร้อยละ 14.0 และนักดื่มเพศชายร้อยละ 54.7 เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า มีสัดส่วนของนักดื่มกลุ่มวัยทำงานอายุ 40-59 ปี ร้อยละ 39.2 รองลงมา คือ นักดื่มกลุ่มวัยทำงานอายุ 20-39 ปี ร้อยละ 38.7 นักดื่มกลุ่มสูงวัยอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 20.8 และนักดื่มกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 17.7 เมื่อจำแนกตามรูปแบบการดื่ม พบว่า ร้อยละ 52.4 เป็นผู้ดื่มสุราในที่สาธารณะ และร้อยละ 43.9 เป็นผู้ดื่มประจำ นอกจากนี้ มีสัดส่วนของนักดื่มที่ดื่มแล้วมีปัญหา มากถึงร้อยละ 12.9 [3] ซึ่งเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นของเขตสุขภาพที่ 9 นครชัยบุรินทร์

จากรายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2552 พบว่าในกลุ่มประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป เคยประสบปัญหาจากการดื่มแอลกอฮอล์อย่างน้อย 1 ปัญหา ซึ่งได้แก่การได้รับบาดเจ็บหรือการเกิดอุบัติเหตุอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ การใช้ความรุนแรงในครัวเรือนและปัญหาความสัมพันธ์ในครัวเรือน ปัญหาในการประกอบอาชีพเพราะการดื่มแอลกอฮอล์ การดื่มแอลกอฮอล์ขณะตั้งครรภ์ การดื่มแอลกอฮอล์ขณะให้นมบุตร การดื่มแอลกอฮอล์ก่อนขับขี่ยานพาหนะ การประสบอุบัติเหตุจราจรอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ทั้งต่อตัวผู้ดื่มเองและบุคคลรอบข้าง [7] สอดคล้องกับการศึกษาคุณภาพชีวิตและสุขภาพของประชาชนเพื่อประมาณการจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับสารเสพติดและผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2550 [8] รวมทั้งการคุกคามทางเพศ (Sexual abuse) หรือการล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual bullying) ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 10-20 ปี และหลายครั้งเหตุการณ์นี้จะเริ่มต้นเมื่อน้ำเมาเข้าแทรกซึมอยู่ในชีวิตครอบครัวและคนใกล้ชิด [9, 10] จากการศึกษาข้อมูลคดีคุกคามทางเพศที่ปรากฏอยู่ในสื่อสิ่งพิมพ์ย้อนหลัง 10 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2551 จากฐานข้อมูลห้องสมุดข่าว Matichon e-Library ที่รวบรวมข่าวจากหนังสือพิมพ์ไว้ทุกฉบับ พบว่าข่าวคดีการคุกคามทางเพศที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์มีทั้งสิ้น 112 คดี โดยจำนวน ความรุนแรง และความซับซ้อนของอาชญากรรมทางเพศที่เกี่ยวข้องกับการดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น 3 เท่า คือ เพิ่มขึ้นจาก 6 ข่าว ในปี พ.ศ. 2542 เป็น 23 ข่าว ในปี พ.ศ. 2551 ซึ่งผู้กระทำผิดจะดื่มในรูปแบบที่ไม่มีเมมา แต่เป็นการดื่มเพื่อให้เกิดความรู้สึกมั่นใจและความกล้าในการกระทำผิดโดยขาดความยับยั้งชั่งใจ และมีผู้กระทำผิดมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 61.54) จะอาศัยความสัมพันธ์ที่สนิทและรู้จักคุ้นเคยกับผู้ถูกกระทำเป็นตัวเชื่อมให้เกิดความไว้วางใจและชักชวนผู้ถูกกระทำให้เข้าร่วมดื่มแอลกอฮอล์ด้วย เมื่อผู้ถูกกระทำเกิดอาการเมมาแล้วจะดำเนินการล่วงละเมิดทางเพศ [11]

นอกจากนี้ ยังพบว่าครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาวะติดสุราจะมีความเสี่ยงต่อความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มขึ้นถึง 3.8 เท่า และเยาวชนที่มีพ่อติดสุราจะมีความเสี่ยงต่อความผิดปกติทางสุขภาพจิตเพิ่มขึ้นถึง 11.5 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับเยาวชนที่มีพ่อไม่ติดสุรา [12] จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบทั้งต่อตัวผู้ดื่มเองและบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะบุตรหลานวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

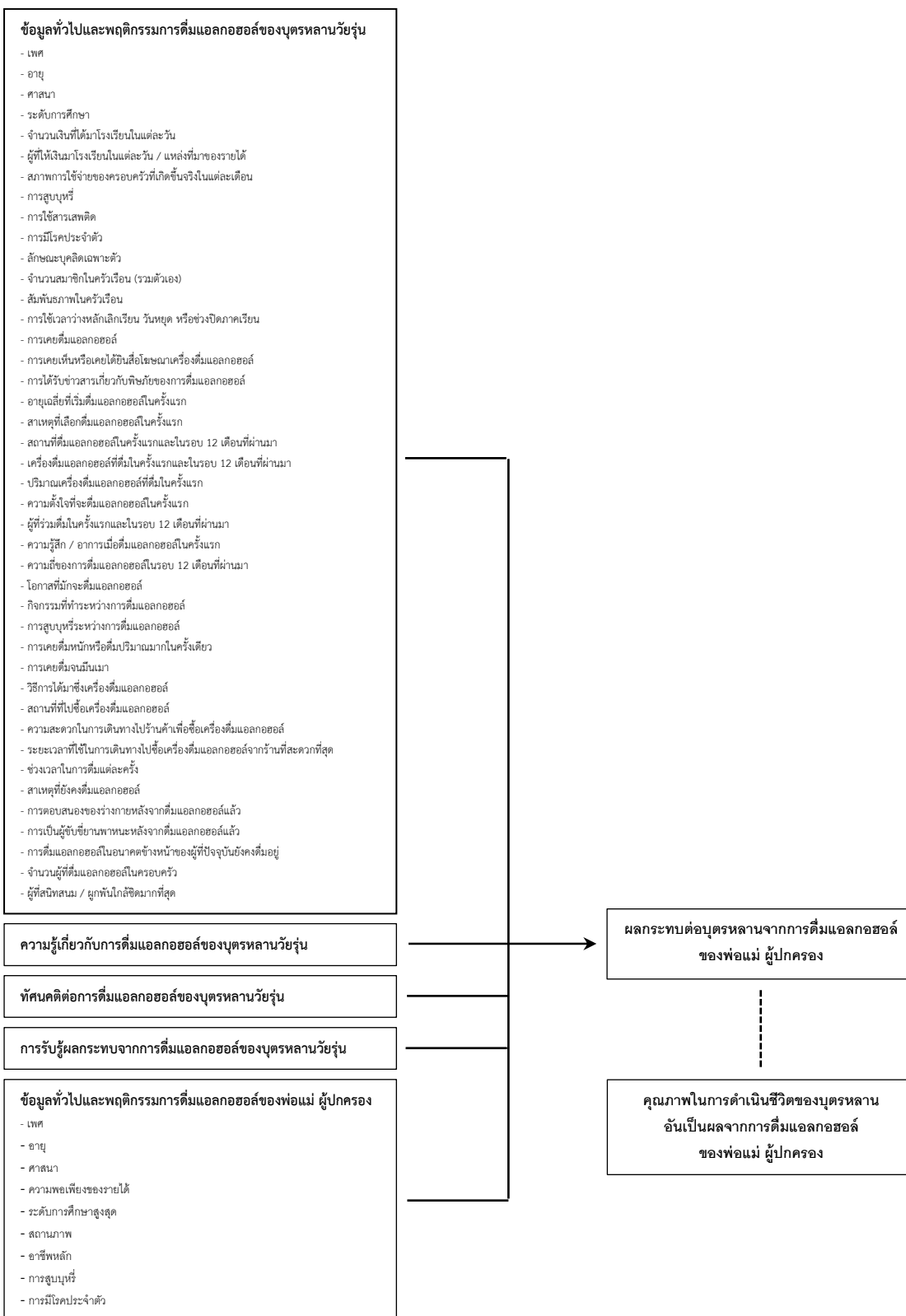
ผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรสังกัดคณะสาธารณสุขศาสตร์ ซึ่งเป็นคณะวิชาหนึ่งในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตระหนักถึงพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานที่มีต่อบุตรหลานวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน ประกอบกับข้อมูลปัญหาและผลกระทบต่อเยาวชนจากการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวยังมีค่อนข้างน้อยและจำกัดเฉพาะบางประเด็นเฉพาะบางพื้นที่ [13] ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงประเมินผลกระทบต่อบุตรหลานวัยรุ่นจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน ทั้งด้านการถูกทำร้ายร่างกายและเพศ อารมณ์และจิตใจ เศรษฐกิจครอบครัวหรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน สังคม และสัมพันธภาพ การต้องดูแลผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ ประสิทธิภาพในการเรียนหรือทำงาน และการใช้บริการความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประเมินคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง โดยองค์ความรู้ที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อศูนย์วิจัยปัญหาสุราและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนานโยบายในการแก้ไขปัญหาและผลกระทบต่อเยาวชนจากการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย มีรายละเอียดดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในการศึกษาตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้นิยามความหมายของคำต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มที่มีส่วนประกอบของเอทานอล (Ethanol) หรือเอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl alcohol) เช่น สุราสีหรือสุราขาวทั้งที่ผลิตในประเทศไทยและต่างประเทศ สุราพื้นบ้านอันเกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เบียร์ ยาดองเหล้า สุราจีน ไวน์ (Wine) แชมเปญ (Champagne) เครื่องดื่มน้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ เหล้าปั่น คอกเทล (Cocktail) วอดก้า (Vodka) เป็นต้น

2. บุตรหลาน หมายถึง กลุ่มวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ที่มีพ่อแม่ผู้ปกครองอายุ 25-59 ปี และพักอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกันกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ไม่น้อยกว่า 12 เดือน

3. ผู้ปกครอง หมายถึง กลุ่มวัยทำงานอายุ 25-59 ปี ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ที่ส่งเสียเลี้ยงดูหรือมีความผูกพันใกล้ชิดมากที่สุดกับบุตรหลาน และมีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์

4. สภาพการใช้จ่ายของครอบครัวที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละเดือน หมายถึง ความพอใช้ของเงินที่บุตรหลานวัยรุ่นได้รับเข้ามาในแต่ละเดือน โดยผู้ที่ให้เงินมาใช้จ่ายอาจเป็นได้ทั้งพ่อ แม่ และผู้ปกครองที่เลี้ยงดู

5. ลักษณะบุคลิกเฉพาะตัวของบุตรหลานวัยรุ่น หมายถึง เอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่บุตรหลานวัยรุ่นแสดงออกมาทั้งในด้านชีวิตส่วนตัว ในด้านกิจการงาน และในสังคม ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินลักษณะบุคลิกเฉพาะตัวจากการให้บุตรหลานวัยรุ่นตอบข้อคำถามด้วยตนเอง

6. สัมพันธภาพในครัวเรือน หมายถึง การอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในครัวเรือน โดยบุตรหลานวัยรุ่นอาจจะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นอย่างมีความสุข ทะเลาะเบาะแว้งกับบุคคลอื่นเป็นบางครั้ง หรือทะเลาะเบาะแว้งกับบุคคลอื่นเป็นประจำ

7. พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง การกระทำหรือกิริยาอาการซึ่งแสดงออกถึงการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ทำให้เกิดอาการเมเามาเข้าสู่ร่างกาย ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล (In-depth interview) โดยมีบุตรหลานวัยรุ่นเป็นผู้ให้ข้อมูล (Key informant) เกี่ยวกับอายุที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก สาเหตุที่ยังคงดื่มแอลกอฮอล์ ความถี่ในการดื่ม ปริมาณการดื่มแต่ละครั้ง ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความสะดวกในการเดินทางเพื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โอกาส

ที่ตีพิมพ์ ช่วงเวลาในการตีพิมพ์ สถานที่ในการตีพิมพ์ ระยะเวลาในการตีพิมพ์แต่ละครั้ง บุคคลที่ร่วมตีพิมพ์ การตอบสนองของร่างกายหลังจากตีพิมพ์แอลกอฮอล์แล้ว และการเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะหลังจากตีพิมพ์แอลกอฮอล์แล้ว

8. นักตีพิมพ์นาน ๆ ครั้ง หมายถึง พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีพิมพ์แอลกอฮอล์น้อยกว่า 1 วันต่อสัปดาห์ [14]

9. นักตีพิมพ์ประจำ หมายถึง พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีพิมพ์แอลกอฮอล์อย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์ [14]

10. นักตีพิมพ์กลุ่มที่มีปัญหาเป็นพิษ หมายถึง พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีพิมพ์แอลกอฮอล์ 4-7 วันต่อสัปดาห์

11. ความพอเพียงของรายได้ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง หมายถึง การมีรายได้สมดุลกับรายจ่าย โดยรายได้ดังกล่าวอาจได้มาจากการประกอบอาชีพหลัก / อาชีพเสริม หรือจากเงินบำเหน็จบำนาญ หลังเกษียณ

12. ความรู้เกี่ยวกับการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของบุตรหลานวัยรุ่น หมายถึง สิ่งที่ได้รับมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า ความเข้าใจที่ได้รับมาจากระบบการณ หรือสิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติเกี่ยวกับการตีพิมพ์แอลกอฮอล์

13. ทักษะคิดต่อการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของบุตรหลานวัยรุ่น หมายถึง สภาวะทางจิตใจซึ่งแสดงถึงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ซึ่งก่อตัวขึ้นจากระบบการณและส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือชี้แนะต่อพฤติกรรมการตีพิมพ์แอลกอฮอล์

14. การรับรู้ผลกระทบจากการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของบุตรหลานวัยรุ่น หมายถึง การที่บุตรหลานวัยรุ่นได้เห็นและ / ได้ยินข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการตีพิมพ์แอลกอฮอล์จากสื่อต่าง ๆ

15. ผลกระทบต่อบุตรหลานจากการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง หมายถึง ผลเชิงลบต่อบุตรหลานอันเนื่องมาจากการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ประกอบด้วย การถูกทำร้ายร่างกายและเพศอาวมณและจิตใจ เศรษฐกิจครอบครัวหรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน สังคมและสัมพันธภาพ การต้องดูแลผู้ตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ประสิทธิภาพในการเรียนหรือทำงาน และการใช้บริการความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานีตำรวจ สถานพยาบาล ร้านขายยา ศูนย์บริการให้คำปรึกษาต่าง ๆ เป็นต้น

16. คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง หมายถึง สภาวะความพร้อมของบุตรหลานทั้งทางร่างกายและจิตใจ ในการศึกษาครั้งนี้

ผู้วิจัยใช้ **1)** แบบสอบถามคุณภาพชีวิต EQ-5D-Y ฉบับภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามที่ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ การเคลื่อนไหว การดูแลตนเอง กิจกรรมที่ทำเป็นประจำ อาการเจ็บปวดหรืออาการไม่สบายตัว ความวิตกกังวลหรือความซึมเศร้า โดยคำตอบที่ได้จะแสดงถึงความพึงพอใจของบุคคลต่อสภาวะสุขภาพของตนเอง **2)** แบบประเมินสภาวะสุขภาพทางตรง (Visual Analog Scale: VAS) ซึ่งมีลักษณะเป็นสเกลตั้งแต่ 0 ถึง 100 โดยคำตอบที่ได้จะสะท้อนถึงความรู้สึกของบุตรหลานที่มีต่อสภาวะสุขภาพของตนเอง และ **3)** แบบสอบถามคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI) ครอบคลุมมิติที่หลากหลายครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งคำถามเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไปและคุณภาพชีวิตโดยรวมอีก 2 ข้อ โดยตัวเลือกตอบเป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

1. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.1 วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลกระทบและคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นนักตี๋มนาน ๆ ครั้ง นักตี๋มเป็นประจำ และนักตี๋มกลุ่มที่มีปัญหาหนักเป็นพิเศษ

1.2 วัตถุประสงค์รอง

วัตถุประสงค์รอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 เพื่อประเมินสัดส่วนของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานที่ตี๋มแอลกอฮอล์ในจังหวัดนครราชสีมา

1.2.2 เพื่อประเมินพฤติกรรมการตี๋มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

1.2.3 เพื่อประเมินผลกระทบต่อบุตรหลานจากการตี๋มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

1.2.4 เพื่อประเมินคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการตี๋มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

2. เป้าหมายของโครงการ

การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อศูนย์วิจัยปัญหาสุราและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในปัญหาและผลกระทบต่อบุตรหลานวัยรุ่นอันเนื่องมาจากการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวทั้งที่ใช่และไม่ใช่พ่อแม่ รวมทั้งได้บทความวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

กลุ่มเป้าหมาย และพื้นที่ดำเนินการ

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มวัยรุ่นเพศหญิงและเพศชายอายุ 13-18 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา ทั้ง 25 ตำบล (ตารางที่ 1) ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 26,944 คน [15] กำหนดขนาดตัวอย่างเมื่อต้องการประมาณค่าสัดส่วนประชากรกรณีทราบจำนวนประชากร [16] และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 379 คน โดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{Z^2 NP(1-P)}{Z^2 P(1-P) + (N-1) d^2}$$

N = ขนาดของประชากรที่ศึกษา

n = ขนาดของตัวอย่างที่ต้องการ

Z = ค่ามาตรฐานภายใต้โค้งปกติ กำหนดให้เท่ากับ 1.96

P = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร กำหนดให้เท่ากับ 0.507 [17]

d = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ กำหนดให้เท่ากับ 0.05

$$\text{แทนค่า } n = \frac{(1.96)^2 (26,944)(0.507)(0.493)}{(1.96)^2 (0.507)(0.493) + (26,944 - 1)(0.05)^2}$$

$$= \frac{25,871.95}{0.96 + 67.36}$$

$$= \frac{25,871.95}{68.32}$$

ดังนั้น $n = 378.69$

$$\sim 379$$

นั่นคือ ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 379 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนกับขนาดของประชากรอายุ 13-18 ปี ในแต่ละตำบล แล้วเลือกวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากสถานศึกษาทั้งหมด 9 แห่ง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ซึ่งสมัครใจที่จะเข้าร่วมการศึกษา โดยมีรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารกิจการนักเรียน รองผู้อำนวยการกลุ่มงานวิชาการ ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว เป็นผู้ให้ความอนุเคราะห์ประสานงานเบื้องต้นกับกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล (Key informant) ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์คัดเข้า (Inclusion criteria) โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 มีพ่อแม่ ผู้ปกครองอายุระหว่าง 25-59 ปี

2.2 พักอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกันกับพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์ ไม่น้อยกว่า 12

เดือน

2.3 ได้รับอนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครองให้เข้าร่วมการศึกษา

2.4 สามารถสื่อสารภาษาไทยและให้ข้อมูลได้

2.5 สมัครใจที่จะเข้าร่วมการศึกษา

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาบางแห่งจะขอให้ผู้วิจัยนำส่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โครงร่างวิจัยฉบับสมบูรณ์ และแบบชี้แจงอาสาสมัคร ให้พิจารณาพร้อมด้วย

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรอายุ 13-18 ปี และจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละตำบลจำแนกตามเพศ

ลำดับ ที่	รายชื่อตำบล ในอำเภอเมือง นครราชสีมา	จำนวน ประชากร อายุ 13-18 ปี (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ (คน)		จำนวน กลุ่มตัวอย่าง แต่ละตำบล (คน)
			เพศหญิง	เพศชาย	
1	ในเมือง	8,216	57	58	115
2	หัวทะเล	1,855	13	13	26
3	โพธิ์กลาง	1,538	10	11	21
4	หนองบัวศาลา	1,527	11	11	22
5	สุรนารี	1,277	9	9	18
6	บ้านใหม่	1,120	7	8	15
7	จอหอ	956	6	7	13
8	หนองกระเทียม	881	6	6	12
9	โคกกรวด	859	6	6	12
10	หนองจะบก	826	6	6	12
11	บ้านเกาะ	756	5	5	11
12	หนองไผ่ล้อม	716	5	5	10
13	หมื่นไวย	692	5	5	10
14	บ้านโพธิ์	642	4	5	9
15	โคกสูง	604	4	4	8
16	พุดซา	598	4	5	9
17	ปรุใหญ่	582	4	4	8
18	หนองกระทุ่ม	569	4	4	8

ตารางที่ 1 (ต่อ)

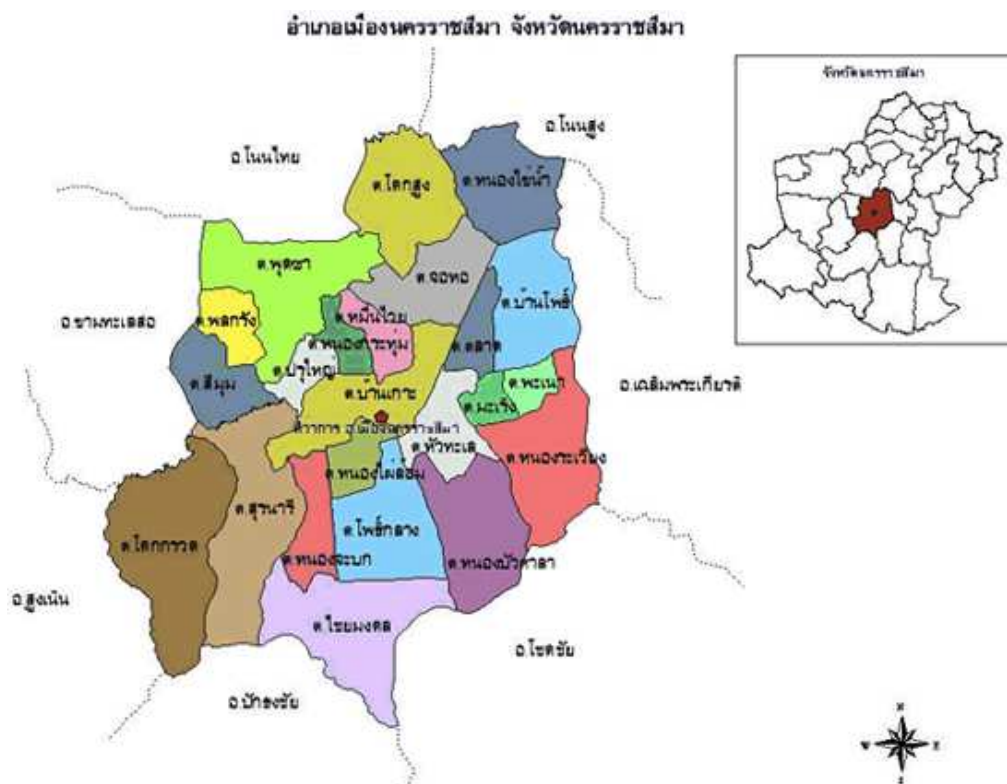
ลำดับ ที่	รายชื่อตำบล ในอำเภอเมือง นครราชสีมา	จำนวน ประชากร อายุ 13-18 ปี (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ (คน)		จำนวน กลุ่มตัวอย่าง แต่ละตำบล (คน)
			เพศหญิง	เพศชาย	
19	ไชยมงคล	506	3	4	7
20	มะเรียง	490	3	4	7
21	ตลาด	439	3	3	6
22	หนองไข่น้ำ	400	3	3	6
23	สีมูม	371	3	3	6
24	พะเนา	296	2	2	4
25	พลกรัง	228	2	2	4
รวม		26,944	186	193	379

ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและผลกระทบอันเกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน ผู้ให้ข้อมูล (Key informant) คือ 1) วัยรุ่นอายุ 13-18 ปี ทั้งเพศหญิงและเพศชายที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครองวัยทำงานเป็นนักดื่มนาน ๆ ครั้ง นักดื่มประจำ และนักดื่มกลุ่มที่มีปัญหาหนักเป็นพิเศษ จำนวน 7 คน 2) พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 2 คน และ 3) ผู้เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี เช่น เพื่อนสนิท เป็นต้น จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน โดยจำนวนของผู้ให้ข้อมูลอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงจนกว่าจะได้ข้อมูลอย่างเพียงพอ (Data saturation) จึงหยุดการสัมภาษณ์

3. พื้นที่ดำเนินการ

พื้นที่ทั้ง 25 ตำบล ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย ตำบลในเมือง ตำบลหัวทะเล ตำบลโพธิ์กลาง ตำบลหนองบัวศาลา ตำบลสุรนารี ตำบลบ้านใหม่ ตำบลจอหอ ตำบลหนองระเวียง ตำบลโคกกรวด ตำบลหนองจะบก ตำบลบ้านเกาะ ตำบลหนองไผ่ล้อม ตำบลหมื่นไวย ตำบลบ้านโพธิ์ ตำบลโคกสูง ตำบลพุดซา ตำบลปรุใหญ่ ตำบล

หนองกระทุ่ม ตำบลไชยมงคล ตำบลมะเร็ง ตำบลตลาด ตำบลหนองไข่น้ำ ตำบลสีมูม ตำบลพะเนา และตำบลพลกรัง โดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 พื้นที่ทั้ง 25 ตำบล ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา [18]

ระยะเวลาดำเนินงาน

12 เดือน คือ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 ถึง วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563

การขออนุญาตพ่อแม่ ผู้ปกครอง และการขอความยินยอมจากบุตรหลานวัยรุ่น

การขออนุญาตพ่อแม่ ผู้ปกครอง และการขอความยินยอมจากบุตรหลานวัยรุ่น มีรายละเอียดจำแนกตามลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ

ก่อนวันนัดหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล 3-5 วัน ผู้วิจัยนำส่งแบบชี้แจงอาสาสมัครสำหรับโครงการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่ใช้แบบสอบถามตอบด้วยตนเองให้แก่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอ

ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม โดยแบบชี้แจงดังกล่าวมีการระบุชื่อ-สกุลและสถานที่ทำงานของหัวหน้าโครงการวิจัย ชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการวิจัย ระยะเวลาตอบแบบสอบถาม ช่องทางติดต่อหัวหน้าโครงการวิจัยและสำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (สำนักงานใหญ่) อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างมีอิสระในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งสามารถถอนตัวจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ และผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บรักษาข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างไว้เป็นความลับ และผลการวิจัยจะนำเสนอในลักษณะภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น ไม่มีการระบุชื่อ-สกุลหรือข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาหรือการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างแต่ประการใด นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างจะไม่ได้รับค่าตอบแทนในการเข้าร่วมโครงการวิจัย

เมื่อกลุ่มตัวอย่างอ่านเข้าใจแล้วและยอมรับในสิ่งที่ผู้วิจัยแจ้ง กลุ่มตัวอย่างจึงลงนามยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยในแบบยินยอมอาสาสมัครสำหรับโครงการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่ใช้แบบสอบถามตอบด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างยังไม่บรรลุนิติภาวะ (อายุต่ำกว่า 18 ปี) ตามข้อพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (Ethical consideration) การศึกษาครั้งนี้จึงต้องมีการขอความยินยอมจากผู้ปกครองหรือผู้แทนโดยชอบธรรม (Consent) ด้วย

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เนื่องด้วยการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed method) แบบขั้นตอนเชิงอธิบาย (Explanatory sequential design) โดยช่วงแรกเป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อตอบปัญหาการวิจัย และต่อด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อช่วยในการอธิบายผลให้กระจ่างยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงมีการจัดทำหสแบบสอบถามเพื่อให้ง่ายและสะดวกในการติดตาม โดยเฉพาะหากกลุ่มตัวอย่างคนใดมีข้อมูลที่น่าสนใจและอาจเป็นประโยชน์ทางวิชาการในอนาคต ผู้วิจัยจึงติดต่อไปตามช่องทางนั้น ๆ ซึ่งโดยมากเป็น Line และ Facebook Messenger applications ทั้งนี้ ก่อนการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้ที่เกี่ยวข้องในสถาบันการศึกษาซึ่งกลุ่มตัวอย่างสังกัดอยู่เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้เกริ่นนำกับกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งขออนุญาตให้ผู้วิจัยพักท้ายและให้ข้อมูลเบื้องต้นผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

เมื่อกลุ่มตัวอย่างอ่านแบบชี้แจงอาสาสมัครสำหรับโครงการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่ใช้แบบสัมภาษณ์เข้าใจแล้วและยอมรับในสิ่งที่ผู้วิจัยแจ้ง กลุ่มตัวอย่างจึงลงนามยินยอมเข้าร่วม

โครงการวิจัยในแบบยินยอมอาสาสมัครสำหรับโครงการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่ใช้แบบสัมภาษณ์
 อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างยังไม่บรรลุนิติภาวะ (อายุต่ำกว่า 18 ปี) ตามข้อพิจารณาด้าน
 จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ การศึกษาครั้งนี้จึงต้องมีการขอความยินยอมจากผู้ปกครองหรือผู้แทนโดย
 ชอบธรรม (Consent) ด้วย

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยแนะนำตัวและชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างตลอดจนผู้ให้ข้อมูลทราบวัตถุประสงค์และ
 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมวิจัย พร้อมขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ
 และข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยโดยไม่มีผลกระทบ
 ใด ๆ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ ใช้รหัสแทนชื่อ-สกุลจริง และเสนอข้อมูลโดยภาพรวม
 หากกลุ่มตัวอย่างมีข้อสงสัยสามารถสอบถามข้อมูลได้จากผู้วิจัยตามสถานที่ติดต่อซึ่งระบุในเอกสาร
 ชี้แจงผู้เข้าร่วมวิจัย ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 หน่วยพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์
 กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ให้การรับรอง
 จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เลขที่โครงการวิจัย NRPH 037

การป้องกันข้อมูลและจัดการข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลว่ามีความ
 ครบถ้วนตามที่ต้องการหรือไม่ ซึ่งจะดำเนินการอย่างรวดเร็วที่สุดภายใน 1-3 วัน หลังจากลงพื้นที่เพื่อเก็บ
 รวบรวมข้อมูล กรณีตรวจสอบแล้วพบว่ามีคำตอบในบางประเด็นโดยเฉพาะเป็นข้อคำถามสำคัญ
 และอาจเป็นประโยชน์ทางวิชาการในอนาคต ผู้วิจัยได้ขออนุญาตติดตามเป็นการเฉพาะรายบุคคล
 ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสะดวกและความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างว่าจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่ กรณี
 ตรวจสอบแล้วพบว่ามีคำตอบครบถ้วนทุกประเด็น ผู้วิจัยได้กำหนดรหัสเพื่อแทนคำตอบของ
 ข้อคำถามแต่ละข้อของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน และนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกและในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน รวมทั้งคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) ค่าต่ำสุด (Minimum: Min) และค่าสูงสุด (Maximum: Max) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile range: IQR) ของชุดข้อมูล

2. ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัวดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ได้แก่ การทดสอบสถิติ Chi-square test (χ^2) หรือ Fisher's exact test ซึ่งกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและผลกระทบอันเกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการดำเนินงาน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 379 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับคืน (Response rate) ร้อยละ 100.00 โดยมีผลการดำเนินงานที่ได้ตามตัวชี้วัด / เป้าหมายของโครงการดังนี้

1. ผลการดำเนินงานที่ได้ตามตัวชี้วัด / เป้าหมายของโครงการ

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2-6

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
เพศ	
- หญิง	186 (49.08)
- ชาย	193 (50.92)
อายุ (ปี)	
	Min = 13, Max = 18, Mean = 14.71, SD = 1.34
ศาสนา	
- พุทธ	376 (99.22)
- คริสต์	1 (0.26)
- อิสลาม	1 (0.26)
- อื่น ๆ	1 (0.26)
ระดับการศึกษา (n = 376)	
- กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	43 (11.44)
- กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	105 (27.93)
- กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	123 (32.71)
- กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	31 (8.24)
- กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	61 (16.22)
- กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	13 (3.46)
จำนวนเงินที่ได้มาโรงเรียนในแต่ละวัน (บาท) (n = 282)	
	Median (Q1, Q3) = 110 (90, 140)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
ผู้ที่ให้เงินมาโรงเรียนในแต่ละวัน / แหล่งที่มาของเงิน	
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (n = 366)	
- พ่อ แม่	342 (93.44)
- ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู	34 (9.29)
- ตา ยาย	23 (6.76)
- ปู่ ย่า	6 (1.76)
- ป้า	2 (0.58)
- ยายทวด	1 (0.29)
- น้ำ	1 (0.29)
- พี่ชาย	1 (0.29)
- การประกอบอาชีพด้วยตนเอง	20 (5.46)
- ทุนการศึกษา / กู้ยืมเรียน	1 (0.27)
- อื่น ๆ	1 (0.27)
สภาพการใช้จ่ายของครอบครัวที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละเดือน	
(n = 378)	
- ไม่พอใช้ และมีหนี้สิน	38 (10.05)
- ไม่พอใช้ แต่ไม่มีหนี้สิน	8 (2.12)
- พอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ	91 (24.07)
- พอใช้ และมีเหลือเก็บ	241 (63.76)
การสูบบุหรี่ (n = 377)	
- ไม่สูบบุหรี่	327 (86.74)
- เคยสูบ แต่เลิกแล้ว	35 (9.28)
- ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	15 (3.98)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
การใช้สารเสพติดอย่างอื่น นอกเหนือจากบุหรี่และแอลกอฮอล์	
(n = 377)	
- ไม่เคยใช้	355 (94.16)
- เคยใช้ แต่เลิกแล้ว	22 (5.84)
- ปัจจุบันยังใช้อยู่	0 (0.00)
การมีโรคประจำตัว (n = 377)	
- ไม่มี	319 (84.62)
- มี	58 (15.38)
ลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว (n = 371)	
- สนุกสนาน ร่าเริง	329 (88.68)
- เงียบขรึม	27 (7.28)
- เก็บตัว	12 (3.23)
- อื่น ๆ	3 (0.81)
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (รวมตัวเอง) (n = 326)	
	Min = 2, Max = 15
	Mean = 4.90, SD = 1.89
สัมพันธภาพในครัวเรือน	
- อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข	223 (58.84)
- มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นบางครั้ง	142 (37.47)
- มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ	11 (2.90)
- อื่น ๆ	3 (0.79)

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 50.92 มีอายุต่ำสุด 13 ปี อายุสูงสุด 18 ปี อายุเฉลี่ย 14.71 ปี (SD = 1.34) นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.22 กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 32.71 รองลงมา คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 27.93 มัธยฐานของเงินที่ได้มาโรงเรียนในแต่ละวัน คือ 110.00 บาท โดยส่วนใหญ่ได้รับจากพ่อแม่ ร้อยละ 93.44 รองลงมา คือ ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู ร้อยละ 9.29 ได้แก่ ตา ยาย ร้อยละ 67.65 รองลงมา คือ ปู่ ย่า ร้อยละ 17.65 ครอบครัวมีเงินพอใช้ทั้งเดือนและมีเหลือเก็บ ร้อยละ 63.76 รองลงมา คือ มีเงินพอใช้ทั้งเดือนแต่ไม่มีเหลือเก็บ ร้อยละ 24.07 กลุ่มตัวอย่างไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 86.74 รองลงมา คือ เคยสูบ แต่เลิกแล้ว ร้อยละ 9.28 และปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่ ร้อยละ 3.98 กลุ่มตัวอย่างไม่เคยใช้สารเสพติดอย่างอื่น ร้อยละ 94.16 รองลงมา คือ เคยใช้ แต่เลิกแล้ว ร้อยละ 5.84 กลุ่มตัวอย่างไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 84.62 ลักษณะบุคลิกเฉพาะตัวเป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง ร้อยละ 88.68 รองลงมา คือ เจียบขรึม ร้อยละ 7.28 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน (รวมตัวเอง) เฉลี่ย 4.90 คน (SD = 1.89) สัมพันธภาพในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง คือ อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ร้อยละ 58.84 รองลงมา คือ มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นบางครั้ง ร้อยละ 37.47

ตารางที่ 3 การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน วันหยุด หรือช่วงปิดภาคเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุที่บ้าน (n = 376)	144 (38.30)	64 (17.02)	81 (21.54)	66 (17.55)	21 (5.59)
อ่านหนังสือ (n = 378)	29 (7.67)	66 (17.46)	138 (36.51)	123 (32.54)	22 (5.82)
เล่นอินเทอร์เน็ต (n = 378)	321 (84.92)	42 (11.11)	8 (2.12)	5 (1.32)	2 (0.53)
เล่นกีฬา / ออกกำลังกาย (n = 377)	95 (25.20)	109 (28.91)	119 (31.57)	42 (11.14)	12 (3.18)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
	ปฏิบัติ เป็นประจำ	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
เล่นดนตรี (n = 375)	40 (10.67)	42 (11.20)	72 (19.20)	111 (29.60)	110 (29.33)
ทำงานบ้าน (n = 376)	165 (43.89)	123 (32.71)	59 (15.69)	26 (6.91)	3 (0.80)
ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองทำงาน (n = 376)	115 (30.58)	104 (27.66)	100 (26.60)	36 (9.57)	21 (5.59)
เรียนพิเศษ (n = 374)	57 (15.24)	23 (6.15)	27 (7.22)	65 (17.38)	202 (54.01)
ติวหนังสือบ้านเพื่อน (n = 376)	6 (1.60)	22 (5.85)	38 (10.11)	99 (26.33)	211 (56.11)
ช่วยงานสาธารณะ ได้แก่ ช่วยงานในชุมชน ในโรงเรียน (n = 374)	34 (9.09)	61 (16.31)	116 (31.02)	126 (33.69)	37 (9.89)
เที่ยวห้างสรรพสินค้า (n = 376)	82 (21.81)	89 (23.67)	106 (28.19)	96 (25.53)	3 (0.80)

จากตารางที่ 3 พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกิจกรรมเป็นประจำ (ตั้งแต่ 7 ครั้งต่อเดือน) เมื่อมีเวลาว่างหลังเลิกเรียน วันหยุด หรือช่วงปิดภาคเรียน ดังนี้ เล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 84.92 รองลงมา คือ ทำงานบ้าน ร้อยละ 43.89 และดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุที่บ้าน ร้อยละ 38.30

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกิจกรรมเป็นบางครั้ง (3-4 ครั้งต่อเดือน) เมื่อมีเวลาว่างหลังเลิกเรียน วันหยุด หรือช่วงปิดภาคเรียน ดังนี้ อ่านหนังสือ ร้อยละ 36.51

รองลงมา คือ เล่นกีฬา / ออกกำลังกาย ร้อยละ 31.57 และช่วยงานสาธารณะ เช่น ช่วยงานในชุมชน
ในโรงเรียน เป็นต้น ร้อยละ 31.02

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่างหลังเลิก
เรียน วันหยุด หรือช่วงปิดภาคเรียน ดังนี้ ดิวหนังสือบ้านเพื่อน ร้อยละ 56.11 รองลงมา คือ เรียน
พิเศษ ร้อยละ 54.01 และเล่นดนตรี ร้อยละ 29.33

ตารางที่ 4 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
การเคยดื่มแอลกอฮอล์ (n = 373)	
- ไม่เคยดื่ม โดยสาเหตุสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ดื่มแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	211 (56.57)
- ไม่ชอบรส กลิ่น สี (n = 189)	114 (60.32)
- ทราบผลเสีย / อันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ (n = 189)	128 (67.72)
- เชื่อตามคำสอนทางศาสนา (n = 189)	41 (21.69)
- เชื่อตามคำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เคารพนับถือ (n = 189)	106 (56.08)
- สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เสียเงินโดยไม่เกิดประโยชน์ (n = 189)	121 (64.02)
- อื่น ๆ (n = 189)	7 (3.70)
- เคยดื่ม แต่เลิกแล้ว	96 (25.74)
- ปัจจุบันยังดื่มอยู่	66 (17.69)
การเคยเห็นหรือได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n = 357)	
- ไม่เคยเห็น ไม่เคยได้ยิน	40 (11.20)
- เคยเห็น เคยได้ยิน จากสื่อดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	317 (88.80)
- วิทยู (n = 356)	26 (7.30)
- โทรทัศน์ (n = 356)	250 (70.22)
- หนังสือพิมพ์ (n = 356)	44 (12.36)
- นิตยสาร (n = 356)	27 (7.58)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
- แผ่นพับ (n = 356)	17 (4.78)
- ป้ายตามร้านค้า ถนนหนทาง (n = 356)	149 (41.85)
- สื่อเคลื่อนที่ได้แก่ รถขนส่ง รถแท็กซี่ (n = 356)	36 (10.11)
- สื่อบุคคล ได้แก่ สาวเชียร์เบียร์ (n = 356)	47 (13.35)
- Facebook (n = 356)	204 (57.30)
- Line (n = 356)	25 (7.02)
- Instagram (n = 356)	76 (21.35)
- YouTube (n = 356)	2 (0.56)
การเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ (n = 357)	
- ไม่เคย	25 (7.00)
- เคย จากสื่อดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	332 (93.00)
- วิทยู (n = 330)	55 (16.67)
- โทรทัศน์ (n = 330)	273 (82.73)
- อินเทอร์เน็ต (n = 330)	245 (74.24)
- หนังสือพิมพ์ (n = 330)	93 (28.18)
- นิตยสาร (n = 330)	52 (15.76)
- แผ่นพับ (n = 330)	39 (11.82)
- จดหมายข่าว (n = 330)	34 (10.30)
- ป้ายประชาสัมพันธ์ (n = 330)	91 (27.58)
- สื่อเคลื่อนที่ได้แก่ รถขนส่ง รถแท็กซี่ (n = 330)	24 (7.27)
- หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน (n = 330)	22 (6.67)
- คนในครอบครัว / ญาติพี่น้อง (n = 330)	141 (42.73)
- เพื่อน (n = 330)	53 (16.06)
- บุคลากรทางการแพทย์ (n = 330)	99 (30.00)

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างยังคงดื่มแอลกอฮอล์อยู่ ร้อยละ 17.69 เคยดื่ม แต่เลิกแล้ว ร้อยละ 25.74 และไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 56.57 โดยเหตุผลสำคัญที่ทำให้ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ทราบผลเสีย / อันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 67.72 รองลงมา คือ สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เสียเงินโดยไม่เกิดประโยชน์ ร้อยละ 64.02 ไม่ชอบรส กลิ่น สี ร้อยละ 60.32 และเชื่อตามคำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เคารพนับถือ ร้อยละ 56.08 กลุ่มตัวอย่างเคยเห็นหรือได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 88.80 ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 70.22 รองลงมา คือ Facebook ร้อยละ 57.30 และป้ายตามร้านค้า ถนนหนทาง ร้อยละ 41.85 กลุ่มตัวอย่างเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 93.00 ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 82.73 รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 74.24 และคนในครอบครัว / ญาติพี่น้อง ร้อยละ 42.73

ตารางที่ 5 การเคยเห็นหรือได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียด	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์		
	กลุ่มที่ไม่เคยดื่ม	กลุ่มที่เคยดื่ม แต่เลิกแล้ว	กลุ่มที่ปัจจุบัน ยังดื่มอยู่
	(n = 211)	(n = 96)	(n = 65)
การเคยเห็นหรือได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n = 190)			
- ไม่เคยเห็น ไม่เคยได้ยิน	19 (10.00)	14 (14.58)	7 (10.77)
- เคยเห็น เคยได้ยิน จากสื่อดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	171 (90.00)	82 (85.42)	58 (89.23)
- วิทยุ *	16 (9.41)	5 (6.10)	3 (5.17)
- โทรทัศน์ *	141 (82.94)	60 (73.17)	44 (75.86)
- หนังสือพิมพ์ *	25 (14.71)	10 (12.20)	7 (12.07)
- นิตยสาร *	14 (8.24)	7 (8.54)	4 (6.90)
- แผ่นพับ *	8 (4.71)	4 (4.88)	5 (8.62)
- ป้ายตามร้านค้า ถนนหนทาง *	88 (51.76)	34 (41.46)	25 (43.10)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรรมการตีแมลงกอล		
	กลุ่มที่ไม่เคยตี	กลุ่มที่เคยตี แต่เลิกแล้ว	กลุ่มที่ปัจจุบัน ยังตีอยู่
	(n = 211)	(n = 96)	(n = 65)
- สื่อเคลื่อนที่ ได้แก่ รถขนส่ง รถแท็กซี่ *	28 (16.47)	5 (6.10)	3 (5.17)
- สื่อบุคคล ได้แก่ สาวเชียร์เบียร์ *	25 (14.71)	15 (18.29)	6 (10.34)
- Facebook *	109 (64.12)	48 (58.54)	43 (74.14)
- Line *	13 (7.65)	8 (9.76)	3 (5.17)
- Instagram *	34 (20.00)	22 (26.83)	22 (37.93)
- YouTube *	0 (0.00)	1 (1.22)	1 (1.72)
การเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการตีแมลงกอล (n = 190)			
- ไม่เคย	9 (4.74)	10 (10.42)	6 (9.23)
- เคย จากสื่อดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	181 (95.26)	86 (89.58)	59 (90.77)
- วิทยู **	31 (17.22)	13 (15.29)	9 (15.25)
- โทรทัศน์ **	146 (81.11)	68 (80.00)	54 (91.53)
- อินเทอร์เน็ต **	140 (77.78)	55 (64.71)	45 (76.27)
- หนังสือพิมพ์ **	50 (27.78)	20 (23.53)	20 (33.90)
- นิตยสาร **	21 (11.67)	15 (17.65)	15 (25.42)
- แผ่นพับ **	20 (11.11)	10 (11.76)	9 (15.25)
- จดหมายข่าว **	19 (10.56)	10 (11.76)	5 (8.47)
- ป้ายประชาสัมพันธ์ **	61 (33.89)	16 (18.82)	13 (22.03)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์		
	กลุ่มที่ไม่เคยดื่ม	กลุ่มที่เคยดื่ม แต่เลิกแล้ว	กลุ่มที่ปัจจุบัน ยังดื่มอยู่
	(n = 211)	(n = 96)	(n = 65)
- สื่อเคลื่อนที่ได้แก่ รถขนส่ง รถแท็กซี่ **	15 (8.33)	6 (7.06)	3 (5.08)
- หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน **	14 (7.78)	7 (8.24)	1 (1.69)
- คนในครอบครัว / ญาติพี่น้อง **	86 (47.78)	29 (34.12)	23 (38.98)
- เพื่อน **	27 (15.00)	10 (11.76)	16 (27.12)
- บุคลากรทางการแพทย์ **	60 (33.33)	23 (27.06)	14 (23.73)

* n = 170, 82 และ 58 ตามลำดับ

** n = 180, 85 และ 59 ตามลำดับ

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 171 คน (ร้อยละ 90.00) เคยเห็นหรือเคยได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 82.94 รองลงมา คือ Facebook ร้อยละ 64.12 ป้ายตามร้านค้า ถนนหนทาง ร้อยละ 51.76 และ Instagram ร้อยละ 20.00 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่ม แต่เลิกแล้ว จำนวน 82 คน (ร้อยละ 85.42) เคยเห็นหรือเคยได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 73.17 รองลงมา คือ Facebook ร้อยละ 58.54 ป้ายตามร้านค้า ถนนหนทาง ร้อยละ 41.46 และ Instagram ร้อยละ 26.83 ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ปัจจุบันยังดื่มอยู่ จำนวน 58 คน (ร้อยละ 89.23) เคยเห็นหรือเคยได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 75.86 รองลงมา คือ Facebook ร้อยละ 74.14 ป้ายตามร้านค้า ถนนหนทาง ร้อยละ 43.10 และ Instagram ร้อยละ 37.93

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 181 คน (ร้อยละ 95.26) เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 81.11 รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 77.78 คนในครอบครัว / ญาติพี่น้อง ร้อยละ 47.78 และป้ายประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 33.89

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่ม แต่เลิกแล้ว จำนวน 86 คน (ร้อยละ 89.58) เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 80.00 รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 64.71 คนในครอบครัว / ญาติพี่น้อง ร้อยละ 34.12 และบุคลากรทางการแพทย์ ร้อยละ 27.06 ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ปัจจุบันยังดื่มอยู่ จำนวน 59 คน (ร้อยละ 90.77) เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 91.53 รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 76.27 คนในครอบครัว / ญาติพี่น้อง ร้อยละ 38.98 และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 33.90

ตารางที่ 6 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มแต่เลิกแล้ว และกลุ่มตัวอย่างที่ปัจจุบันยังดื่มอยู่

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
อายุที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก (ปี) (n = 162)	
	Median (Q1, Q3)
	= 13 (12, 14)
สาเหตุที่เลือกดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
(n = 164)	
- อยากรู้ อยากรลอง	134 (81.71)
- หาซื้อง่าย	6 (3.66)
- เพื่อเป็นยา บำรุงร่างกาย	1 (0.61)
- เพื่อความโก้เก๋	12 (7.32)
- เพื่อเข้าสังคม	25 (15.24)
- เพื่อให้เจริญอาหาร	1 (0.61)
- เพื่อนชักชวนให้ดื่ม	36 (21.95)
- ออหึก	27 (16.46)
- แก่เซ็ง เบื่อ มีเรื่องกลุ่มใจ	35 (21.34)
- คลายเครียด	42 (25.61)
- แก้อาการเหนื่อยล้า	12 (7.32)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
- ตามอย่างคนในครอบครัว	16 (9.76)
- ตามอย่างดารา	1 (0.61)
- เผลอ / ไม่ทราบว่ามันคือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยคิดว่าเป็นชาเขียวโออิชิ	3 (1.83)
- ผู้ปกครองให้ลองดื่ม / อนุญาตให้ดื่ม เพื่อจะได้รู้ ไม่ถูกหลอกหลวง	2 (1.22)
- อยากดื่มเฉย ๆ	2 (1.22)
- ดื่มในช่วงเทศกาล	3 (1.83)
- ดื่มเพื่อความสนุกสนาน	1 (0.61)
- ดื่มเพื่อให้นอนหลับ	1 (0.61)
สถานที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก (n = 157)	
- บ้านตัวเอง	72 (45.85)
- บ้านเพื่อน	46 (29.30)
- ผับ / บาร์ / ดิสโก้เทค	7 (4.46)
- ร้านอาหาร / คาราโอเกะ	3 (1.91)
- หอพัก	1 (0.64)
- ร้านรอบโรงเรียน	3 (1.91)
- ที่สาธารณะ / วัด / โรงเรียน	7 (4.46)
- ไร่ / นา / สวน	1 (0.64)
- สถานที่จัดงานเลี้ยง	10 (6.37)
- อื่น ๆ	7 (4.46)
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มในครั้งแรก (n = 143)	
- เหล้าขาว / ยาดอง	9 (6.29)
- เบียร์	69 (48.25)
- แมงโฮง แสงโสม รีเจนซี่	4 (2.80)
- เหล้าปั่น เหล้าป๊อก เหล้าถัง	17 (11.89)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
- ไวน์ แชมเปญ	18 (12.59)
- อุ กระแช่ สาโท	1 (0.70)
- น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์	21 (14.69)
- คอกเทล	1 (0.70)
- อื่น ๆ	3 (2.10)
ปริมาณที่ดื่มในครั้งแรก (แก้ว) (n = 102)	
- น้อยกว่า 1 แก้ว	26 (25.49)
- 1 แก้ว ถึง 3 แก้ว	66 (64.71)
- มากกว่า 3 แก้ว	10 (9.80)
การวางแผนหรือความตั้งใจที่จะดื่มในครั้งแรก (n = 162)	
- วางแผนว่าจะดื่มอยู่แล้ว	62 (38.27)
- ไม่ได้ตั้งใจหรือวางแผนว่าจะดื่มมาก่อนล่วงหน้า	100 (61.73)
ผู้ที่ร่วมดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (n = 166)	
- ไม่มีผู้ร่วมดื่ม / ดื่มคนเดียว	11 (6.63)
- พ่อ	23 (13.86)
- แม่	22 (13.25)
- ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู	6 (3.61)
- ญาติพี่น้อง	55 (33.13)
- เพื่อน	90 (54.22)
- แฟน	1 (0.60)
- อื่น ๆ	2 (1.20)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
ความรู้สึก / อาการเมื่อดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
(n = 165)	
- เฉย ๆ	112 (67.88)
- ชอบ	17 (10.30)
- ไม่ชอบ	17 (10.30)
- รู้สึกสับสน	7 (4.24)
- รู้สึกผิด	15 (9.09)
- ตื่นเต้น	20 (12.12)
- วิงเวียนศีรษะ	21 (12.73)
- อื่น ๆ	2 (1.21)

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มแต่เลิกแล้ว และกลุ่มตัวอย่างที่ปัจจุบันยังดื่มอยู่ จำนวน 162 คน พบว่า มัธยฐานของอายุที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก คือ 13 ปี โดยเหตุผลสำคัญที่เลือกดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก ได้แก่ อยากรู้ อยากรอง ร้อยละ 81.71 รองลงมา คือ คลายเครียด ร้อยละ 25.61 และเพื่อนชักชวนให้ดื่ม ร้อยละ 21.95 กลุ่มตัวอย่างดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกที่บ้านตนเอง ร้อยละ 45.85 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน ร้อยละ 29.30 และสถานที่จัดงานเลี้ยง ร้อยละ 6.37 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กลุ่มตัวอย่างดื่มในครั้งแรก ได้แก่ เบียร์ ร้อยละ 48.25 รองลงมา คือ น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 14.69 และไวน์แชมเปญ ร้อยละ 12.59 โดยดื่ม 1-3 แก้ว ร้อยละ 64.71 รองลงมา คือ น้อยกว่า 1 แก้ว ร้อยละ 25.49 ตอนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกนั้น กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ตั้งใจหรือวางแผนว่าจะดื่มมาก่อนล่วงหน้า ร้อยละ 61.73 กลุ่มตัวอย่างดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกกับเพื่อน ร้อยละ 54.22 รองลงมา คือญาติพี่น้อง ร้อยละ 33.13 และพ่อ ร้อยละ 13.86 ตอนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกนั้นกลุ่มตัวอย่างรู้สึกเฉย ๆ ร้อยละ 67.88 รองลงมา คือ วิงเวียนศีรษะ ร้อยละ 12.73 และตื่นเต้น ร้อยละ 12.12

ตารางที่ 7 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มบ่อยที่สุด (n = 139)	
- เหล้าขาว / ยาดอง	4 (2.88)
- เบียร์	79 (56.83)
- แมโจง แสงโสม รีเจนซี่	7 (5.04)
- เหล้าปั่น เหล้าป๊อก เหล้าถัง	9 (6.47)
- ไวน์ แชมเปญ	17 (12.23)
- น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์	20 (14.39)
- คอกเทล	1 (0.72)
- อื่น ๆ	2 (1.44)
ความถี่ของการดื่มแอลกอฮอล์ (n = 151)	
- ดื่มทุกวัน (7 วันต่อสัปดาห์)	5 (3.31)
- ดื่มวันเว้นวัน (3-4 วันต่อสัปดาห์)	5 (3.31)
- ดื่มทุกสัปดาห์ (1-2 วันต่อสัปดาห์)	10 (6.62)
- ดื่มทุกเดือน (1-3 วันต่อเดือน)	19 (12.58)
- ดื่มนาน ๆ ครั้ง (8-11 วันต่อปี)	22 (14.57)
- ดื่มนาน ๆ ครั้ง (4-7 วันต่อปี)	24 (15.89)
- ดื่มนาน ๆ ครั้ง (1-3 วันต่อปี)	66 (43.71)
โอกาสที่มักจะดื่มแอลกอฮอล์ (n = 142)	
- ไม่เลือกโอกาส	23 (16.20)
- เมื่อเข้าสังคมนาฬิกา	8 (5.63)
- ฉลองต่าง ๆ เมื่อมีความสุข	37 (26.06)
- ไม่สบายใจ	13 (9.15)
- เทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์	61 (42.96)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
กิจกรรมที่ทำระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
(n = 158)	
- เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม	18 (11.39)
- ฟังเพลง	90 (56.96)
- ร้องเพลง	57 (36.08)
- ดูถ่ายทอดการแข่งขันกีฬา	11 (6.96)
- เล่นกีฬา	2 (1.27)
- เล่นเกมคอมพิวเตอร์	7 (4.43)
- เล่นอินเทอร์เน็ต	57 (36.08)
- พูดคุยกัน	97 (61.39)
- อื่น ๆ	1 (0.63)
การสูบบุหรี่ระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์ (n = 160)	
- ไม่สูบ	137 (85.62)
- สูบเป็นบางครั้ง	16 (10.00)
- สูบทุกครั้ง	7 (4.38)
การเคยดื่มหนักหรือดื่มปริมาณมากในครั้งเดียว (n = 152)	
- ไม่เคยดื่มหนัก	83 (54.61)
- ดื่มทุกวัน (7 วันต่อสัปดาห์)	2 (1.32)
- ดื่มวันเว้นวัน (3-4 วันต่อสัปดาห์)	4 (2.63)
- ดื่มทุกสัปดาห์ (1-2 วันต่อสัปดาห์)	3 (1.97)
- ดื่มทุกเดือน (1-3 วันต่อเดือน)	4 (2.63)
- ดื่มนาน ๆ ครั้ง (8-11 วันต่อปี)	17 (11.18)
- ดื่มนาน ๆ ครั้ง (4-7 วันต่อปี)	14 (9.21)
- ดื่มนาน ๆ ครั้ง (1-3 วันต่อปี)	25 (16.45)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
การเคยดื่มจนมึนเมา (n = 153)	
- ไม่เคยดื่มจนมึนเมา	100 (65.37)
- ดื่มทุกวัน (7 วันต่อสัปดาห์)	1 (0.65)
- ดื่มวันเว้นวัน (5-6 วันต่อสัปดาห์)	1 (0.65)
- ดื่มวันเว้นวัน (3-4 วันต่อสัปดาห์)	1 (0.65)
- ดื่มทุกสัปดาห์ (1-2 วันต่อสัปดาห์)	2 (1.31)
- ดื่มทุกเดือน (1-3 วันต่อเดือน)	6 (3.92)
- ดื่มนาน ๆ ครั้ง (8-11 วันต่อปี)	9 (5.88)
- ดื่มนาน ๆ ครั้ง (4-7 วันต่อปี)	10 (6.54)
- ดื่มนาน ๆ ครั้ง (1-3 วันต่อปี)	23 (15.03)
วิธีการได้มาซึ่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
- ซื้อดื่มเอง (n = 153)	27 (17.65)
- รวมเงินกับเพื่อนซื้อ (n = 152)	63 (41.45)
- ดื่มฟรี ไม่ได้掏เงิน โดยดื่มร่วมกับเพื่อน (n = 153)	25 (16.34)
- ดื่มฟรี ไม่ได้掏เงิน โดยดื่ม ณ สถานที่จัดงานเลี้ยง งานสังสรรค์ (n = 153)	25 (16.34)
- ดื่มฟรี ไม่ได้掏เงิน โดยดื่ม ณ สถานที่จัดงานประเพณี ได้แก่ งานแต่งงาน งานบวช งานศพ (n = 153)	9 (5.88)
- ดื่มฟรี ไม่ได้掏เงิน โดยดื่มร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครองที่เลี้ยงดูญาติพี่น้อง (n = 153)	45 (29.41)
- ดื่มฟรี ไม่ได้掏เงิน โดยพ่อแม่ ผู้ปกครองของเพื่อนจัดหาให้ (n = 151)	13 (8.61)
- ดื่มฟรี ไม่ได้掏เงิน โดยดื่มกับคนไม่รู้จัก (n = 151)	3 (1.99)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
สถานที่ที่ไปซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์บ่อยที่สุด (n = 129)	
- ร้านขายของชำ	85 (65.88)
- ร้านสะดวกซื้อเปิดตลอด 24 ชั่วโมง	17 (13.18)
- ร้านอาหาร / คาราโอเกะ	2 (1.55)
- ร้านขายส่งเหล้า	7 (5.43)
- ห้างสรรพสินค้า	2 (1.55)
- ผับ / บาร์ / ดิสโก้เทค	8 (6.20)
- ร้านเหล้าปับ	3 (2.33)
- อื่น ๆ	5 (3.88)
ความสะดวกในการเดินทางไปร้านค้าเพื่อซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (n = 135)	
- สะดวกมาก สามารถเดินไปได้	39 (28.89)
- สะดวก สามารถขับรถ / ชีรล โดยใช้เวลาเพียงเล็กน้อย	74 (54.81)
- สะดวก สามารถแวะซื้อระหว่างทางได้	7 (5.19)
- สะดวก ถึงแม้อยู่ไกล แต่ก็ไม่ใช่ปัญหาในการซื้อ	3 (2.22)
- ไม่ค่อยสะดวก เพราะร้านค้าอยู่ไกลเส้นทางที่ใช้ประจำ	7 (5.19)
- ไม่สะดวก เพราะไม่มีร้านค้าในละแวกนี้ ต้องไปหาซื้อที่อื่น	4 (2.96)
- อื่น ๆ	1 (0.74)
ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์ จากร้านที่สะดวกที่สุด (n = 137)	
	Min = 1, Max = 60, Mean = 9.55, SD = 8.51
- 1 นาที ถึง 5 นาที	69 (50.37)
- 6 นาที ถึง 10 นาที	41 (29.92)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
- 11 นาที ถึง 15 นาที	7 (5.11)
- 16 นาที ถึง 20 นาที	10 (7.30)
- 21 นาที ถึง 25 นาที	0 (0.00)
- 26 นาที ถึง 30 นาที	9 (6.57)
- 31 นาที ขึ้นไป	1 (0.73)
สถานที่ในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
(n = 156)	
- บ้านตัวเอง	83 (53.21)
- บ้านเพื่อน	73 (46.79)
- บ้านญาติพี่น้อง	3 (1.92)
- ผับ / บาร์ / ดิสโก้เทค	16 (10.26)
- ร้านอาหาร / คาราโอเกะ	12 (7.69)
- หอพัก	8 (5.13)
- ร้านรอบโรงเรียน	4 (2.56)
- ที่สาธารณะ / วัด / โรงเรียน	8 (5.13)
- ไร่ / นา / สวน	3 (1.92)
- สถานที่จัดงานเลี้ยง	25 (16.03)
- อื่น ๆ	3 (1.92)
ช่วงเวลาในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
(n = 153)	
- ก่อนเข้าเรียน / ก่อนทำงาน	4 (2.61)
- หลังเลิกเรียน / เลิกงาน	52 (33.99)
- ก่อนสอบ	1 (0.65)
- หลังสอบ	73 (47.71)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
- ไม่มีเรียน / ไม่มีสอบ	8 (7.69)
- ตอนเย็น / ตอนหัวค่ำ	5 (1.92)
- ก่อนเข้านอน	1 (1.92)
- วันหยุด	4 (7.69)
- เทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์	16 (30.77)
สถานที่ในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
(n = 156)	
- บ้านตัวเอง	83 (53.21)
- บ้านเพื่อน	73 (46.79)
- บ้านญาติพี่น้อง	3 (1.92)
- ผับ / บาร์ / ดิสโก้เทค	16 (10.26)
- ร้านอาหาร / คาราโอเกะ	12 (7.69)
- หอพัก	8 (5.13)
- ร้านรอบโรงเรียน	4 (2.56)
- ที่สาธารณะ / วัด / โรงเรียน	8 (5.13)
- ไร่ / นา / สวน	3 (1.92)
- สถานที่จัดงานเลี้ยง	25 (16.03)
- อื่น ๆ	3 (1.92)
ระยะเวลาเฉลี่ยในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง (n = 152)	
- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	44 (28.95)
- ประมาณ 1-2 ชั่วโมง	45 (29.61)
- ประมาณ 3-4 ชั่วโมง	36 (23.68)
- ประมาณ 5-6 ชั่วโมง	16 (10.53)
- มากกว่า 6 ชั่วโมง	8 (5.26)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
- อื่น ๆ	3 (1.97)
ช่วงเวลาในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
(n = 153)	
- ก่อนเข้าเรียน / ก่อนทำงาน	4 (2.61)
- หลังเลิกเรียน / เลิกงาน	52 (33.99)
- ก่อนสอบ	1 (0.65)
- หลังสอบ	73 (47.71)
- ไม่มีเรียน / ไม่มีสอบ	8 (5.23)
- ตอนเย็น / ตอนหัวค่ำ	5 (3.27)
- ก่อนเข้านอน	1 (0.65)
- วันหยุด	4 (2.61)
- ช่วงเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์	16 (10.46)
- ช่วงที่มีงานสนุกสนาน / งานเลี้ยง / เมื่อทำกิจกรรมที่ได้รับ มอบหมายลุล่วง	5 (3.27)
- ช่วงที่มีเงิน / อยากดื่ม	8 (5.23)
- ไม่ระบุ	2 (1.31)
บุคคลที่ร่วมดื่มแต่ละครั้ง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (n = 155)	
- ไม่มีผู้ร่วมดื่ม / ดื่มคนเดียว	20 (12.90)
- พ่อ	27 (17.42)
- แม่	21 (13.55)
- ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู	8 (5.16)
- ญาติพี่น้อง	56 (36.13)
- เพื่อน	103 (66.45)
- แฟน	4 (2.58)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
- รุนพี	1 (0.65)
สาเหตุสำคัญที่ทำให้ดื่มแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
(n = 153)	
- เพื่อให้เจริญอาหาร	3 (1.96)
- เพื่อการพบปะสังสรรค์ เข้าสังคม	50 (32.68)
- เพื่อความสนุกสนาน	89 (58.17)
- เพื่อเป็นยา / บำรุงร่างกาย	3 (1.96)
- เพื่อให้นอนหลับสนิทได้ดีขึ้น	19 (12.42)
- เพื่อผ่อนคลายจากการเรียน / การทำงาน	63 (41.18)
- เพื่อผ่อนคลายจากการอกหัก	2 (1.31)
- อื่น ๆ	7 (4.58)
การตอบสนองของร่างกายหลังจากดื่มแอลกอฮอล์แล้ว	
(n = 157)	
- ไม่เคยเมา	66 (42.04)
- เมาบ้างเล็กน้อย	67 (42.68)
- เมาค่อนข้างมาก แต่ยังมีสติรู้เรื่อง	22 (14.01)
- เมามากจนไม่ได้สติ	2 (1.27)
พฤติกรรมหลังจากดื่มแอลกอฮอล์แล้ว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
(n = 158)	
- เป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม	99 (62.66)
- คุยสนุกมากขึ้น	69 (43.67)
- ชอบคิดถึงเรื่องในอดีต	24 (15.19)
- เอะอะ โวยวาย เสียงดัง	9 (5.70)
- มีปัญหากับบุคคลรอบข้าง	4 (2.53)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
- มีอารมณ์ทางเพศ	2 (1.27)
- นิ่งเงียบ	1 (0.63)
- ง่วง อยากนอนตลอดเวลา	2 (1.27)
การเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะหลังจากดื่มแอลกอฮอล์แล้ว	
(n = 157)	
- ไม่เคยเป็นผู้ขับขี้อีกหลังจากดื่ม	120 (76.43)
- เป็นผู้ขับขี้อ้างบางครั้ง	29 (18.47)
- เป็นผู้ขับขี้อีกทุกครั้งที่ได้ดื่ม	8 (5.10)
การดื่มแอลกอฮอล์ในขนาดที่ข้านหน้าของผู้ที่ปัจจุบันยังคงดื่มอยู่	
(n = 65)	
- ไม่ดื่มเลย	4 (6.15)
- ลดปริมาณการดื่มลง	28 (43.08)
- ดื่มในปริมาณเท่าเดิม	25 (38.46)
- เพิ่มปริมาณการดื่มขึ้น	8 (12.31)

จากตารางที่ 7 พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างดื่มเบียร์น้อยที่สุด ร้อยละ 56.83 รองลงมา คือ น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 14.39 และไวน์ แชมเปญ ร้อยละ 12.23 โดยดื่มแอลกอฮอล์นาน ๆ ครั้ง (1-3 วันต่อปี) ร้อยละ 43.71 รองลงมา คือ ดื่มนาน ๆ ครั้ง (4-7 วันต่อปี) ร้อยละ 15.89 และดื่มนาน ๆ ครั้ง (8-11 วันต่อปี) ร้อยละ 14.57 กลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ ร้อยละ 42.96 รองลงมา คือ ฉลองต่าง ๆ เมื่อมีความสุข ร้อยละ 26.06 และไม่เลือกโอกาส ร้อยละ 16.20 กลุ่มตัวอย่างมักจะพูดคุยกันระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 61.39 รองลงมา คือ ฟังเพลง ร้อยละ 56.96 และร้องเพลง ร้อยละ 36.08 เล่นอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 36.08 ระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างไม่สูบบุหรี่ร้อยละ 85.62 รองลงมา คือ สูบเป็นบางครั้ง ร้อยละ 10.00

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างไม่เคยดื่มหนักหรือดื่มปริมาณมากในครั้งเดียว ร้อยละ 54.61 และไม่เคยดื่มจนมึนเมา ร้อยละ 65.37 กลุ่มตัวอย่างได้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาด้วยวิธีการรวมเงินกับเพื่อนซื้อ ร้อยละ 41.45 โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้ง 163.90 บาท (SD = 200.78) รองลงมา คือ ดื่มฟรี ไม่ได้จ่ายเงิน โดยดื่มร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู ญาติพี่น้อง ร้อยละ 29.41 และซื้อดื่มเอง ร้อยละ 17.65 สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยที่สุด ได้แก่ ร้านขายของชำ ร้อยละ 65.88 รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ร้อยละ 8.68 และ ผับ / บาร์ / ดิสโก้เทค ร้อยละ 6.20 เมื่อพิจารณาการเดินทางไปร้านค้าเพื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า สะดวก สามารถขับรถ / ซี่งรถ โดยใช้เวลาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 54.81 รองลงมา คือ สะดวกมาก สามารถเดินไปได้ ร้อยละ 28.89 ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างใช้ระยะเวลาในการเดินทางไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากร้านที่สะดวกที่สุด 1-5 นาที ร้อยละ 50.37 รองลงมา คือ 6-10 นาที ร้อยละ 29.92 และ 16-20 นาที ร้อยละ 7.30 สถานที่ในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง ได้แก่ บ้านตนเอง ร้อยละ 53.21 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน ร้อยละ 46.79 และสถานที่จัดงานเลี้ยง ร้อยละ 16.03 โดยใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้งประมาณ 1-2 ชั่วโมง ร้อยละ 29.61 รองลงมา คือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 28.95 และประมาณ 3-4 ชั่วโมง ร้อยละ 23.68 กลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มแอลกอฮอล์ช่วงหลังการสอบ ร้อยละ 47.71 รองลงมา คือ หลังเลิกเรียน / หลังเลิกงาน ร้อยละ 33.99 และช่วงเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ ร้อยละ 10.46 บุคคลที่ร่วมดื่มแต่ละครั้ง ได้แก่ เพื่อน ร้อยละ 66.45 โดยมีจำนวนเฉลี่ย 5.84 คน (SD = 3.75) รองลงมา คือ ญาติพี่น้อง ร้อยละ 36.13 และพ่อ ร้อยละ 17.42 เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ เพื่อความสนุกสนาน ร้อยละ 58.17 รองลงมา คือ เพื่อผ่อนคลายจากการเรียน / การทำงาน ร้อยละ 41.18 และเพื่อการพบปะสังสรรค์ เข้าสังคม ร้อยละ 32.68 หลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้ว กลุ่มตัวอย่างเมาบ้างเล็กน้อย ร้อยละ 42.68 รองลงมา คือ ไม่เคยเมา ร้อยละ 42.04 และเมาค่อนข้างมาก แต่ยังมีสติรู้เรื่อง ร้อยละ 14.01 หลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้ว กลุ่มตัวอย่างเป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม ร้อยละ 62.66 รองลงมา คือ คอยสนุกมากขึ้น ร้อยละ 43.67 และชอบคิดถึงเรื่องในอดีต ร้อยละ 15.19 หลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้ว กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะ ร้อยละ 76.43 รองลงมา คือ เป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะที่ใช้ได้แก่ มอเตอร์ไซด์ และเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะที่ดื่ม ร้อยละ 5.10 โดยยานพาหนะที่ใช้ได้แก่ มอเตอร์ไซด์ และเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะที่ดื่ม ร้อยละ 5.10 โดยยานพาหนะที่ใช้ได้แก่ มอเตอร์ไซด์ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ปัจจุบันยังคงดื่มแอลกอฮอล์อยู่ คิดว่าจะลดปริมาณการดื่มลงในอนาคตข้างหน้า

ร้อยละ 43.08 รองลงมา คือ ต้มในปริมาณเท่าเดิม ร้อยละ 38.46 และเพิ่มปริมาณการต้มขึ้น ร้อยละ 12.31

1.2 สัดส่วนของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานที่ต้มแอลกอฮอล์ในจังหวัดนครราชสีมา

สัดส่วนของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานที่ต้มแอลกอฮอล์ในจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามบทบาทหน้าที่ มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สัดส่วนของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานที่ต้มแอลกอฮอล์ในจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามบทบาทหน้าที่

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
จำนวนผู้ที่ต้มแอลกอฮอล์ในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (n = 662)	
	Median (Q1, Q3) = 2 (1, 2)
จำแนกตามบทบาทหน้าที่ได้ดังนี้	
- พ่อ	314 (47.44)
- แม่	87 (13.14)
- พี่	84 (12.69)
- ลุง / อา	60 (9.06)
- ป้า / น้า	43 (6.50)
- ปู่ / ตา	44 (6.65)
- ย่า / ยาย	23 (3.47)
- พ่อเลี้ยง	4 (0.60)
- แม่เลี้ยง	1 (0.15)
- พี่เขย	1 (0.15)
- พี่สะใภ้	1 (0.15)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างสนิทสนม / ผูกพันใกล้ชิดมากที่สุด (n = 379)	
- พ่อ	231 (60.95)
- แม่	63 (16.62)
- พี่	50 (13.19)
- ลุง	12 (3.17)
- อา	16 (4.22)
- ป้า	6 (1.58)
- พี่สะใภ้	1 (0.26)

จากตารางที่ 8 พบว่า มัธยฐานของผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างคือ 2 คน โดยมีบทบาทเป็นพ่อ ร้อยละ 47.44 รองลงมา คือ แม่ ร้อยละ 13.14 และมีบทบาทอย่างอื่นนอกเหนือจากพ่อและแม่ ร้อยละ 39.42 ได้แก่ พี่ ร้อยละ 12.69 รองลงมา คือ ลุง อา ร้อยละ 9.06 และปู่ ตา ร้อยละ 6.65 ดังนั้น สัดส่วนของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานที่ดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามบทบาทหน้าที่เท่ากับร้อยละ 60.58 และ 39.42 ตามลำดับ

ในบรรดาผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างสนิทสนม / ผูกพันใกล้ชิดกับพ่อมากที่สุด ร้อยละ 60.95 รองลงมา คือ แม่ ร้อยละ 16.62 และพี่ ร้อยละ 13.19

1.3 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
ความข้องเกี่ยวกับผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ (n = 379)	
- พ่อ	259 (68.34)
- แม่	39 (10.29)
- พี่	27 (7.12)
- ลุง / อา	20 (5.28)
- ป้า / น้า	13 (3.43)
- ปู่ / ตา	12 (3.17)
- ย่า / ยาย	3 (0.79)
- พ่อเลี้ยง	2 (0.53)
- พี่เขย	1 (0.26)
- อื่น ๆ	3 (0.79)
เพศ (n = 372)	
- หญิง	61 (16.40)
- ชาย	311 (83.60)
อายุ (ปี) (n = 319)	
	Min = 25, Max = 59
	Mean = 43.70, SD = 6.92
ศาสนา (n = 371)	
- พุทธ	368 (99.19)
- คริสต์	2 (0.54)
- อื่น ๆ	1 (0.27)

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
อายุที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก (ปี) (n = 238)	
	Min = 12, Max = 46, Mean = 22.60, SD = 6.69
สถานภาพ (n = 369)	
- โสด	32 (8.67)
- คู่ และอยู่ด้วยกัน	285 (77.24)
- คู่ แต่แยกกันอยู่	31 (8.40)
- หม้าย / หย่า	21 (5.69)
ระดับการศึกษาสูงสุด (n = 361)	
- ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	75 (20.78)
- มัธยมศึกษาตอนต้น	76 (21.05)
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	81 (22.43)
- ปวช.	37 (10.25)
- อนุปริญญา / ปวส.	35 (9.70)
- ปริญญาตรี	47 (13.02)
- สูงกว่าปริญญาตรี	10 (2.77)
ความเพียงพอของรายได้ (n = 363)	
- ไม่เพียงพอ และมีหนี้สิน	41 (11.29)
- ไม่เพียงพอ แต่ไม่มีหนี้สิน	12 (3.31)
- เพียงพอ แต่ไม่มีเหลือเก็บ	102 (28.10)
- เพียงพอ และมีเหลือเก็บ	208 (57.30)

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
อาชีพหลัก (n = 370)	
- กำลังตกงาน /ว่างงาน	7 (1.89)
- แม่บ้าน พ่อบ้าน	7 (1.89)
- รับจ้างทั่วไป	99 (26.77)
- เกษตรกรรม ประมง	17 (4.59)
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	53 (14.32)
- ค้าขาย / งานบริการ	46 (12.43)
- รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ / พนักงานของรัฐ / พนักงานราชการ / วิศวกร	63 (17.03)
- พนักงานบริษัท / ลูกจ้างเอกชน	64 (17.30)
- เกษียณ	6 (1.62)
- อื่น ๆ	8 (2.16)
การสูบบุหรี่ (n = 369)	
- ไม่สูบบุหรี่	159 (43.09)
- เคยสูบ แต่เลิกแล้ว	63 (17.07)
- ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	147 (39.84)
การมีโรคประจำตัว (n = 366)	
- ไม่มี	308 (84.15)
- มี ได้แก่ โรค / ภาวะดังนี้	58 (15.85)
- ความดันโลหิตสูง ร่วมกับเบาหวาน	2 (3.45)
- ความดันโลหิตสูง	16 (27.60)
- เกาต์	9 (15.52)
- หอบหืด	6 (10.34)
- หัวใจ	4 (6.90)

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
- ภูมิแพ้	3 (5.17)
- เลือดจาง	2 (3.45)
- ภาวะแพ้อาหารเป็นแผล	2 (3.45)
- ไชมันในเลือดสูง	1 (1.72)
- ตับแข็ง	1 (1.72)
- ไทรอยด์	1 (1.72)
- น้ำในหูไม่เท่ากัน	1 (1.72)
- วัณโรค	1 (1.72)

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์มีความข้องเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างโดยมีบทบาทเป็นพ่อ ร้อยละ 68.34 รองลงมา คือ แม่ ร้อยละ 10.29 และพี่ ร้อยละ 7.12 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 83.60 มีอายุต่ำสุด 25 ปี อายุสูงสุด 59 ปี อายุเฉลี่ย 43.70 ปี (SD = 6.92) ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.19 อายุต่ำสุดที่เริ่มดื่มครั้งแรกของผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ คือ 12 ปี อายุสูงสุดที่เริ่มดื่มครั้งแรกของผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ คือ 46 ปี และอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มครั้งแรกของผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ คือ 22.60 ปี (SD = 6.69) มีสถานภาพคู่ และอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 77.24 รองลงมา คือ โสด ร้อยละ 8.67 และคู่ แต่แยกกันอยู่ ร้อยละ 8.40 สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 22.43 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 21.05 และต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 20.78 มีรายได้เพียงพอและมีเหลือเก็บ ร้อยละ 57.30 รองลงมา คือ มีรายได้เพียงพอ แต่ไม่มีเหลือเก็บ ร้อยละ 28.10 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 26.77 รองลงมา คือ พนักงานบริษัท / ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 17.30 และรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ / พนักงานของรัฐ / พนักงานราชการ / วิศวกร ร้อยละ 17.03 ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 43.09 รองลงมา คือ ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่ ร้อยละ 39.84 และเคยสูบ แต่เลิกแล้ว ร้อยละ 17.07 ส่วนใหญ่ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 84.15

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล (In-depth interview) ผู้ให้ข้อมูล (Key informant) ประกอบด้วย ตัวแทนวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี ทั้งเพศหญิงและเพศชาย จำนวน 7 คน และพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน พบว่า พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัด นครราชสีมา สามารถจำแนกตามความถี่ของการดื่มแอลกอฮอล์ได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นนักดื่ม นาน ๆ ครั้ง กลุ่มที่เป็นนักดื่มประจำ และกลุ่มที่มีปัญหาหากเป็นพิเศษ โดยอายุที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก คือ 14-30 ปี พ่อแม่ ผู้ปกครองทุกคนนับถือศาสนาพุทธ สำเร็จ การศึกษาหลากหลายตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพ หลากหลายโดยทุกคนมีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายและอุปการะเลี้ยงดูบุตรหลาน ส่วนใหญ่มี เหลือเก็บโดยออมเงินผ่านการฝากธนาคาร ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่พ่อแม่ ผู้ปกครองดื่ม บ่อยที่สุด คือ เหล้าสี เบียร์ และยาตองที่วางจำหน่ายในท้องตลาด โดยผู้ดื่มหนึ่งคนมักจะดื่มเครื่องดื่ม ได้หลากหลายชนิด และในการดื่มแต่ละครั้งอาจจะมีผู้ร่วมดื่มหรือไม่ก็ได้ กรณีไม่มีผู้ร่วมดื่ม พ่อแม่ ผู้ปกครองมักจะดื่มที่บ้านพักในช่วงเย็นหลังเลิกงาน อาจเป็นก่อน / ระหว่างการรับประทานอาหาร หรือขณะดูการแข่งขันฟุตบอล โดยใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการดื่มแต่ละครั้ง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง กรณี มีผู้ร่วมดื่ม สถานที่ในการดื่มแต่ละครั้งจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่าผู้ร่วมดื่มคือใคร หากเป็นบุคคลใน ครอบครัว เช่น ภรรยา มารดา บุตรชายซึ่งเป็นพี่ชายของผู้ให้ข้อมูล เป็นต้น ก็จะดื่มด้วยกันที่บ้าน ในช่วงเย็นหลังเลิกงาน / ช่วงหัวค่ำ หากเป็นบุคคลอื่น เช่น เพื่อน เพื่อนร่วมงาน ลูกน้อง เป็นต้น ก็จะ ดื่มที่บ้านตนเอง บ้านเพื่อน / ลูกน้อง หรืองานสังสรรค์ในช่วงเย็นหลังเลิกงาน / ช่วงหัวค่ำ หรือตามที่ มีการนัดหมายกัน โดยใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการดื่มแต่ละครั้ง 1-3 ชั่วโมง พฤติกรรมหลังจากดื่ม แอลกอฮอล์แล้วของทั้งสามกลุ่มส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน คือ เป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม ไม่มีอาการ มึนเมาและเดินเซ สามารถดำเนินกิจวัตรประจำวันของตนเองได้อย่างไม่ต้องเป็นภาระแก่บุคคล รอบข้าง ทั้งนี้ นักดื่มประจำ 1 คน (ร้อยละ 100.00) จะคุยเก่งมากขึ้นและใจดีกว่าปกติ, นักดื่มที่มี ปัญหาหากเป็นพิเศษ 1 คน จาก 4 คน (ร้อยละ 25.00) จะมีอาการมึนเมาและเดินเซอยู่บ่อยครั้ง, นักดื่มที่มีปัญหาหากเป็นพิเศษ 1 คน จาก 4 คน (ร้อยละ 25.00) จะมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกับ ผู้ร่วมดื่มซึ่งเป็นยายของผู้ให้ข้อมูลเป็นบางครั้ง แต่เหตุการณ์ไม่รุนแรง และนักดื่มที่มีปัญหาหาก เป็นพิเศษ 1 คน จาก 4 คน (ร้อยละ 25.00) เคยประสบอุบัติเหตุขับรถชนต้นไม้ที่บ้านของเพื่อน เมื่อประมาณ 2 ปีที่แล้ว โดยตนเองยังปลอดภัยดี แต่รถยนต์ได้รับความเสียหายอย่างมากจนไม่

สามารถซ่อมแซมได้เลย นอกจากนี้ สถานการณ์ซึ่งนักดื่มประจำและนักดื่มที่มีปัญหาหากเป็นพิเศษ เคยประสบพบเจอในกรณีดื่มมาแล้วขับรถกลับบ้าน คือ การถูกตำรวจเรียกให้จอดรถเพื่อวัดปริมาณ แอลกอฮอล์ในกระแสเลือดและเสียค่าปรับครั้งละหลักพันบาท เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่พ่อแม่ ผู้ปกครองยังคงเลือกดื่มแอลกอฮอล์ทั้ง ๆ ที่หลายคนทราบถึงผลเสีย / อันตรายจากการดื่ม พบว่า ในกลุ่มนักดื่มนาน ๆ ครั้งจะดื่มเพื่อแก้อาการเหนื่อยล้า ในกลุ่มนักดื่มประจำจะดื่มเพื่อคลายเครียด และในกลุ่มนักดื่มที่มีปัญหาหากเป็นพิเศษจะดื่มเพื่อแก้อาการเหนื่อยล้า เพื่อคลายเครียด ตลอดจน เพื่อเพิ่มอรรถรสในการพูดคุยกันทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพ่อแม่ ผู้ปกครองร่วมด้วย พบว่า กลุ่มที่เป็นนักดื่มนาน ๆ ครั้งและกลุ่มที่เป็นนักดื่มประจำมีทั้งที่ไม่สูบบุหรี่และยังสูบบุหรี่อยู่ ส่วนกลุ่มนักดื่มที่มีปัญหาหากเป็นพิเศษทุกคนล้วนยังสูบบุหรี่อยู่ อยากรู้ก็ตาม ปัจจุบันยังไม่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองของผู้ให้ข้อมูลคนใดเจ็บไข้ได้ป่วยด้วยโรคอันมีสาเหตุ จากการดื่มแอลกอฮอล์ แต่บางคนอาจเจ็บป่วยด้วยโรคที่มีความผิดปกติทางพันธุกรรม เช่น เบาหวาน เกาต์ เป็นต้น ซึ่งบุคคลดังกล่าวดูแลสุขภาพของตนเองด้วยการไปพบแพทย์เพื่อรับยาลดระดับน้ำตาล ในเลือดที่สถานพยาบาลใกล้บ้านและการไปพบเภสัชกรที่ร้านขายยาเพื่อซื้อยาบรรเทาอาการอักเสบ และบวมมารับประทานเมื่อมีอาการปวดบวมบริเวณข้อเท้า

ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองทั้ง 7 คน มีรายละเอียดดังนี้

1. นักดื่มนาน ๆ ครั้ง (Occasional drinker)

ในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเพศชายอายุ 14 ปี มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน ประกอบด้วย ตา ยาย แม่ พ่อเลี้ยง และตัวของผู้ให้ข้อมูลเอง มีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 2 คน ได้แก่ ตา และแม่ โดยผู้ให้ข้อมูลสนิทสนมกับตาซึ่งมีอายุ 57 ปี นับถือศาสนาพุทธ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี เคยรับราชการทหาร ปัจจุบันเกษียณอายุราชการแล้ว และได้รับเงินบำนาญเดือนละ 30,000-40,000 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บ ที่ผ่านมตาเป็นผู้ชำระค่าเล่าเรียน ส่วนแม่เป็นผู้ที่ให้เงินมาโรงเรียนในแต่ละวัน วันละ 60 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บไว้ซื้อของใช้ส่วนตัวที่อยากได้ ตามีโรคประจำตัว คือ เบาหวาน และเคยเข้ารับการรักษาด้วยอินซูลินหน้าแข้งเมื่อ 20 ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันไม่มีความผิดปกติในการเดิน ตาเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 25 ปี นิยมดื่มเหล้าสียี่ห้อหนึ่ง ในแต่ละเดือนจะดื่มประมาณวันละ 4-5 แก้ว และมักจะดื่มคนเดียวที่บ้านระหว่างรับประทานอาหารเย็น พฤติกรรมหลังจากดื่มแอลกอฮอล์แล้วตายังคงเป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม คือ เจ็บ ไม่ค่อยพูด ไม่มีอาการเดินเซ สามารถดำเนินกิจกรรมประจำวัน เช่น

อาบน้ำและเข้านอนเองได้ เป็นต้น เหตุผลสำคัญที่ตาของผู้ให้ข้อมูลดื่มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อแก้อาการเหนื่อยล้า ดังข้อความ “กินพอหายอยาก กินพอหายเหนื่อย”

ในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 16 ปี มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน ประกอบด้วย พ่อ แม่ น้องสาวอายุ 13 ปี น้องสาวอายุ 11 ปี และตัวของผู้ให้ข้อมูลเอง มีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ 1 คน ได้แก่ พ่อ โดยผู้ให้ข้อมูลสนิทสนมกับพ่อซึ่งมีอายุ 49 ปี นับถือศาสนาพุทธ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบอาชีพค้าขายโดยขายของชำและกับข้าวให้แก่พนักงานในเขตชุมชนอุตสาหกรรมซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอเมืองนครราชสีมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000-30,000 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บ ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลได้เงินมาโรงเรียนวันละ 150 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บไว้ซื้อของใช้ส่วนตัวที่อยากได้ ปัจจุบันพ่อยังสุขภาพดีอยู่ ไม่มีโรคประจำตัวโดยพ่อจะเลือดตรวจสุขภาพเป็นประจำ เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 22 ปี ดื่มนาน ๆ ครั้ง ดื่มเป็นบางวัน โดยมักจะดื่มเหล้าสียี่ห้อหนึ่ง 1-2 กลม หรือดื่มเบียร์ยี่ห้อหนึ่ง 3 ขวด กับลุง อา หรือลูกพี่ลูกน้องของผู้ให้ข้อมูลที่บ้านในช่วงเย็นหลังกลับจากทำงานในแต่ละเดือนพ่อเสียค่าใช้จ่ายจากการดื่มจำนวนมาก ดังข้อความ “เยอะอยู่นะคะประมาณสี่ห้าพันต่อเดือน” พฤติกรรมหลังจากดื่มแอลกอฮอล์แล้วพอนิ่งเงียบ ไม่พูดอะไรเลย จากปกติจะคุยเล่นบ้าง แต่ยังคงดำเนินกิจวัตรประจำวัน เช่น อาบน้ำและเข้านอนเองได้ เป็นต้น เหตุผลสำคัญที่พ่อของผู้ให้ข้อมูลดื่มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อแก้อาการเหนื่อยล้า ดังข้อความ “บางวันเค้าเหนื่อย เค้าก็กิน” ทั้งนี้ พ่อไม่เคยชักชวนให้นั่งดื่มด้วย เนื่องจากทราบถึงผลเสีย / อันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ ดังข้อความ “มันไม่ดี ไม่ต้องยุ่งหรอก”

2. นักดื่มประจำ (Regular drinker)

ในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเพศชายอายุ 15 ปี มีสมาชิกทั้งหมด 3 คน ประกอบด้วย พ่อ แม่ และตัวของผู้ให้ข้อมูลเอง มีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ 1 คน ได้แก่ พ่อ โดยผู้ให้ข้อมูลสนิทสนมกับพ่อซึ่งมีอายุ 39 ปี นับถือศาสนาพุทธ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพด้านงานช่างที่ศูนย์ซ่อมบำรุงและดูแลรถแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา รวมทั้งงานที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้วย มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บ ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลได้เงินมาโรงเรียนวันละ 70 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บไว้ซื้อของใช้ส่วนตัวที่อยากได้ พ่อเคยสูบบุหรี่แต่เลิกสูบแล้ว เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลร้องขอให้พ่อเลิกสูบบุหรี่เมื่อประมาณ 4 ปีที่ผ่านมา โดยผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าบุหรี่ยังผลกระทบต่อผู้ครอบครัว ส่วนเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อผู้ดื่มเท่านั้น

ดังข้อความ “เลิกสูบได้แล้ว มันไม่ดีต่อร่างกาย” ซึ่งพ่อก็ยอมทำตาม พ่อของผู้ให้ข้อมูลไม่มีโรคประจำตัว ส่วนใหญ่จะซื้อยาปลูกผมและยาระบายมารับประทาน พ่อเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี ปัจจุบันดื่มเบียร์ยี่ห้อหนึ่ง ในแต่ละสัปดาห์จะดื่มประมาณ 3 ครั้ง ๆ ละ 2 ขวด และมักจะดื่มคนเดียวที่บ้านในช่วงเย็นก่อนรับประทานอาหาร หรือดื่มระหว่างดูการแข่งขันฟุตบอล บางครั้งก็ไปซื้อยาตองที่วางจำหน่ายในท้องตลาดมาดื่ม พฤติกรรมหลังจากดื่มแอลกอฮอล์แล้วพ่อยังคงเป็นเหมือนตอนไม่ดื่ม อาจคุยเก่งมากขึ้น และใจดีกว่าปกติ สามารถดำเนินกิจวัตรประจำวัน เช่น อาบน้ำและเข้านอนเองได้ เป็นต้น ทั้งนี้ พ่อจะดื่มจนมีอาการมึนเมาเฉพาะในงานสังสรรค์หรือเมื่อไปดื่มที่บ้านเพื่อน ดังข้อความ “พ่อไม่เคยชวนเพื่อนที่ทำงานมาดื่มจนเมาที่บ้านให้เห็น ส่วนใหญ่จะไปดื่มที่บ้านเพื่อน” โดยพ่อไปครั้งล่าสุดเมื่อ 3 สัปดาห์ที่แล้วราวปลายเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ไม่ได้ไปทุกเดือน เฉลี่ยประมาณ 2-3 เดือนต่อครั้ง อย่างไรก็ตาม พ่อเคยถูกตำรวจเรียกให้จอดรถเพื่อวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด โดยถูกเรียกประมาณ 2-3 ครั้ง ซึ่งพ่อเคยต้องเสียค่าปรับ ดังข้อความ “พ่อเป็นคนมาเล่าให้ฟัง ก็รู้สึกเสียดายสแตงค์นิดหน่อย หลังจากนั้นเวลาพ่อไปงานสังสรรค์ก็พยายามให้แม่ขับรถยนต์ไปรับที่บ้านเพื่อน แต่บางครั้งพ่อก็ขับรถไป-กลับเอง” เหตุผลสำคัญที่พ่อของผู้ให้ข้อมูลดื่มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อคลายเครียด ดังข้อความ “พ่อเค้าทำงานอยู่แล้วเป็นหัวหน้า งานนั่งโต๊ะมันเครียด เข้ากะดึกด้วย กลับมาช้าด้วย ก็เลยกินเป็นประจำ” และเพื่อเข้าสังคม ดังข้อความ “หลังจากเปลี่ยนที่ทำงานใหม่ พ่อก็ไปสังสรรค์บ่อยขึ้น” ทั้งนี้ พ่อเคยชักชวนให้หนึ่งดื่มด้วย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ยอมทำตาม ดังข้อความ “เค้าอยากให้เราลองตั้งแต่เด็ก โตไปเมื่อเราจะรู้จะได้บังคับตัวเองถูก บางครั้งพ่อก็จ่ายให้ บางครั้งย่าก็จ่ายให้ บางครั้งย่ากับพ่อก็ซื้อมาให้เลย” และ “ฝึกไว้ก่อนเวลาโตไปจะได้รู้ว่ามันเป็นยังไง”

3. นักดื่มกลุ่มที่มีปัญหาหนักเป็นพิเศษ (Alcohol use disorder: AUD)

ในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 13 ปี มีสมาชิกทั้งหมด 3 คน ประกอบด้วย ยาย แม่ และตัวของผู้ให้ข้อมูลเอง มีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ 2 คน ได้แก่ ยาย และแม่ โดยผู้ให้ข้อมูลสนิทสนมกับแม่ซึ่งมีอายุ 37 ปี นับถือศาสนาพุทธ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบอาชีพเป็นพนักงานในโรงงานทอกระสอบแห่งหนึ่งในอำเภอเมืองนครราชสีมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 8,000-10,000 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บ ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลได้เงินมาโรงเรียนวันละ 100 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บไว้ซื้อของใช้ส่วนตัวที่อยากได้ แม่ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีการเจ็บป่วยหรือเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล

ตั้งข้อความ “แม่ไม่เคยตรวจสุขภาพ แต่ก็ไม่เคยเจ็บป่วยจนต้องไปหาหมอ” เริ่มตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 20 ปี ปัจจุบันตี้มเบียร์ยี่ห้อหนึ่งจำนวน 1 กระป๋อง ในแต่ละสัปดาห์จะตี้ม 5-7 วัน และมักจะตี้มคนเดียวที่บ้านในช่วงเย็นหลังเลิกงาน หรือตี้มกับป้าข้างบ้านซึ่งเป็นพี่สาวแท้ ๆ ของแม่

ตั้งข้อความ “กินกับป้าบ่อยอยู่ค่ะ เวลากินกับป้าจะต่างคนต่างจ่าย ชื้อไปรวมกัน ไม่เคยทะเลาะกัน”

อย่างไรก็ตาม แม่ไม่เคยเมาจนไปทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น มีเพียง 2 ครั้งเท่านั้นที่แม่และยายต่างตี้มจนเมาแล้วทะเลาะกันเอง แต่เหตุการณ์ไม่รุนแรง ตั้งข้อความ “เคยมีค่ะ แต่ไม่ค่อยบ่อย หนูเคยเห็นประมาณ 2 ครั้ง ครั้งแรกช่วงปิดเทอม ป.6 อีกครั้งหนึ่งตอนหนูเรียนอยู่ ม.1 ทะเลาะกันเสร็จ เช้าวันต่อมาพวกเค้าก็ดีขึ้น เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น” พฤติกรรมหลังจากตี้มแอลกอฮอล์แล้วแม้อย่างคงเป็นปกติเหมือนตอนไม่ตี้ม ไม่มีอาการมึนเมาหรือเดินเซ สามารถดำเนินกิจวัตรประจำวัน เช่น อาบน้ำและเข้านอนเองได้ เป็นต้น เหตุผลสำคัญที่แม่ของผู้ให้ข้อมูลตี้มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อคลายเครียด ทั้งนี้ แม่ไม่เคยชักชวนให้นั่งตี้มด้วย เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลยังเป็นเยาวชน ตั้งข้อความ “ยังไม่ถึงเวลา ยังไม่ถึงวัย ยังไม่ควรตี้มตอนนี้ ยังเป็นเด็กอยู่”

ในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 17 ปี มีสมาชิกทั้งหมด 3 คน ประกอบด้วย พ่อ แม่ และตัวของผู้ให้ข้อมูลเอง มีผู้ที่ตี้มแอลกอฮอล์ 2 คน ได้แก่ พ่อ และแม่ โดยผู้ให้ข้อมูลสนิทสนมกับพ่อ ตั้งข้อความ “หนูนิสัยเหมือนพ่อ” พ่ออายุ 41 ปี นับถือศาสนาพุทธ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกอบอาชีพหลักเป็นช่างซ่อมที่โรงงานแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา และมีธุรกิจส่วนตัวเป็นช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศ มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่าย แต่ไม่มีเหลือเก็บ ตั้งข้อความ “ก็หาสตางค์ยากอยู่ค่ะ ถ้าเป็นหน้าหนาว พ่อก็จะไม่ค่อยมีงาน เพราะเค้าไม่ค่อยเปิดแอร์กัน พ่อมีรายได้ประมาณ 20,000 บาท โดยพ่อก็ต้องเอาสตางค์ไปซื้ออะไหล่ มันก็ไม่ค่อยเหลือ” ปัจจุบันพ่อยังสูบบุหรี่อยู่ มีโรคประจำตัวซึ่งสงสัยว่าตัวเองอาจเสี่ยงต่อการเป็นโรคเกาต์ โดยมักมีอาการปวดบวมบริเวณข้อเท้า บ่อยครั้งก็ปวดมากจนทำงานไม่ได้ ทั้งนี้ พ่อของผู้ให้ข้อมูลไม่ยอมเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล ส่วนใหญ่จะซื้อยาแก้แสบมารับประทานแล้วนอนพักผ่อน

ตั้งข้อความ “หนูเคยบอกให้พ่อไปหาหมอ แต่พ่อไม่ยอมไป พ่อบอกว่าพ่อไม่มีเวลาไป และพ่อก็กัวมันแพง”

อย่างไรก็ตาม พ่อทราบว่าอาการตี้มแอลกอฮอล์ส่งผลให้อาการดังกล่าวแย่ลงไปอีก ตั้งข้อความ “พี่ชายของตาก็เป็นโรคเกาต์ มีอาการเท้าบวม แต่พอรู้ว่าป่วยเป็นโรคเกาต์ ก็เลิกตี้มเหล้า พี่ชายของตาก็มากินข้าวที่บ้านตาบ่อยเพราะไม่อยากให้ตาเหงา หนูก็ไปหาตาที่โชคชัยบ่อย ๆ พ่อก็ได้คุยกับพี่ชายของตา คุยกันเรื่องโรคเกาต์ แต่ว่าพ่อก็กไม่เลิกตี้ม” พ่อของผู้ให้ข้อมูลเริ่มตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรก

เมื่ออายุ 17 ปี ปัจจุบันดื่มทั้งเหล้าสีและเบียร์ ในแต่ละสัปดาห์จะดื่มประมาณ 5-7 วัน โดยมักจะดื่มเบียร์ 1-2 ขวด กับแม่ที่บ้านในช่วงหัวค่ำ / ระหว่างรับประทานอาหารเย็น หรือดื่มเหล้ายี่ห้อต่าง ๆ 1-2 กลม กับเพื่อนร่วมงาน / ลูกน้องในช่วงเย็นหลังเลิกงานจนมีอาการเดินเซเล็กน้อย ดังข้อความ “พ่อก็กินเยอะอยู่นะคะ ถ้าพ่อกินกับเพื่อน พ่อจะกินเหล้าประมาณ 1-2 กลม จะเดินเซเล็กน้อย” พ่อมักจะถูกตำรวจเรียกให้จอดรถเพื่อวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด เฉลี่ยประมาณ 3 เดือนต่อครั้ง แต่ในบางครั้งจะถูกตำรวจเรียก 3 วันติดต่อกัน โดยพ่อเคยต้องเสียค่าปรับครั้งละหลักพันบาท ดังข้อความ “โดนแบบนี้แล้วพ่อก็กินไม่เซ็ด พ่อไม่เคยไปโดนโบกที่อื่น โดนโบกแต่ตรงนี้เพราะเป็นทางที่ไป-กลับบ่อย ๆ” เหตุผลสำคัญที่พ่อของผู้ให้ข้อมูลดื่มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อเพิ่มรรถรสในการพูดคุยทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว ดังข้อความ “พ่อบอกว่าพ่อก็กินไม่ยากกิน แต่มันจำเป็น มันต้องกินบ้างตอนคุยงาน” และ “เวลาคุยงานเค้าก็ต้องซื้อเหล้าซื้อเบียร์มากิน” นอกจากนี้ หากพ่อของผู้ให้ข้อมูลเครียดจากการทำงานก็จะนั่งดื่มคนเดียวที่บ้านในช่วงหัวค่ำหรือขณะรับประทานอาหารเย็น ทั้งนี้ พ่อเคยชักชวนให้นั่งดื่มด้วย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ยอมทำตาม ดังข้อความ “ให้กินที่บ้าน แต่อย่าไปกินที่อื่น”

ในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 15 ปี มีสมาชิกทั้งหมด 7 คน ประกอบด้วย ยาย พ่อ แม่ น้ำซึ่งมีศักดิ์เป็นน้องสาวของแม่ พี่ชายอายุ 23 ปี พี่สาวอายุ 21 ปี และตัวของผู้ให้ข้อมูลเอง มีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ 4 คน ได้แก่ พ่อ แม่ น้ำสาว และพี่ชาย โดยผู้ให้ข้อมูลสนิทสนมกับพ่อซึ่งมีอายุ 50 ปี นับถือศาสนาพุทธ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีธุรกิจส่วนตัวโดยรับเหมาทำเฟอร์นิเจอร์ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,000-40,000 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บ ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลได้เงินมาโรงเรียนวันละ 120 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายและมีเหลือเก็บเป็นบางวัน เงินที่เหลือจะเก็บไว้ซื้อของใช้ส่วนตัวที่อยากได้ เช่น ครีมทาผิว เครื่องสำอาง เป็นต้น พ่อของผู้ให้ข้อมูลสูบบุหรี่วันละ 1 ซอง เสียค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อบุหรี่ 60 บาท ไม่มีอาการเจ็บป่วยหรือเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล ดังข้อความ “ไม่มีโรคประจำตัว เพราะพ่อไม่เคยตรวจค่ะ พ่อบอกว่าพ่อก้าว ถ้าพ่อจะตาย ให้ตายไปเลย ไม่อยากรู้ว่าตัวเองเป็นโรคอะไร ไม่อยากเอาเงินไปรักษาตัว” เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 21 ปี ปัจจุบันดื่มทั้งเหล้าสีและเบียร์สามารถดื่มได้ทุกยี่ห้อ ซึ่งส่วนใหญ่จะดื่มเหล้าอยู่บ่อยครั้ง หากเป็นเบียร์จะดื่มวันละ 2-3 ขวด โดยดื่มทุกวันในช่วงเย็นหลังเลิกงานหรือก่อนรับประทานอาหารเย็น อาจจะดื่มกับแม่ที่บ้านหรือเพื่อนร่วมงานในแต่ละเดือนพ่อเสียค่าใช้จ่ายจากการดื่มจำนวนมาก ดังข้อความ “เสียสตางค์ค่ากินเหล้าเยอะค่ะ เดือนหนึ่งน่าจะถึงหมื่นอยู่ค่ะ เพราะว่าบางครั้งเพื่อนพ่อก็กินแล้วพ่อก็กินด้วย พ่อใจป่า

เลี้ยงเหล้าเพื่อนเป็นหลักหมื่น แต่ให้สตาจ์ลูกเป็นหลักร้อย” นอกจากนี้ ที่พักอาศัยของผู้ให้ข้อมูล มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เก็บไว้จำนวนหนึ่งด้วย ดังข้อความ “ที่บ้านมีเหล้าอยู่ค่ะ พ่อซื้อไว้ค่ะ กลมสองกลม” พฤติกรรมหลังจากดื่มแอลกอฮอล์แล้วพ่อยังคงเป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม ไม่มีอาการมึนเมาหรือเดินเซ สามารถดำเนินกิจวัตรประจำวัน เช่น อาบน้ำและเข้านอนเองได้ เป็นต้น พ่อเคยดื่มหนักจนเกิดอุบัติเหตุขั้รถกระบะชนต้นไม้ที่บ้านเพื่อนเมื่อประมาณ 2 ปีที่ผ่านมา ดังข้อความ “ตอนนั้นพ่อเมา รถมันไหลค่ะ พ่อไม่เป็นอะไร แต่รถบุบ” เหตุผลสำคัญที่พ่อของผู้ให้ข้อมูลดื่มแอลกอฮอล์คือ เพื่อแก้อาการเหนียวลำ ดังข้อความ “พ่อเหนียว พ่ออยากกิน ให้พ่อกินเถอะ เวลากินแล้วมันกระปรี้กระเปร่า มีแรง” ทั้งนี้ พ่อ แม่ และพี่ชายเคยชักชวนให้นั่งดื่มด้วย ดังข้อความ “หัดไว้ กลัวโดนหลอก” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลปฏิเสธเนื่องจากทราบถึงผลเสีย / อันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ ดังข้อความ “มันไม่ดีค่ะ มันส่งผลเสียต่อร่างกาย”

ในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 18 ปี มีสมาชิกทั้งหมด 3 คน ประกอบด้วย พ่อ แม่ และตัวของผู้ให้ข้อมูลเอง มีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ 1 คน ได้แก่ พ่อ โดยผู้ให้ข้อมูลสนิทสนมกับพ่อซึ่งมีอายุ 50 ปี นับถือศาสนาพุทธ สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีธุรกิจส่วนตัวโดยรับเหมาก่อสร้างมานาน 30 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 9,000 บาท ซึ่งเพียงพอต่อการใช้จ่ายแต่ไม่มีเหลือเก็บ ที่ผ่านมาผู้ให้ข้อมูลจะได้รับทุนการศึกษาโดยแหล่งทุนจะจ่ายค่าเล่าเรียนให้ ส่วนแม่ซึ่งทำงานเป็นแม่ครัวของโรงเรียนแห่งหนึ่งในเทศบาลนครราชสีมา เป็นผู้ให้เงินมาโรงเรียนในแต่ละวัน และพ่อจะช่วยเหลือด้านการเงินบ้างหากพ่อมิงาน ปัจจุบันพ่อของผู้ให้ข้อมูลยังสูบบุหรี่อยู่ ไม่มีโรคประจำตัว เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 30 ปี ปัจจุบันดื่มทั้งเหล้าสีและเบียร์ โดยดื่มทุกวันในช่วงเย็นหลังเลิกงาน อาจจะนั่งดื่มคนเดียวหรือดื่มกับเพื่อนร่วมงาน / ลูกน้อง พฤติกรรมหลังจากดื่มแอลกอฮอล์แล้วพ่อจะมีอาการมึนเมาและเดินเซ ทั้งนี้ ในวันสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสังเกตเห็นอาการเมาค้าง (Hangover) เช่น เดินเซ ไม่คล่องแคล่วตามปกติ มึนงงเล็กน้อยเมื่อพูดคุยด้วย เป็นต้น เหตุผลสำคัญที่พ่อของผู้ให้ข้อมูลดื่มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อแก้อาการเหนียวลำ

1.4 ความรู้เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ความรู้เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่

10

ตารางที่ 10 ความรู้เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง สารเสพติดที่มีเอทานอล หรือเอทิลแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม เกิดจากการหมัก ผัก ผลไม้ หรือเมล็ดพืชต่าง ๆ	222 (58.57)	17 (4.49)	140 (36.94)
2	สุราหรือแอลกอฮอล์เป็นสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท โดยจะออกฤทธิ์กดประสาทส่วนกลาง ทำให้สมองทำงานช้าลง	290 (76.52)	11 (2.90)	78 (20.58)
3	ผู้ชายที่ดื่มเบียร์มากกว่า 4 แก้วต่อวัน (1 แก้ว ปริมาณ 285 มิลลิลิตร) ถือเป็นการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์แบบที่มีความเสี่ยงต่ออันตรายสูง	191 (50.40)	24 (6.33)	164 (43.27)
4	ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไปในร่างกาย จะไปกดสมองส่วนที่ควบคุมความคิดและส่วนที่คอย ยับยั้งให้มีความระมัดระวัง ทำให้ควบคุมตนเองไม่ได้	276 (72.82)	13 (3.43)	90 (23.75)
5	ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไปในร่างกาย ทำให้ไม่สามารถควบคุมประสาทและสมองให้สั่งการ ได้ทันเวลา จึงเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ	275 (72.55)	17 (4.49)	87 (22.96)
6	หากดื่มแอลกอฮอล์ติดต่อกันอย่างน้อย 1 เดือน หรือดื่มหลายครั้งในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จะทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ	246 (64.90)	20 (5.28)	113 (29.82)

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
7	คุณสมบัติของแอลกอฮอล์ สามารถทำให้ผู้ที่ดื่มเกิด ความรู้สึกผ่อนคลาย ลืมความทุกข์ และเกิดความคึกคะนอง	217 (57.26)	45 (11.87)	117 (30.87)
8	ช่วงที่ระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดเริ่มลดลง จะทำให้เกิดความรู้สึกกระวนกระวาย เครียด หรือหงุดหงิดได้ง่าย	172 (45.39)	24 (6.33)	183 (48.28)
9	ความอยากรู้อยากลอง ถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งเสริมให้มี การดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่น	306 (80.74)	10 (2.64)	63 (16.62)

จากตารางที่ 10 พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกต้องมากที่สุด ได้แก่ ความอยากรู้อยากลอง ถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งเสริมให้มีการดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่น ร้อยละ 80.74 รองลงมา คือ สุราหรือแอลกอฮอล์เป็นสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทโดยจะออกฤทธิ์กดประสาทส่วนกลาง ทำให้สมองทำงานช้าลง ร้อยละ 76.52 และฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไปในร่างกาย จะไปกดสมองส่วนที่ควบคุมความคิดและส่วนที่คอยยับยั้งให้มีความระมัดระวัง ทำให้ควบคุมตนเองไม่ได้ ร้อยละ 72.82 ส่วนข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกต้องน้อยที่สุด ได้แก่ ช่วงที่ระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดเริ่มลดลง จะทำให้เกิดความรู้สึกกระวนกระวาย เครียด หรือหงุดหงิดได้ง่าย ร้อยละ 45.39 รองลงมา คือ ผู้ชายที่ดื่มเบียร์มากกว่า 4 แก้วต่อวัน (1 แก้ว ปริมาณ 285 มิลลิลิตร) ถือเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบที่มีความเสี่ยงต่ออันตรายสูง ร้อยละ 50.40 และคุณสมบัติของแอลกอฮอล์ สามารถทำให้ผู้ที่ดื่มเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย ลืมความทุกข์ และเกิดความคึกคะนอง ร้อยละ 57.26

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละระดับความรู้เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (8-9 คะแนน)	109	28.76
ระดับปานกลาง (6-7 คะแนน)	130	34.30
ระดับต่ำ (0-5 คะแนน)	140	36.94
Mean = 5.82, SD = 2.52, Min = 0, Max = 9		

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 36.94 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 34.30

1.5 ทักษะคิดต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

ทักษะคิดต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ทักษะคิดต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	การดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิด	218	135	23	3	0
	อันตรายต่อร่างกายและจิตใจ	(57.52)	(35.62)	(6.07)	(0.79)	(0.00)
2	การดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิด	207	139	29	3	1
	ผลเสียต่อตนเองและผู้อื่น	(54.62)	(36.68)	(7.65)	(0.79)	(0.26)
3	การดื่มแอลกอฮอล์ ถือเป็น	247	116	14	1	1
	การทำลายสุขภาพตนเอง	(65.18)	(30.61)	(3.69)	(0.26)	(0.26)

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4	การดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ผลการเรียน / ผลการทำงานต่ำกว่ามาตรฐาน	129 (34.04)	129 (34.04)	89 (23.48)	24 (6.33)	8 (2.11)
5	การดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้สิ้นเปลืองเงินทอง	250 (65.97)	96 (25.33)	29 (7.65)	3 (0.79)	1 (0.26)
6	การดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุ ให้เกิดการทะเลาะวิวาท	223 (58.84)	121 (31.93)	34 (8.97)	1 (0.26)	0 (0.00)
7	การดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุ ให้เกิดอุบัติเหตุ	267 (70.45)	98 (25.86)	11 (2.90)	3 (0.79)	0 (0.00)
8	การดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่ ผิดศีลธรรม	171 (45.12)	126 (33.25)	63 (16.62)	11 (2.90)	8 (2.11)
9	การดื่มแอลกอฮอล์เป็นการ แสดงความเป็นผู้ใหญ่	41 (10.82)	32 (8.44)	81 (21.37)	107 (28.23)	118 (31.14)
10	การดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ถูกว่ากล่าวตักเตือนจาก พ่อแม่ผู้ปกครอง	150 (39.58)	137 (36.15)	73 (19.26)	9 (2.37)	10 (2.64)
11	การดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ได้รับความรักจากเพื่อน	19 (5.01)	21 (5.54)	75 (19.79)	97 (25.59)	167 (44.06)
12	การดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ	17 (4.49)	25 (6.60)	108 (28.50)	109 (28.76)	120 (31.65)

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13	การดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้หายกลุ้มใจ ช่วยผ่อนคลายความเครียด	30 (7.92)	98 (25.86)	159 (41.94)	49 (12.93)	43 (11.35)
14	การดื่มแอลกอฮอล์ ถือเป็นวิธีแก้ไขปัญหาชีวิต	17 (4.49)	15 (3.96)	100 (26.39)	108 (28.49)	139 (36.67)
15	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ช่วยเพิ่มความกล้าหาญและ ความมั่นใจ	21 (5.54)	34 (8.97)	115 (30.34)	89 (23.48)	120 (31.67)
16	ถ้าไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถือว่าไม่ใช่ลูกผู้ชาย	11 (2.90)	13 (3.43)	57 (15.04)	83 (21.90)	215 (56.73)
17	ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ดูเป็นคนเกเร ไม่น่าคบหา	65 (17.15)	71 (18.73)	127 (33.52)	71 (18.73)	45 (11.87)
18	ผู้หญิงดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ได้เหมือนผู้ชาย	57 (15.04)	114 (30.08)	116 (30.60)	41 (10.82)	51 (13.46)

จากตารางที่ 12 พบว่า ข้อคำถามเชิงบวกที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งมากที่สุด ได้แก่ การดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ ร้อยละ 70.45 รองลงมา คือ การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สิ้นเปลืองเงินทอง ร้อยละ 65.97 และการดื่มแอลกอฮอล์ถือเป็นการทำลายสุขภาพตนเอง ร้อยละ 65.15 ส่วนข้อคำถามเชิงบวกที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างย้งน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ดูเป็นคนเกเร ไม่น่าคบหา ร้อยละ 17.15 รองลงมา คือ การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้

ผลการเรียน / ผลการทำงานต่ำกว่ามาตรฐาน ร้อยละ 34.04 และการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สูงกว่ากล่าว
 ตกเดือนจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 39.58

ข้อคำถามเชิงลบที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมากที่สุด ได้แก่ ถ้าไม่ดื่มเครื่องดื่ม
 แอลกอฮอล์ถือว่าไม่ใช่ลูกผู้ชาย ร้อยละ 56.73 รองลงมา คือ การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ได้รับความรัก
 จากเพื่อน ร้อยละ 44.06 และการดื่มแอลกอฮอล์ถือเป็นวิธีแก้ไขปัญหาชีวิต ร้อยละ 36.67 ส่วน
 ข้อคำถามเชิงลบที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างน้อยที่สุด ได้แก่ การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หาย
 กลุ่มใจ ช่วยผ่อนคลายความเครียด ร้อยละ 11.35 รองลงมา คือ ผู้หญิงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 ได้เหมือนผู้ชาย ร้อยละ 13.46 และการดื่มแอลกอฮอล์แสดงความเป็นผู้ใหญ่ ร้อยละ 31.14

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละระดับทัศนคติต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (67-90 คะแนน)	260	68.60
ระดับปานกลาง (42-66 คะแนน)	119	31.40
ระดับต่ำ (18-41 คะแนน)	0	0.00
Mean = 71.43, SD = 8.86, Min = 50, Max = 90		

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง
 ร้อยละ 68.60 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 31.40

1.6 การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังแสดงใน
 ตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 379)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	เมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์เป็นประจำ จะทำให้เกิดอันตรายต่อ สุขภาพและร่างกายทรุดโทรม	226 (59.62)	126 (33.25)	23 (6.07)	4 (1.06)	0 (0.00)
2	การดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดผลเสียต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และ ประเทศชาติ	174 (45.91)	132 (34.83)	64 (16.89)	6 (1.58)	3 (0.79)
3	เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แล้ว จะช่วยให้อ่านหนังสือ / ทำงานได้เพิ่มมากขึ้น	6 (1.58)	15 (3.96)	90 (23.75)	126 (33.25)	142 (37.46)
4	ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ต่อเนื่อง จนติดเป็นนิสัย ทำให้ผลการเรียน / ผลการทำงานต่ำกว่ามาตรฐาน และเสียนาคตได้	125 (32.98)	102 (26.91)	104 (27.44)	25 (6.60)	23 (6.07)
5	เมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์เป็นประจำ จะทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น รวมทั้งอาจทำให้ หลอดเลือดในสมองแตกได้	118 (31.13)	113 (29.82)	137 (36.15)	6 (1.58)	5 (1.32)

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะไปกดสมองและ ระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อ ความรู้สึก การรับรู้ การเคลื่อนไหว เป็นผลทำให้เกิดอุบัติเหตุ ตลอดจนการกระทำความผิด ทางอาญา	166 (43.80)	117 (30.87)	89 (23.48)	2 (0.53)	5 (1.32)
7	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นสารเสพติดที่มีผลต่อ ร่างกาย ได้แก่ ทำให้ร่างกาย อ่อนแอ เกิดโรคตับแข็ง	195 (51.45)	142 (37.47)	35 (9.23)	3 (0.79)	4 (1.06)
8	การดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการนำไปสู่การทำบาป หรือการผิดศีลธรรมได้	134 (35.36)	132 (34.83)	96 (25.33)	9 (2.37)	8 (2.11)

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9	ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ ปริมาณมากต่อเนื่อง เป็นเวลานาน เมื่อหยุดดื่ม จะมีอาการอดสูราเกิดขึ้น เช่น ประสาทหลอน หวาดระแวง มีอารมณ์รุนแรง ก้าวร้าว เป็นต้น	99 (26.12)	116 (30.61)	152 (40.10)	8 (2.11)	4 (1.06)
10	ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ปริมาณมาก ต่อเนื่องเป็นเวลานาน จะทำให้เกิดโรคพิษสุราเรื้อรัง	129 (34.03)	113 (29.82)	132 (34.83)	3 (0.79)	2 (0.53)

จากตารางที่ 14 พบว่า ข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งมากที่สุด ได้แก่ เมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำ จะทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและร่างกายทรุดโทรม ร้อยละ 59.62 รองลงมา คือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสารเสพติดที่มีผลต่อร่างกาย เช่น ทำให้ร่างกายอ่อนแอ เกิดโรคตับแข็ง เป็นต้น ร้อยละ 51.45 และการดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดผลเสียต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ร้อยละ 45.91 ส่วนข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งน้อยที่สุด ได้แก่ เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว จะช่วยให้อ่านหนังสือ / ทำงานได้เพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 1.58 รองลงมา คือ ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ปริมาณมากต่อเนื่องเป็นเวลานาน เมื่อหยุดดื่มจะมีอาการอดสูราเกิดขึ้น เช่น ประสาทหลอน หวาดระแวง มีอารมณ์รุนแรง ก้าวร้าว เป็นต้น ร้อยละ 26.12 และเมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำจะทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น รวมทั้งอาจทำให้หลอดเลือดในสมองแตกได้ ร้อยละ 31.13

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละระดับการรับรู้ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (37-50 คะแนน)	295	77.83
ระดับปานกลาง (24-36 คะแนน)	82	21.64
ระดับต่ำ (10-23 คะแนน)	2	0.53
Mean = 40.63, SD = 5.55, Min = 22, Max = 50		

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 77.83 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 21.64

1.7 ผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

ผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 16 และ 17

ตารางที่ 16 ผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา (n = 379)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)		
		ไม่เคยเลย	เคย 1-2 ครั้ง	เคย 3 ครั้งขึ้นไป
1	การเคยถูกดูตัวอย่างรุนแรง พุดจาหยาบคายใส่ เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	219 (57.78)	116 (30.61)	44 (11.61)

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)		
		ไม่เคยเลย	เคย 1-2 ครั้ง	เคย 3 ครั้งขึ้นไป
2	การเคยถูกตี ทำร้ายร่างกาย เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีแม่แอลกอฮอล์”	336 (88.65)	28 (7.39)	15 (3.96)
3	การเคยถูกข่มขู่ คุกคาม ทำลายข้าวของ หรือทรัพย์สินต่าง ๆ เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีแม่แอลกอฮอล์”	330 (87.07)	38 (10.03)	11 (2.90)
4	การเคยถูกทอดทิ้ง ปล่อยให้อยู่ในสถานการณ์ ที่ไม่ปลอดภัย เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีแม่แอลกอฮอล์”	355 (93.67)	15 (3.96)	9 (2.37)
5	การเคยโดยสารหรือนั่งรถไปกับ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีแม่แอลกอฮอล์”	247 (65.17)	106 (27.97)	26 (6.86)
6	การเคยต้องตื่นกลางดึกหรือนอนไม่หลับ เพราะการส่งเสียงดังรบกวนจาก “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีแม่แอลกอฮอล์”	263 (69.39)	73 (19.26)	43 (11.35)
7	การเคยรู้สึกเสียใจ รู้สึกว่าถูกเพิกเฉย เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีแม่แอลกอฮอล์”	269 (70.98)	81 (21.37)	29 (7.65)
8	การเคยรู้สึกไม่พอใจ ใฝ่ใจ ไม่อยากแม่แต่จะมอง เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีแม่แอลกอฮอล์”	249 (65.70)	93 (24.54)	37 (9.76)

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)		
		ไม่เคยเลย	เคย 1-2 ครั้ง	เคย 3 ครั้งขึ้นไป
9	การเคยรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่ออยู่ในบ้าน เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	287 (75.73)	71 (18.73)	21 (5.54)
10	การเคยรู้สึกกลัว เมื่อต้องเผชิญหน้ากับ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	291 (76.78)	63 (16.62)	25 (6.60)
11	การเคยมีปัญหาเกี่ยวกับสมาชิกคนอื่นในครอบครัว เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	270 (71.24)	77 (20.32)	32 (8.44)
12	การเคยมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน / เพื่อนบ้าน เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	317 (83.65)	53 (13.98)	9 (2.37)
13	การเคยมีปัญหาทางด้านการเรียน เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	340 (89.71)	29 (7.65)	10 (2.64)
14	การเคยมีเงินไม่เพียงพอสำหรับเป็นค่าใช้จ่าย เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	307 (81.01)	53 (13.98)	19 (5.01)
15	การเคยมีปัญหาทางด้านสุขภาพ เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	310 (81.79)	57 (15.04)	12 (3.17)

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)	
		ไม่เคย	เคย
16	การเคยถูกบังคับหรือกดขี่ทางเพศ เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	362 (95.51)	10 (2.64)
17	การเคยต้องหลีกเลี่ยงไม่พบปะเพื่อน ญาติพี่น้อง เพราะรู้สึกอายถึงพฤติกรรม การดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	339 (89.45)	27 (7.12)
18	การเคยต้องออกจากบ้านโดยไม่ว่าหนทางอะไรเลย เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	339 (89.45)	27 (7.12)
19	การเคยต้องหนีออกจากบ้านไปอยู่ที่อื่น เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์”	352 (92.88)	19 (5.01)
20	การเคยต้องดูแลสมาชิกคนอื่นในครอบครัว เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่ม แอลกอฮอล์”	329 (86.81)	50 (13.19)
21	การเคยต้องดูแลเด็กหรือคนอื่น ๆ ในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของ “พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่ม แอลกอฮอล์”	360 (94.99)	19 (5.01)
22	การเคยต้องทำความสะอาดบ้าน หลังการดื่มแอลกอฮอล์ของ พ่อแม่ ผู้ปกครอง	303 (79.95)	76 (20.05)
23	การเคยต้องคอยไปรับ-ส่ง สมาชิกคนอื่นในครอบครัว หลังการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	356 (93.93)	23 (6.07)

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)	
		ไม่เคย	เคย
24	การเคยต้องโทรศัพท์ขอความช่วยเหลือจากตำรวจ เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	377 (99.47)	2 (0.53)
25	การเคยต้องไปรับบริการแผนกฉุกเฉินหรือนอนพักรักษาตัว ในสถานพยาบาล เพราะได้รับบาดเจ็บหรือได้รับผลกระทบ จากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	374 (98.68)	5 (1.32)
26	การเคยต้องไปพบแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือไปซื้อยา เพื่อรักษาตัวเอง เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	377 (99.47)	2 (0.53)
27	การเคยไปรับบริการหรือขอคำปรึกษาที่ศูนย์บริการให้ คำปรึกษาต่าง ๆ ได้แก่ สายด่วน Hotline มูลนิธิเพื่อสังคม ต่าง ๆ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของ พ่อแม่ ผู้ปกครอง	377 (99.47)	2 (0.53)
28	การเคยต้องไปขอความช่วยเหลือหรือขอคำแนะนำจาก ผู้นำชุมชน เพื่อนบ้าน เพื่อน ผู้นำศาสนา เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	371 (97.89)	8 (2.11)
29	การเคยต้องหยุดเรียน ขาดเรียน หยุดงาน ขาดงาน ลางาน เพราะได้รับอันตรายหรือผลกระทบจากการตีแม่แอลกอฮอล์ ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	371 (97.89)	8 (2.11)
30	ผลกระทบโดยรวมจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา Min = 1, Max = 10, Median = 2, Mean = 2.92, SD = 2.08		

จากตารางที่ 16 พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเคยประสบกับเหตุการณ์ดังนี้ การเคยถูกดูตัวอย่างรุนแรง พุดจาหยาบคายใส่ เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 42.22 โดยประสบเหตุ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 30.61 รองลงมา คือ การเคยนั่งรถไปกับพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีแม่แอลกอฮอล์ ร้อยละ 34.83 โดยประสบเหตุ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 27.97 การเคยรู้สึกไม่สบายใจ ไม่อยากแม่แต่จะมอง เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 34.30 โดยประสบเหตุ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 24.54 การเคยต้องตื่นกลางดึกหรือนอนไม่หลับ เพราะการส่งเสียงดังรบกวนจากพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ตีแม่แอลกอฮอล์ ร้อยละ 30.61 โดยประสบเหตุ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 19.26 การเคยรู้สึกเสียใจ รู้สึกว่าถูกเพิกเฉย เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 29.02 โดยประสบเหตุ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 21.37

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างไม่เคยประสบกับเหตุการณ์ดังนี้ การไม่เคยต้องโทรศัพท์ขอความช่วยเหลือจากตำรวจ เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 99.47 การไม่เคยต้องไปพบแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือไปซื้อยาเพื่อรักษาตัวเอง เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 99.47 การไม่เคยไปรับบริการหรือขอคำปรึกษาที่ศูนย์บริการให้คำปรึกษาต่าง ๆ เช่น สายด่วน Hotline มูลนิธิเพื่อสังคมต่าง ๆ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 99.47 รองลงมา คือ การไม่เคยต้องไปรับบริการแผนกฉุกเฉินหรือนอนพักรักษาตัวในสถานพยาบาล เพราะได้รับบาดเจ็บหรือได้รับผลกระทบจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 98.68 การไม่เคยต้องไปขอความช่วยเหลือหรือขอคำแนะนำจากผู้นำชุมชน เพื่อนบ้าน เพื่อน ผู้นำศาสนา เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 97.89 การไม่เคยต้องหยุดเรียน ขาดเรียน หยุดงาน ขาดงาน ลางาน เพราะได้รับอันตรายหรือผลกระทบจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 97.89 การไม่เคยถูกบังคับหรือกดขี่ทางเพศ เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 95.51 และการไม่เคยต้องดูแลเด็กหรือคนอื่น ๆ ในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการตีแม่แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ร้อยละ 94.99

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละระดับผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา (n = 379)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (59-87 คะแนน)	11	2.90
ระดับปานกลาง (30-58 คะแนน)	368	97.10
ระดับต่ำ (1-29 คะแนน)	0	0.00
Mean = 37.25, SD = 7.84, Min = 30, Max = 72		

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 97.10 รองลงมา คือ ระดับสูง ร้อยละ 2.90

1.8 คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 18-20

1.8.1 แบบสอบถาม EQ-5D-Y ฉบับภาษาไทย

คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา ประเมินโดยแบบสอบถาม EQ-5D-Y ฉบับภาษาไทย มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 18 และ 19

ตารางที่ 18 คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา ประเมินโดยแบบสอบถาม EQ-5D-Y ฉบับภาษาไทย (n = 379)

รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)
การเคลื่อนไหว	
- ไม่มีปัญหาเวลาเดินไปมา	328 (86.55)
- มีปัญหาอยู่บ้างเวลาเดินไปมา	48 (12.66)
- มีปัญหาอย่างมากเวลาเดินไปมา	3 (0.79)
การดูแลตนเอง	
- ไม่มีปัญหาเวลาอาบน้ำหรือแต่งตัว	347 (91.55)
- มีปัญหาอยู่บ้างเวลาอาบน้ำหรือแต่งตัว	28 (7.39)
- มีปัญหาอย่างมากเวลาอาบน้ำหรือแต่งตัว	4 (1.06)
กิจกรรมที่ทำเป็นประจำ ได้แก่ การไปโรงเรียน การทำงานอดิเรก	
การเล่นกีฬาหรือเล่นเกม การทำอะไร ๆ กับครอบครัวหรือเพื่อน	
- ไม่มีปัญหาเวลาทำกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ	325 (85.76)
- มีปัญหาอยู่บ้างเวลาทำกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ	48 (12.66)
- มีปัญหาอย่างมากเวลาทำกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ	6 (1.58)
อาการเจ็บปวดหรือรู้สึกไม่สบายตัว	
- ไม่มีอาการเจ็บปวดหรือรู้สึกไม่สบาย	225 (59.37)
- มีอาการเจ็บปวดหรือรู้สึกไม่สบายอยู่บ้าง	141 (37.20)
- มีอาการเจ็บปวดหรือรู้สึกไม่สบายอย่างมาก	13 (3.43)
ความรู้สึกกังวล เศร้า หรือไม่มีความสุข	
- ไม่รู้สึกกังวล เศร้า หรือไม่มีความสุข	214 (56.46)
- รู้สึกกังวล เศร้า หรือไม่มีความสุขอยู่บ้าง	142 (37.47)
- รู้สึกกังวล เศร้า หรือไม่มีความสุขอย่างมาก	23 (6.07)

จากตารางที่ 18 เมื่อประเมินความพึงพอใจต่อสภาวะสุขภาพของตนเองโดยแบบสอบถาม EQ-5D-Y ฉบับภาษาไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างรู้สึกกังวล เศร้า หรือไม่มีความสุข ร้อยละ 43.54 โดยรู้สึกกังวล เศร้า หรือไม่มีความสุขอย่างมาก ร้อยละ 6.07 รองลงมา คือ มีอาการเจ็บปวดหรือรู้สึกไม่สบาย ร้อยละ 40.63 โดยมีอาการเจ็บปวดหรือรู้สึกไม่สบายอย่างมาก ร้อยละ 3.43 มีปัญหาในการทำกิจกรรมซึ่งทำเป็นประจำ ได้แก่ การไปโรงเรียน การทำงานอดิเรก การเล่นกีฬาหรือเล่นเกม การทำอะไร ๆ กับครอบครัวหรือเพื่อน ร้อยละ 14.24 โดยมีปัญหาอย่างมาก ร้อยละ 1.58 มีปัญหาในการเคลื่อนไหว ร้อยละ 13.45 โดยมีปัญหาอย่างมากเวลาเดินไปมา ร้อยละ 0.79 และมีปัญหาในการดูแลตนเอง ร้อยละ 8.45 โดยมีปัญหาอย่างมากเวลาอาบน้ำหรือแต่งตัว ร้อยละ 1.06

ตารางที่ 19 ความพึงพอใจของชีวิตกลุ่มตัวอย่าง ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (n = 379)

ลำดับที่	รายละเอียด	Min	Max	Mean	SD	การแปลผล
1	ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต	0	10	8.00	2.16	มาก
2	ภาวะสุขภาพ	0	10	7.49	2.36	มาก
3	ความเป็นอยู่	0	10	7.37	2.27	มาก
4	ความมั่นคงของชีวิตในอนาคต	0	10	7.33	2.28	มาก
5	ความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง / ครอบครัว	0	10	7.08	2.28	มาก
6	การประสบความสำเร็จในชีวิต	0	10	7.07	2.30	มาก
7	ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน / สังคม	0	10	7.04	2.24	มาก
8	ชีวิตโดยรวม	0	10	6.99	2.34	มาก
9	สภาวะทางจิตใจ อารมณ์	0	10	6.87	2.83	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกพอใจในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 6.99 ± 2.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจมากที่สุดในด้านดังต่อไปนี้ ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต (Mean = 8.00 ± 2.16) รองลงมา คือ ภาวะสุขภาพ (Mean = 7.49 ± 2.36) และความเป็นอยู่ (Mean = 7.37 ± 2.27) ส่วนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านดังต่อไปนี้ สภาวะทางจิตใจ อารมณ์ (Mean = 6.87 ± 2.83) รองลงมา คือ ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน / สังคม (Mean = 7.04 ± 2.24) และการประสบความสำเร็จในชีวิต (Mean = 7.07 ± 2.30)

1.8.2 แบบประเมินสภาวะสุขภาพทางตรง (Visual Analog Scale: VAS)

จากการประเมินความรู้สึกที่มีต่อสภาวะสุขภาพของตนเองด้วยวิธีการให้กลุ่มตัวอย่างกากบาท (X) ทับสเกลวัดระดับสุขภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0.86 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 100 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 79.08 (SD = 19.23)

1.8.3 แบบสอบถามคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI)

คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา ประเมินโดยแบบสอบถาม WHOQOL-BREF-THAI ฉบับภาษาไทย ประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต 4 ด้าน ได้แก่ มิติทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม คำถามเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไปและคุณภาพชีวิตโดยรวมอีก 2 ข้อ มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 20 และ 21

ตารางที่ 20 คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา ประเมินโดยแบบสอบถาม WHOQOL-BREF-THAI ฉบับภาษาไทย (n = 379)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เลย
องค์ประกอบด้านสุขภาพกาย						
1	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา การเจ็บปวดตามร่างกาย เช่น ปวดหัว ปวดท้อง ปวดตามตัว เป็นต้น ทำให้ท่านไม่สามารถทำใน สิ่งที่ต้องการมากนักเพียงใด	78 (20.58)	109 (28.76)	138 (36.42)	40 (10.55)	14 (3.69)
2	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านมีกำลังเพียงพอ ที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ในแต่ละวันไหม (ทั้งเรื่องงานหรือการดำเนิน ชีวิตประจำวัน)	83 (21.90)	130 (34.30)	119 (31.40)	29 (7.65)	18 (4.75)
3	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านพอใจกับการนอนหลับ ของท่านมากนักเพียงใด	86 (22.69)	95 (25.07)	122 (32.19)	56 (14.78)	20 (5.28)
4	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านรู้สึกพอใจมากขึ้นแค่ไหน ที่สามารถทำอะไร ๆ ผ่านไปได้ ในแต่ละวัน	81 (21.37)	119 (31.40)	131 (34.56)	33 (8.71)	15 (3.96)

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เลย
องค์ประกอบด้านสุขภาพกาย (ต่อ)						
5	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านจำเป็นต้องไปรับ การรักษาพยาบาลมากน้อย เพียงใด เพื่อที่จะทำงานหรือ มีชีวิตอยู่ไปได้ในแต่ละวัน	15 (3.96)	21 (5.54)	70 (18.47)	71 (18.73)	202 (53.30)
6	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านพอใจกับความสามารถใน การทำงานได้อย่างที่เคยทำมา มากน้อยเพียงใด	63 (16.62)	120 (31.66)	144 (38.00)	40 (10.55)	12 (3.17)
7	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านสามารถไปไหนมาไหน ด้วยตนเองได้ดีเพียงใด	116 (30.61)	107 (28.23)	101 (26.65)	31 (8.18)	24 (6.33)
องค์ประกอบด้านจิตใจ						
8	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต (เช่น มีความสุข ความสงบ มีความหวัง) มากน้อยเพียงใด	109 (28.76)	119 (31.40)	115 (30.34)	25 (6.60)	11 (2.90)
9	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านมีสมาธิในการทำงานต่าง ๆ ดีเพียงใด	4 (1.06)	26 (6.86)	146 (38.52)	147 (38.78)	56 (14.78)

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เลย
องค์ประกอบด้านจิตใจ (ต่อ)						
10	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านรู้สึกพอใจในตนเอง มากน้อยแค่ไหน	90 (23.75)	108 (28.50)	134 (35.35)	34 (8.97)	13 (3.43)
11	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านยอมรับรูปร่างหน้าตาของ ตัวเองได้ไหม	97 (25.59)	128 (33.77)	124 (32.72)	18 (4.75)	12 (3.17)
12	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกเหงา เศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล เป็นต้น บ่อยแค่ไหน	73 (19.26)	108 (28.50)	113 (29.81)	56 (14.78)	29 (7.65)
13	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านรู้สึกว่าชีวิตท่านมี ความหมายมากน้อยแค่ไหน	94 (24.80)	95 (25.07)	125 (32.98)	35 (9.23)	30 (7.92)
องค์ประกอบด้านสัมพันธภาพทางสังคม						
14	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านพอใจต่อการผูกมิตรหรือ เข้ากับคนอื่นอย่างที่ผ่านมา แค่ไหน	93 (24.54)	130 (34.30)	128 (33.77)	24 (6.33)	4 (1.06)
15	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านพอใจกับการช่วยเหลือ ที่เคยได้รับจากเพื่อน ๆ ไหม	103 (27.18)	163 (43.01)	97 (25.59)	14 (3.69)	2 (0.53)

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เลย
องค์ประกอบด้านสัมพันธภาพทางสังคม (ต่อ)						
16	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านพอใจในชีวิตทางเพศ ของท่านแค่ไหน (ชีวิตทางเพศ หมายถึง เมื่อเกิด ความรู้สึกทางเพศขึ้นแล้ว ท่านมีวิธีจัดการทำให้ผ่อนคลาย ลงได้ รวมถึงการช่วยตัวเองหรือ การมีเพศสัมพันธ์)	53 (13.98)	59 (15.57)	135 (35.62)	44 (11.61)	88 (23.22)
องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม						
17	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านรู้สึกว่าชีวิตมีความมั่นคง ปลอดภัยดีไหมในแต่ละวัน	98 (25.86)	138 (36.41)	130 (34.30)	10 (2.64)	3 (0.79)
18	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือน ที่อยู่ตอนนี้มากน้อยเพียงใด	106 (27.97)	140 (36.94)	117 (30.87)	14 (3.69)	2 (0.53)
19	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านมีเงินพอใช้จ่ายตาม ความจำเป็นมากน้อยเพียงใด	95 (25.07)	115 (30.34)	142 (37.47)	24 (6.33)	3 (0.79)
20	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านพอใจที่จะสามารถไปใช้ บริการสาธารณสุขได้ตาม ความจำเป็นเพียงใด	72 (19.00)	99 (26.12)	176 (46.44)	18 (4.75)	14 (3.69)

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายละเอียด	จำนวน (ร้อยละ)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เลย
องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม (ต่อ)						
21	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านได้รู้เรื่องราวข่าวสาร ที่จำเป็นในชีวิตแต่ละวัน อย่างน้อยเพียงใด	76 (20.05)	128 (33.77)	149 (39.32)	21 (5.54)	5 (1.32)
22	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านมีโอกาสได้พักผ่อน คลายเครียดอย่างน้อยเพียงใด	75 (19.79)	134 (35.35)	129 (34.04)	34 (8.97)	7 (1.85)
23	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา สภาพแวดล้อมดีต่อสุขภาพ ของท่านอย่างน้อยเพียงใด	87 (22.96)	137 (36.15)	123 (32.45)	23 (6.07)	9 (2.37)
24	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านพอใจกับการเดินทาง ไปไหนมาไหนของท่าน (หมายถึงการคมนาคม)	92 (24.27)	118 (31.13)	148 (39.05)	16 (4.23)	5 (1.32)
องค์ประกอบคุณภาพชีวิตและสุขภาพโดยรวม						
25	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านพอใจกับสุขภาพของท่าน ในตอนนี้อย่างใด	106 (27.97)	131 (34.56)	116 (30.61)	16 (4.22)	10 (2.64)
26	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านคิดว่าท่านมีคุณภาพชีวิต (ชีวิตความเป็นอยู่) อยู่ในระดับใด	108 (28.50)	126 (33.25)	127 (33.51)	16 (4.22)	2 (0.53)

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณาข้อความเกี่ยวกับมิติทางด้านร่างกาย พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกเจ็บปวดตามร่างกาย เช่น ปวดหัว ปวดท้อง ปวดตามตัว เป็นต้น ทำให้ไม่สามารถทำในสิ่งที่ต้องการ ร้อยละ 79.42 โดยอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.42 รองลงมา คือ ระดับเล็กน้อย ร้อยละ 28.76 กลุ่มตัวอย่างจำเป็นต้องไปรับการรักษาพยาบาลเพื่อที่จะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ไปได้ในแต่ละวัน ร้อยละ 46.70 โดยอยู่ในระดับเล็กน้อย ร้อยละ 18.73 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 18.47 กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเอง ร้อยละ 6.33 กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจกับการนอนหลับ ร้อยละ 5.28 กลุ่มตัวอย่างไม่มีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ในแต่ละวันทั้งเรื่องงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน ร้อยละ 4.75 กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจที่ไม่สามารถทำอะไร ๆ ผ่านไปได้ในแต่ละวัน ร้อยละ 3.96 และกลุ่มตัวอย่างไม่พอใจกับความสามารถในการทำงานได้อย่างที่เคยทำมา ร้อยละ 3.17

เมื่อพิจารณาข้อความเกี่ยวกับมิติทางด้านจิตใจ พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกไม่ดี เช่น เงา เศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล เป็นต้น ร้อยละ 80.76 โดยอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.81 รองลงมา คือ ระดับเล็กน้อย ร้อยละ 28.50 กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รู้สึกว่าชีวิตมีความหมาย ร้อยละ 7.92 กลุ่มตัวอย่างไม่รู้สึกพอใจในตนเอง ร้อยละ 3.43 กลุ่มตัวอย่างไม่ยอมรับรูปร่างหน้าตาของตนเอง ร้อยละ 3.17 กลุ่มตัวอย่างไม่รู้สึกพึงพอใจในชีวิต เช่น ไม่มีความสุข ไม่มีควมสงบ ไม่มีควมหวัง เป็นต้น ร้อยละ 2.90 และกลุ่มตัวอย่างไม่มีสมาธิในการทำงานต่าง ๆ ร้อยละ 1.06

เมื่อพิจารณาข้อความเกี่ยวกับมิติทางด้านสังคม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจในชีวิตทางเพศ ร้อยละ 23.22 กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่น ร้อยละ 1.06 และกลุ่มตัวอย่างไม่พอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อน ๆ ร้อยละ 0.53

เมื่อพิจารณาข้อความเกี่ยวกับมิติทางด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจที่ไม่สามารถไปใช้บริการสาธารณสุขได้ตามความจำเป็น ร้อยละ 3.69 กลุ่มตัวอย่างอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีต่อสุขภาพ ร้อยละ 2.37 กลุ่มตัวอย่างไม่มีโอกาสได้พักผ่อน คลายเครียด ร้อยละ 1.85 กลุ่มตัวอย่างไม่รู้เรื่องราวข่าวสารที่จำเป็นในชีวิตแต่ละวัน ร้อยละ 1.32 กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหน ร้อยละ 1.32 กลุ่มตัวอย่างมีเงินไม่พอใช้จ่ายตาม

ความจำเป็น ร้อยละ 0.79 กลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตมีความไม่มั่นคงปลอดภัยในแต่ละวัน ร้อยละ 0.79 และกลุ่มตัวอย่างไม่พอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้ ร้อยละ 0.53

เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไปและคุณภาพชีวิตโดยรวม พบว่าในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างไม่พอใจกับสุขภาพในตอนนี้อยู่ ร้อยละ 2.64 และคิดว่าตนเองมี ชีวิตความเป็นอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.51

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละระดับคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลาน ประเมินโดยแบบสอบถาม WHOQOL-BREF-THAI ฉบับภาษาไทย (n = 379)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คุณภาพในการดำเนินชีวิตโดยรวม		
มีคุณภาพชีวิตที่ดี (96-130 คะแนน)	181	47.76
มีคุณภาพชีวิตกลาง ๆ (61-95 คะแนน)	194	51.18
มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี (26-60 คะแนน)	4	1.06
Mean = 95.17, SD = 15.10, Min = 38, Max = 128		
องค์ประกอบด้านสุขภาพกาย		
มีคุณภาพชีวิตที่ดี (27-35 คะแนน)	152	40.11
มีคุณภาพชีวิตกลาง ๆ (17-26 คะแนน)	219	57.78
มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี (7-16 คะแนน)	8	2.11
Mean = 25.43, SD = 4.47, Min = 14, Max = 35		

ตารางที่ 21 (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
องค์ประกอบด้านจิตใจ		
มีคุณภาพชีวิตที่ดี (23-30 คะแนน)	163	43.01
มีคุณภาพชีวิตกลาง ๆ (15-22 คะแนน)	197	51.98
มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี (6-14 คะแนน)	19	5.01
Mean = 21.58, SD = 4.27, Min = 7, Max = 30		
องค์ประกอบด้านสัมพันธภาพทางสังคม		
มีคุณภาพชีวิตที่ดี (12-15 คะแนน)	119	31.40
มีคุณภาพชีวิตกลาง ๆ (8-11 คะแนน)	232	61.21
มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี (3-7 คะแนน)	28	7.39
Mean = 10.55, SD = 2.16 Min = 3, Max = 15		
องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม		
มีคุณภาพชีวิตที่ดี (30-40 คะแนน)	184	48.55
มีคุณภาพชีวิตกลาง ๆ (19-29 คะแนน)	190	50.13
มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี (8-18 คะแนน)	5	1.32
Mean = 29.65, SD = 5.45, Min = 8, Max = 40		

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับกลาง ๆ ร้อยละ 51.18 รองลงมา คือ ระดับดี ร้อยละ 47.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับกลาง ๆ ในมิติทางด้านสังคม ร้อยละ 61.21 รองลงมา

คือ มิติทางด้านร่างกาย ร้อยละ 57.78 มิติทางด้านจิตใจ ร้อยละ 51.98 และมิติทางด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 50.13

1.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลกระทบและคุณภาพในการดำเนินชีวิตของ บุตรหลานที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นนักดื่มนาน ๆ ครั้ง นักดื่มเป็นประจำ และนักดื่มกลุ่มที่มีปัญหา มากเป็นพิเศษ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล (In-depth interview) ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ตัวแทนวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี ทั้งเพศหญิงและเพศชาย จำนวน 7 คน พบว่า ผลกระทบและคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครอง ดื่มแอลกอฮอล์ สามารถจำแนกตามความถี่ของการดื่มแอลกอฮอล์ได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็น นักดื่มนาน ๆ ครั้ง กลุ่มที่เป็นนักดื่มประจำ และกลุ่มที่มีปัญหา มากเป็นพิเศษ โดยบุตรหลานวัยรุ่นของผู้ดื่มทั้งสามกลุ่มต่างคุ้นชินกับการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และอยากให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง เลิกดื่มแอลกอฮอล์เนื่องด้วยทราบถึงอันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ผ่านทาง 1) สื่อสังคมออนไลน์ ต่าง ๆ เช่น Facebook Line Instagram เป็นต้น 2) การเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น วิชาสุขศึกษา และพลศึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระ เป็นต้น และ 3) คำบอกเล่าของพ่อแม่ จึงเป็นห่วงสุขภาพ ในระยะยาวของคนที่ตนรัก

เมื่อพิจารณาสถานที่และโอกาสของการดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้ง พบว่า ผู้ดื่ม ทั้งสามกลุ่มโดยเฉพาะนักดื่มนาน ๆ ครั้ง (Occasional drinker) มักจะนั่งดื่มคนเดียวที่บ้านพักใน ช่วงเย็น / ช่วงหัวค่ำ ส่วนนักดื่มประจำ (Regular drinker) และนักดื่มกลุ่มที่มีปัญหา มากเป็นพิเศษ (Alcohol use disorder: AUD) อาจจะดื่มคนเดียว ดื่มกับคนในครอบครัว หรือดื่มสังสรรค์กับเพื่อน ในโอกาสต่าง ๆ โดยนักดื่มทั้งสามกลุ่มไม่เคยปล่อยให้บุตรหลานอยู่ตามลำพัง แต่มักจะพาบุตรหลาน ไปร่วมงานสังสรรค์หรือไปบ้านของเพื่อนด้วย ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลและ / หรือสมาชิกในครอบครัวจึงต้อง นั่งรถยนต์ไปกับผู้ที่เฝ้าดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งการกระทำเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพในการดำเนิน ชีวิตโดยเฉพาะองค์ประกอบทางด้านจิตใจ คือ รู้สึกหวาดกลัวเมื่อผู้ที่ดื่มขับชี่ด้วยอาการเมินเมา รู้สึก วิตกกังวลหากต้องสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักไปอย่างกะทันหันโดยที่ตนไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ด้วย และ รู้สึกไม่ได้อยากไปเนื่องด้วยผู้ที่ดื่มมักจะใช้เวลานั่งสังสรรค์อยู่บ้านของเพื่อนค่อนข้างนาน ผู้ให้ข้อมูล อยากจะอยู่บ้านเพื่อทำกิจกรรมยามว่างอื่น ๆ นอกจากนี้ บุตรของนักดื่มประจำและนักดื่มกลุ่มที่มี

ปัญหามากเป็นพิเศษจะได้รับผลกระทบจากการตีมีแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง คือ การต้องโทรศัพท์ติดตามให้กลับบ้านเมื่อพอนั่งตีมีจนตึกตื่น การต้องออกจากบ้านพักยามตึกตื่นเพื่อไปรับพ่อ ซึ่งมีอาการมึนเมาที่บ้านของเพื่อน การต้องถูกโทรศัพท์ตามตัวในยามค่ำคืนเพื่อนำเงินไปจ่ายค่าปรับข้อหาเมาแล้วขับครั้งละหลักพันบาท ซึ่งผู้ให้ข้อมูลทุกคนที่เคยประสบเหตุล้วนเสียตายนเงินจำนวนดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากพ่อแม่ ผู้ปกครองซึ่งเป็นนักตีมีประจำและนักตีมีกลุ่มที่มีปัญหามากเป็นพิเศษ นั่งตีมีที่บ้านพัก ผู้ให้ข้อมูลทุกคนจะถูกไหว้วานให้เดิน / ซิ่งรถจักรยานยนต์เพื่อไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าในละแวกบ้าน ซึ่งการถูกไหว้วานอยู่บ่อยครั้งนำไปสู่การมีปากเสียงกันระหว่างผู้ให้ข้อมูลและผู้ตีมี รวมทั้งการมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ ไม่รู้สึกถึงความยุ่งยากหากบุตรหลานวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ จะซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าต่าง ๆ โดยเฉพาะร้านค้าในละแวกบ้าน ส่วนบุตรหลานที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นนักตีมีนาน ๆ ครั้งจะไม่เคยถูกไหว้วานให้ไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ตีมีส่วนใหญ่จะซื้อหาด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลจึงเห็นว่าการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องซับซ้อนยุ่งยาก และคาดการณ์ไว้ว่าในอนาคตข้างหน้าตนเองจะไม่ตีมีแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ บุตรหลานที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นนักตีมีนาน ๆ ครั้ง ได้รับผลกระทบจากการตีมีแอลกอฮอล์บ้างเล็กน้อย คือ การถูกตะคอกใส่ การถูกดูต่ำพูดจาหยาบคายใส่

1.9.1 ผลกระทบและคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นนักตีมีนาน ๆ ครั้ง มีรายละเอียดดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลเพศชายอายุ 14 ปี ที่แวดล้อมไปด้วยผู้ตีมีแอลกอฮอล์ 2 คน ได้แก่ ตา และแม่ โดยมีความสนิทสนมกับตามากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลคุ้นชินกับการตีมีแอลกอฮอล์ของตา เนื่องจากเห็นตาดื่มมาตั้งแต่วัยเด็กเล็ก ดังข้อความ “รู้สึกเฉย ๆ เห็นสภาพแบบนี้มาตั้งแต่เด็ก น่าจะอนุบาล 1 อนุบาล 2 มีความชินอยู่ที่ 10 เต็ม 10 คะแนน” อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยบอกให้ตาลดหรือเลิกตีมี ดังข้อความ “ปล่อยผ่าน เฉย ๆ เรื่องของเค้า เค้าจะกินก็ร่างกายเค้า แก้มไม่ได้ เพราะกินมานานแล้ว ตั้งแต่วัยรุ่น” แม้จะทราบถึงผลเสียของการตีมีแอลกอฮอล์จากสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ และจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เป็นต้น ดังข้อความ “เหล้าไม่มีประโยชน์ ตีมีแล้วก็ได้ดูเท่ หรือดูเป็นผู้ใหญ่ ในอนาคตถ้ามีแฟนก็จะเลือกผู้หญิงที่ไม่ตีมีเหล้า เลือกแบบไม่กินจะดีกว่า กินแล้วจะเถลไถล” ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลเห็นด้วยว่าการตีมีเหล้าเป็นสาเหตุสำคัญของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ไม่พร้อม เนื่องจากผู้ที่เมาจะขาดสติและไม่สามารถดูแลตนเองได้ ดังข้อความ “พอเมาแล้วขาดสติ” นอกจากตาและแม่แล้ว ผู้ที่อยู่แวดล้อมไม่มีใครตีมี

แอลกอฮอล์เลย ดังข้อความ “เพื่อนไม่มีใครกิน ส่วนใหญ่พอพักก็ชวนกันไปกินข้าว และเล่นกีฬา เคยโดดเรียนบางครั้ง ไม่บ่อย แต่ไม่เคยหนีออกไปข้างนอก รู้หมดแหละว่าตรงไหนป็นออกได้ แต่ไม่ยอมออก เพราะออกไปก็กลัวจะไปไหน ออกไปก็กลัวจะทำอะไร” ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยถูกปล่อยให้อยู่ตามลำพัง เนื่องจากตาและแม่มักจะตีต่อกันที่บ้าน ซึ่งการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้เห็นซ้ำ ๆ ถือเป็น การสนับสนุนให้เยาวชนเกิดความภาคภูมิใจในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ดังข้อความ “แม่คอแข็งแม่จะกินเยอะ บ้านผมคอแข็งกันทุกคน” ทั้งนี้ เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562 มีญาติจากต่างจังหวัดมาเยี่ยมที่บ้าน ตาจึงชวนให้ตีต่ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเลือกที่จะไม่ตี ณ ขณะนั้น โดยเลี่ยงไปทำอย่างอื่นแทน ดังข้อความ “ถึงเวลาเดียวแม่ก็พาดี่ตัวเอง” แต่ในอนาคตข้างหน้าผู้ให้ข้อมูลไม่แน่ใจว่าจะตีหรือไม่ นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าการที่จะไปสำมะเลเทเมาหรือทำในสิ่งไม่ดีนั้น ทุกสิ่งอย่างล้วนเกิดจากความเข้มแข็งทางจิตใจของตัวเอง โดยสิ่งแวดล้อมอาจจะมีผลอยู่บ้างแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังข้อความ “บางคนที่บ้านก็สอนดีแต่ไปเอง ทุกสิ่งอย่างขึ้นอยู่กับตัวของเราเอง” และ “ทุกสิ่งอย่างที่เกิดขึ้นอยู่ที่ตัวคนนั้นอย่างเดียวนะ แก่ไม่ได้ มันอยู่ที่ตัวตนของคน ถึงมีหน่วยงานมาช่วยเอาไปบำบัด พอเลิกได้ กลับมาเค้าเห็นคนเค้ากินกัน ก็อยากกิน กลับไปกินเหมือนเดิม เค้ายังอยากกินอยู่ไหม หายได้ พอกลับบ้านอยากกิน ก็ออกไปซื้อมากิน อายุไม่ถึง ซื้อเองไม่ได้ ก็หาทางจนได้ จำคนอื่นซื้อมั้ง กินกับคนอื่นมั้ง”

ผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 16 ปี ที่แวดล้อมไปด้วยผู้ดื่มแอลกอฮอล์ 1 คน ได้แก่ พ่อ โดยมีความสนิทสนมกับพ่อมากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลเคยถูกพ่อตะคอกใส่เมื่อไม่นานมานี้ ดังข้อความ “หนูก็เลยเสียความรู้สึกที่เค้าพูดแบบนี้ พอตอนเช้าเค้าส่งมาและมีสติแล้ว หนูก็บอกเค้าไป แล้วเค้าก็ขอโทษ เค้าบอกว่าเค้าไม่รู้ตัว หลังจากนั้นเค้าก็ไม่เคยพูดไม่ดีอีกเลย หลังจากกินแล้วพ่อจะนิ่ง ๆ เพื่อพ่อพูดอะไรแล้วทำให้ลูกเสียใจ” ผู้ให้ข้อมูลอยากให้พ่อเลิกดื่มแอลกอฮอล์เนื่องจากเป็นห่วงสุขภาพ โดยเมื่อ 2-3 ปีที่แล้วผู้ให้ข้อมูลเคยเห็นลุงในละแวกบ้านป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคพิษสุราเรื้อรัง ดังข้อความ “ไม่อยากให้กินเลย เป็นห่วงสุขภาพมากกว่า ไม่อยากให้เป็นเหมือนลุงคนนั้น ตอนเด็ก ๆ พ่อชอบพาออกไปเดินเล่นแล้วหนูก็เห็นเค้ากินแต่เหล้า กินแทนน้ำเปล่า เวลาเค้าเดินผ่านหน้าบ้านก็ถือแต่ถุงเหล้า หนูเห็นบ่อยมาก” และ “ตอนเด็ก ๆ เห็นเค้าเดิน เค้าชอบมาหยอก หลัง ๆ พอหนูเริ่มโตประมาณ 4-5 ขวบ เค้าก็เริ่มกิน แล้ววันหนึ่งเค้าไม่สบายเป็นตับแข็ง หนูเคยเห็นคนที่ไม่สบายจากเหล้า เคยเห็นถึงตอนเค้าตายเลยอะ เดินผ่านแล้วเค้านอนอยู่ แล้วเค้าก็ซ็อก เค้าเป็นเหมือนคนแถวบ้าน เค้ากินเหล้าแบบหนักมาก คือ ไม่ได้กินแล้วมือเค้าจะสั่น เค้าสั่นไปหมดเลย แล้ว

เหมือนวันนั้นเค้าเลิก เค้าน่าจะบ่บ่ บ่บ่เค้าให้กินได้แต่ไม่กินเยอะ เค้าเหมือนตัดไปเลย เค้าก็ซ็อกนอนล้มหน้าบ้าน ลูกเค้าก็วิ่งมา เค้าอายุประมาณ 60-70 ปี ตอนนั้นเค้าเสียแล้ว” แต่ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยบอกให้พ่อลดหรือเลิกดื่ม ส่วนใหญ่น้องสาวคนเล็กอายุ 11 ปี และแม่จะเป็นผู้พูด ซึ่งพ่อก็ลดปริมาณการดื่มลง ดังข้อความ “กินเหล้ามันผิดศีล น้องคนเล็กเค้าจะเรียนเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม น้องเค้าก็จะมาทอ้งให้พ่อฟัง ข้อนี้นะพ่อ ข้อนี้ทำไม่ได้เลย หลังจากนั้นก็ลดค้ะ ลดลงไปเยอะเลย” และ “บางทีพ่อกินมาเยอะ แม่ก็จะบอกว่าเลิกกินบ้างก็ได้ เห็นลูกไหม” อย่างไรก็ตาม พ่อไม่เคยซักชวนให้ดื่มเนื่องจากทราบถึงผลเสีย / อันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ ดังข้อความ “มันไม่ดี ไม่ต้องยุ่งหรอก” หากมีใครมาซักชวนให้ดื่ม ผู้ให้ข้อมูลก็ยืนยันว่าจะไม่ดื่มเนื่องจากทราบถึงผลเสีย / อันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ ประกอบกับยังมีภาพติดตาของลุงในละแวกบ้านซึ่งป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคพิษสุราเรื้อรัง ดังข้อความ “ไม่มีใครชวน ถึงชวนหนูก็อยู่แต่ในห้อง ชวนก็ไม่ไป ชวนก็ไม่กิน มันไม่ดีรู้ว่าโทษมันเป็นอย่างไง เห็นตัวอย่าง นึกถึงลุงคนนั้น ภาพยังติดตา หนูเห็นเค้าซอกจนเค้าตาย” ทั้งนี้ การดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อไม่ได้ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังข้อความ “พ่อกินแล้วพ่อก็คือคนที่ดูแลทุกคนได้หมด” และ “เฉย ๆ ค้ะ ไม่ได้เอาเงินค่าเทอมเราไปกินเหล้า” ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยต้องปรับทุกข์กับผู้อื่น ดังข้อความ “รู้ค้ะว่าผู้ใหญ่ก็ต้องมีบ้าง มันไม่ใช่ปัญหาของเรา เราก้ทำหน้าที่ของเราไป” และพ่อก้ไม่เคยไหว้วานให้ไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่พ่อก้จะไปหาซื้อด้วยตัวเอง ดังข้อความ “ไม่เคยเลยค้ะ เค้าบอกไม่ให้ยุ่งกับเรื่องแบบนี้ มันเป็นเรื่องของผู้ใหญ่” ประกอบกับความเข้มแข็งของชุมชนที่ผู้ให้ข้อมูลอยู่อาศัย ตลอดจนความร่วมมือแรงร่วมใจของประชาชนในการปฏิบัติตามทั้งกฎหมายและหลักจรรยาบรรณ โดยไม่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ดังข้อความ “ชุมชนเข้มแข็งมากค้ะ น่าจะเกิดจากความร่วมมือของคนในชุมชนมากกว่า เพราะว่าถ้าทุกคนคิดว่าขาย ๆ ไปเถอะ เราได้เงิน เราไม่ได้ไปเสียสุขภาพกับเค้า มันก็จะแบบว่าพังกันไปหมด” ซึ่งชุมชนมีลักษณะเช่นนี้มานานแล้ว ดังข้อความ “ตั้งแต่หนูเด็ก ๆ ค้ะ เค้าไม่ขายให้เลย ชุมชนอื่นอาจจะเป็น 18 ปี ซื่้อได้ แต่ชุมชนหนูต้อง 20 ปี ถึงจะซื่้อได้” ด้วยเหตุนี้ ผู้ให้ข้อมูลจึงเห็นว่าการเข้าถึง / ซื่้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเยาวชนเป็นเรื่องยาก ดังข้อความ “ยากค้ะ ถ้าเป็นแถวบ้านหนูคือยากเลย แคมมองขวดเบียร์ เค้าก็บอกว่าซื่้อไม่ได้นะ อายุไม่ถึง ไม่ให้ซื่้อ แล้วเค้าจะมีป้ายติดหน้าร้านทุกร้านเลยว่าห้ามจำหน่ายอย่างโน้นอย่างนี้ ซึ่งทุกคนก็ทำตาม ไม่มีใครโว้ยวาย ร้านแถวบ้านหนูมีประมาณ 10 กว่าร้าน แต่เค้าก็ไม่ขายให้สักร้าน” และ “เพื่อนหนูเคยไปซื่้อให้พ่อ เค้าก็บอกว่าให้พ่อก้มาซื่้อเอง” ซึ่งการที่เจ้าของร้านค้าเลือก

ปฏิบัติเยี่ยงนี้ ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีและอาจนำไปสู่การลดลงของการติ่มแอลลกอฮอล์ในกลุ่มเยาวชน ดังข้อความ “ดีนะคะ จะอายุเท่าไรเค้าก็ไม่ขายให้ ดีกว่าขายให้แล้วเด็กเอาไปกินเอง บุหรี่ด้วยคะ ไม่ขายคะ ถ้าเป็นร้านที่หนูชอบไปซื้อขนม เค้าก็จะติดใจเลยว่าไม่ขายบุหรือนะ ต่อให้เด็กบอกว่ามาซื้อให้พ่อ เค้าก็ไม่ขาย ถ้าอยากสูบก็ให้พ่อมาซื้อเอง” และ “บางทีเค้าก็จะมองว่ามาซื้อให้ใครเค้าก็ไม่ขายให้เลย ถ้าจะกินก็ต้องมาซื้อเอง” และ “การเป็นแบบนี้มันจะทำให้เด็กไม่กล้าแอบอ้างว่ามาซื้อให้ผู้ใหญ่ แล้วเอาไปกินเอง” นอกจากนี้ ในชุมชนที่ผู้ให้ข้อมูลอยู่อาศัยไม่เคยเกิดเหตุลักเล็กขโมยน้อยอันเกิดจากการติ่มแอลลกอฮอล์ ดังข้อความ “ไม่มีคะ เพราะเค้าติดกล้องวงจรปิดไว้หมดเลย ส่วนใหญ่ถ้าเป็นเด็กน้อยแล้วเค้าเห็นว่ากินเหล้า เค้าก็จะบอกเลยว่ามันไม่ดีนะ แค่คิดจะหยิบก็ผิดแล้ว”

1.9.2 ผลกระทบและคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นนักติ่มประจำ มีรายละเอียดดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลเพศชายอายุ 15 ปี ที่แหวดล้อมไปด้วยผู้ติ่มแอลลกอฮอล์ 1 คน ได้แก่ พ่อ โดยมีความสนิทสนมกับพ่อมากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลคุ้นชินกับการติ่มแอลลกอฮอล์ของพ่อเนื่องจากเห็นพ่อติ่มมาตั้งแต่วัยเด็ก ขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังข้อความ “เห็นพ่อกินเบียร์มาตั้งแต่เรียนอยู่ ป.3 ก็ไม่ได้โกรธ เข้าใจว่าพ่อกินแก้เครียด” มีเพียงบางครั้งที่ผู้ให้ข้อมูลจะถูกดุตำหรือพูดจาหยาบคายใส่ ดังข้อความ “ถ้าจะกิน ผมก็ให้กิน แต่ถ้าเกิดว่ากินนี้ห้ามพูดเยาะเมื่อนั้นมันจะยาว” โดยทั่วไป ผู้ให้ข้อมูลจะได้รับผลกระทบในแง่ของการต้องไปอยู่ในสถานการณ์ที่น่าอึดอัดใจ / กลืนไม่เข้าคายไม่ออก ดังข้อความ “ถ้าพ่อติ่มเฉย ๆ ก็ไม่กลัว แต่ถ้าพ่อเริ่มชวนคุย อาการของผมก็จะออก ผมจะเริ่มกลัว” และ “ถ้าเกิดว่าพ่อผมกินประมาณ 2 ขวด แล้วชวนคุยเรื่องหนึ่ง มันก็จะยาว พอคุยจบเรื่องหนึ่งพ่อก็คงเปลี่ยนเรื่องไปเรื่อย ๆ คุยไม่จบสักที แล้วจะมาคุยเรื่องที่ผมไม่ชอบไม่ถนัด อย่างเช่นการคิดเลข การคำนวณ ผมก็ไปไม่ถูก เพราะไม่ได้เก่งเรื่องนี้เลย บางครั้งพ่อก็คงถามเรื่องเกรด” ในบางครั้งผู้ให้ข้อมูลก็สามารถปลีกตัวออกมาจากสถานการณ์นั้น ๆ ได้เอง และบ่อยครั้งแม่ก็อดที่จะช่วยเหลือไม่ได้ ดังข้อความ “ผมไม่รู้ ผมก็จะเงียบ พ่อก็คงพูดของพ่อไปเรื่อย ๆ แล้วผมก็หาทางเลี่ยงไปทำอย่างอื่น แล้วก็หายไปเลย ล่าสุดก็เมื่อคืนนี้ กว่าจะออกมาได้น่าจะ 20 นาที แต่ถ้าเป็นเมื่อก่อนจะนานกว่านี้ เพราะเค้าจะเอาจนกว่าเราจะตอบคำถามเค้าได้ ผมจะต้องหาจังหวะหนี พอ พอ พอ ไปละ บางครั้งพ่อก็คงถามเรื่องคำนวณนี้ แม่ก็จะเอาโทรศัพท์มาให้คิดหรือช่วยคิดให้แล้วมากกระซิบให้ผมตอบ ถ้าเป็นเรื่องการคำนวณนี้ผมไม่เก่งครับ ผมด้อย ผมไม่ชอบคณิตศาสตร์ ไม่ชอบ

วิชาที่เป็นความจำ ความจำไม่ค่อยดี ชอบลืมอะไรง่าย ๆ” ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลไม่กล้าเปลี่ยนประเด็น / หัวข้อในการพูดคุยเนื่องจากรู้สึกกลัวเกรงพ่อ ดังข้อความ “ไม่กล้าเปลี่ยน กลัวจะโดนหนักกว่าเดิม” อย่างไรก็ตาม พ่อเคยชักชวนให้ตี๋มเปียร์และไวน์कुलเลอร์ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ได้ลองตี๋มเครื่องตี๋มทั้งสองชนิดแต่นิยมชมชอบในรสชาติของไวน์कुलเลอร์มากกว่า ดังข้อความ “ก็ลองกินดู กินแล้วมันถูกปาก กินแล้วอร่อยก็กินมาเรื่อย ๆ แต่ก็ไม่ชอบเปียร์” โดยเหตุผลสำคัญที่พ่ออนุญาตให้ตี๋มร่วมด้วย คือ เพื่อให้รู้ให้ลองด้วยตนเอง ทั้งนี้ ก็เพื่อความปลอดภัยของตัวผู้ให้ข้อมูลเอง ดังข้อความ “เค้าอยากให้เราลองตั้งแต่เด็ก โตไปเผื่อเราจะได้รู้จะได้บังคับตัวเองถูก” และ “ฝึกไว้ก่อน เวลาโตไปจะได้รู้ว่ามันเป็นยังไง” ผู้ให้ข้อมูลตี๋มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 12 ปี ขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยตี๋มกับพ่อ ยา และญาติพี่น้อง ที่บ้านของย่าในงานเลี้ยงปีใหม่ ครั้งแรกผู้ให้ข้อมูลตี๋มไวน์कुलเลอร์ 1 ขวด โดยเหตุผลที่ตี๋ม คือ อยากรู้ อยากลอง และเพื่อเข้าสังคม จะได้พูดคุยสนุกมากขึ้น ดังข้อความ “พวกผู้ใหญ่เค้าก็กินกัน ผมกินพอให้มีกิจกรรมร่วมกับคนอื่น” และ “มันมีขวดวางอยู่เยอะ ก็เลยหยิบมากินด้วยกัน” จากนั้นผู้ให้ข้อมูลก็ตี๋มมาเรื่อย ๆ ทั้งกับพ่อ เพื่อนของพ่อ ยา และลูกพี่ลูกน้องวัยไล่เลี่ยกัน แต่ไม่เคยตี๋มกับเพื่อน ผู้ให้ข้อมูลมีเพื่อนสนิทที่อยู่กลุ่มเดียวกัน 10 คน ในจำนวนนี้มีที่ตี๋มแอลกอฮอล์ 5-6 คน ส่วนใหญ่จะชักชวนกันไปตี๋มที่บ้านของเพื่อนคนใดคนหนึ่ง ดังข้อความ “ก็กินตลอด ไม่ได้กินเฉพาะช่วงปีใหม่ แต่จะกินเมื่อมีงานสังสรรค์ พ่อพาไปเที่ยวบ้านเพื่อนไปเลี้ยงงานอะไรก็กิน แต่กินครั้งล่าสุดในวันปีใหม่ กินกับญาติ ไม่เคยกินกับเพื่อน พวกมันก็ชวนกิน แต่ไม่ได้ไปเพราะพ่อแม่ไม่ให้ไปบ้านเพื่อน บ้านมันอยู่ใกล้กัน แต่ผมอยู่ไกล ถ้าแอบไป ไม่รอด เหมือนจะโดนนั่งคุยยาวครับ” ในการตี๋มแต่ละครั้งผู้ให้ข้อมูลอาจจ่ายเงินซื้อเอง บางครั้งพ่อและย่าก็จะจ่ายเงินซื้อให้ บางครั้งพ่อและย่าก็จะซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์มาให้ ดังข้อความ “ถ้ามันกระหายอยากจะกินก็ซื้อกิน ไม่ได้เสียตายนะเพราะผมอยากกินเอง อยากจะกินตอนไหน ก็ซื้อกินตอนนั้น เพราะอารมณ์ความอยาก ล้วน ๆ” และ “ไม่ได้เสียตายนะเพราะรู้สึกเหมือนกับซื้อของที่ชอบมากิน อารมณ์คล้าย ๆ เหมือนกับซื้อชาเขียวกิน ของมันต้องกิน เหมือนซื้อของทั่ว ๆ ไป” บางครั้งผู้ให้ข้อมูลก็ตี๋มฟรีที่งานสังสรรค์ช่วงเข้าค่ายเก็บตัวของนักกีฬา มักจะตี๋มเหล้าผสมน้ำอัดลม ดังข้อความ “ผมจะเอาเป๊ปซี่มา แล้วเทเหล้าใส่สักนิดหนึ่ง แล้วก็กินผสมกันไป” โดยตี๋มเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเนื่องจากไม่ยากต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกับเพื่อนที่ตี๋มอย่างหนัก ดังข้อความ “ไม่ยากหมดสภาพแบบพวกเพื่อน เคยเห็นเพื่อนเมาหนัก เดินอยู่ดี ๆ ก็ล้ม ไม่ก็กินเสร็จมันก็ไปนั่งกองกันอยู่คนเดียว ไม่ชอบเป็นแบบนั้น” นอกจากนี้ ในบางครั้งพ่อก็จะไหว้วานให้เดิน / ซื้รถจักรยานยนต์เพื่อไปซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่

ร้านค้าในละแวกบ้าน ดังข้อความ “ต้องออกไปซื้อ เพราะที่บ้านไม่มี ส่วนใหญ่มักจะได้ไปซื้อกับพ่อ บางทีก็จะถูกใช้ให้ขับไปส่ง แถวบ้านผมมีประมาณ 4 ร้าน ขายเหล้าขายเบียร์ทุกร้าน แต่ขายถึงก็โง่งมไม่รู้ ผมเคยไปซื้อเย็นสุดตอนหกโมงทุ่มหนึ่ง” ทั้งนี้ เมื่อผู้ให้ข้อมูลไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยตนเอง เจ้าของร้านค้าก็ยินดีขายให้ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้รู้สึกแปลกใจ ดังข้อความ “เค้าคงเห็นผมตัวใหญ่ กินได้” แต่เห็นว่าการเข้าถึง / ซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ยุ่งยาก ดังข้อความ “ก็เหมือนการซื้อน้ำมากิน” อย่างไรก็ตาม พ่อไม่เคยมาจนไปทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น แต่เคยมีปากเสียงกับแม่บ้างด้วยเรื่องเล็กน้อย ดังข้อความ “แต่ก่อนพ่อผมกินเยอะอยู่ ถ้ากินเยอะพ่อก็จะเดินเซ” โดยผู้ให้ข้อมูลเคยบอกพ่อให้เลิกดื่มแอลกอฮอล์ขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังข้อความ “กินน้อย ๆ หน่อยได้ไหม ตอนนั้นพ่อทำงานหนัก ช่วงวันอาทิตย์กินเยอะเลยครับ ทุกอาทิตย์ แต่เดี๋ยวนี้ก็กินน้อยลงแล้วครับ จะกินเยอะจนเมาเฉพาะในงานสังสรรค์” การดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อจะส่งผลกระทบต่อในแง่ของการที่ต้องโทรศัพท์ติดตามพ่อให้กลับบ้านเมื่อไปดื่มสังสรรค์ที่บ้านเพื่อน ดังข้อความ “กลับได้รึยัง เมื่อไรจะกลับ พ่อมักจะไปนาน ถ้าเป็นงานสังสรรค์คนเยอะ ๆ เพื่อนสนิทมากก็จะตั้งแต่ 6 โมงเย็น ถึง 5 ทุ่ม” ส่วนใหญ่เมื่อพ่อไปดื่มที่บ้านของเพื่อน พ่อมักจะโทรศัพท์เรียกแม่และผู้ให้ข้อมูลไปรับกลับบ้าน ในบางครั้งหากผู้ให้ข้อมูลเข้านอนแล้ว แม่ก็ต้องขับรถยนต์ไปรับพ่อคนเดียว ดังข้อความ “ถ้าผมนอนแล้ว แม่ก็ไปเอง ก็ห่วงแม่นิดหน่อยครับ ผมขับมอไซค์เป็น ขับรถกระบะได้นิดหน่อย พ่อเป็นคนหัดให้” นอกจากนี้ หากแม่ต้องไปทำงานและพ่อต้องไปงานสังสรรค์ที่บ้านเพื่อน ผู้ให้ข้อมูลก็จะต้องไปด้วย ซึ่งหากเลือกได้ก็จะเลือกไม่ไปเนื่องจากพ่อมักจะใช้เวลาอยู่บ้านเพื่อนค่อนข้างนาน ดังข้อความ “ไม่อยากจะไป ชอบอยู่บ้านมากกว่า และพ่อมักจะไปนาน ระหว่างที่อยู่บ้าน ผมก็จะกินนอน เล่นเกม เข้าไปดูโน้มนี่ในอินเทอร์เน็ตค่อนข้างบ่อย” อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยต้องไปปรับทุกข์กับเพื่อน ดังข้อความ “เพื่อนคนอื่น ก็เหมือนกับเรา” และไม่เคยคิดหนีออกจากบ้าน ดังข้อความ “มันไม่มีที่ไหนสุขเท่าบ้านแล้ว เพราะอยู่บ้านมันมีทุกอย่างที่ต้องการ ขอแค่มีเน็ตกับของกินก็พอแล้ว” ในอนาคตข้างหน้าผู้ให้ข้อมูลยังคงดื่มแอลกอฮอล์โดยจะดื่มในปริมาณเท่าเดิม ดังข้อความ “ไม่อยากจะดื่ม ไม่อยากหมดสภาพเหมือนเพื่อน เคยเห็นเพื่อนเมาหนัก เดินอยู่ดี ๆ ก็ล้มไม่ก็กินเสร็จมันก็ไปนั่งกองกันอยู่ที่เดียว ไม่ชอบเป็นแบบนั้น” แม่จะทราบถึงผลเสียของการดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook เป็นต้น จากที่พ่อแม่เล่าให้ฟัง และจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น วิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งเรียนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละประมาณครึ่งชั่วโมง และวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เป็นต้น รวมทั้งจากการเคยเห็นสภาพของเพื่อนที่ดื่มอย่างหนัก

ในคราวเดียว ดังข้อความ “ไม่ยากหมดสภาพเหมือนเพื่อน เคยเห็นเพื่อนเมาหนัก เดินอยู่ดี ๆ ก็ล้ม ไม่ก็กินเสร็จมันก็ไปนั่งกองกันอยู่ที่เดียว ไม่ชอบเป็นแบบนี้” ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติเชิงบวกต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ดังข้อความ “สำหรับผม เหล้าก็มีประโยชน์หนึ่ง ทำให้กินแล้วมันสนุก อย่างเช่นเวลาเล่นเกมแล้วมันเครียด ๆ ก็อาจจะหยิบมากิน อารมณ์เหมือนกินเบียร์ไปด้วยเล่นเกมไปด้วย” และ “การกินเหล้าทำให้เพื่อนยอมรับมากขึ้น ก็เหมือนเป็นการพิสูจน์ตัวเอง” และ “การกินเหล้าช่วยให้คลายเครียด แต่ตอนกินก็ไม่ได้ทำให้ลืม” และ “การกินเหล้าเป็นการแก้ปัญหาชีวิต ก็ถ้ากินแล้วไม่ก่อปัญหา ก็ได้ครับ กินแล้วไม่ตกยับ” นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลยังเห็นว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อผู้ดื่มเท่านั้น ส่วนบุหรี่ยังส่งผลกระทบต่อผู้คนรอบข้างด้วย ดังข้อความ “ถึงการสูบบุหรี่จะดูเก๋าก็เถอะ” ดังนั้น จึงเคยขอให้พ่อเลิกสูบบุหรี่เมื่อ 4 ปีที่แล้ว ดังข้อความ “เลิกสูบได้แล้ว มันไม่ดีต่อร่างกาย” ซึ่งพ่อก็ยอมทำตาม

1.9.3 ผลกระทบและคุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นนักดื่มกลุ่มที่มีปัญหามากเป็นพิเศษ มีรายละเอียดดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 13 ปี ที่แหวดล้อมไปด้วยผู้ดื่มแอลกอฮอล์ 2 คน ได้แก่ ยาย และแม่ โดยมีความสนิทสนมกับแม่มากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลได้รับความเดือดร้อน / ความไม่สบายใจ จากการดื่มแอลกอฮอล์ของแม่เล็กน้อย เนื่องจากเกิดความคุ่นชิน ดังข้อความ “ไม่สบายใจนิดหน่อย ประมาณ 3 เต็ม 10 คะแนน ก็ยอมรับได้ รู้สึกชินที่แม่กิน มีความชินอยู่ที่ 9 เต็ม 10 คะแนน” โดยเห็นแม่ดื่มมาตั้งแต่อายุประมาณ 10 ปี ขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังข้อความ “หนูเห็นยาย กินก่อนแม่อีก ประมาณ ป.2 ได้ ส่วนแม่เห็นว่ากินตอนเรียนอยู่ ป.4 แม่อาจจะเครียดเรื่องงานเลยกินเหล้า ส่วนยายเค้าก็กินบำรุงของเค้า กินแล้วเค้าก็ไปทำกับข้าว” ที่ผ่านมามีแม่ไม่เคยมางานไปทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น มีเพียง 2 ครั้งเท่านั้นที่แม่และยายต่างดื่มจนเมาแล้วทะเลาะกันเอง แต่เหตุการณ์ไม่รุนแรง ดังข้อความ “เคยมีค่ะ แต่ไม่ค่อยบ่อย หนูเคยเห็นประมาณ 2 ครั้ง ครั้งแรกช่วงปิดเทอม ป.6 อีกครั้งหนึ่งตอนหนูเรียนอยู่ ม.1 ทะเลาะกันเสร็จ เช้าวันต่อมาพวกเค้าก็ดีกัน เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น” ทั้งนี้ แม่ไม่เคยทุบตีโดยพลการ ผู้ให้ข้อมูลจะถูกลงโทษก็ต่อเมื่อกระทำความผิดหรือดื้อรั้น ดังข้อความ “ไม่ค่ะ แต่ถ้าสมมติว่าแม่ไม่กินแล้วหนูดื้อ เค้าก็บ่นก็ต้อยู่ค่ะ” และ “ถ้าเค้านั่งกิน เค้าก็กินของเค้าไป หนูก็อยู่ของหนูไป เค้าไม่ได้มายุ่งกับหนูมากตอนเค้าเมา ส่วนมากหนูก็จะอยู่กับ โทรศัพท์ โทรทัศน์ หรืออยู่กับเพื่อน ก็เล่น Facebook IG อย่างเนี่ยค่ะ ไม่ก็เล่นเกมต่อสู้อย่างกัน ส่วนมากจะเล่น Face มากกว่า แล้วก็ดูละครใน Line TV ไม่ดูในโทรทัศน์เพราะมันมีโฆษณา เดี่ยวมัน

ไม่ต่อเนื่อง หนูจะรอดตอนห้าทุ่มเที่ยงคืนใน Line TV ไม่เปลืองอินเทอร์เน็ต เพราะที่บ้านติด Wi-Fi ความเร็วจะเท่าเดิม ที่บ้านเสียค่าใช้จ่ายรายเดือนประมาณสองถึงสามพันบาท ถ้าไม่มี Wi-Fi หนูอยู่ไม่ได้ นอนไม่หลับ บ้านหนูติดมานานแล้วค่ะ ตั้งแต่เรียนอยู่ ป.5 ป.6” ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลเคยปรับทุกข์กับเพื่อนสนิทซึ่งคบกันมาตั้งแต่วัยเด็กและมีแม่ตี้มแอลกอฮอล์เช่นเดียวกัน ดังข้อความ “เคยบ่นอยู่ค่ะ ประจำเลยค่ะ แต่บ่นให้เพื่อนสนิทแถวบ้านฟัง ไม่เคยบ่นให้เพื่อนสนิทที่อยู่โรงเรียนฟัง แม่ก็บยายมาแล้วมาบ่นหนู หนูก็จะบ่นให้เพื่อนสนิทคนนี้ฟัง” ซึ่งเรื่องที่ยังคงเป็นปัญหาเสมอ ๆ ได้แก่ การถูกโห่ว่านให้เดิน / ชีร์ถจักรยานยนต์เพื่อไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าในละแวกบ้าน ดังข้อความ “ชี้เก๊ยจไป และไม่ยอมให้เค้ากินด้วย” การถูกโห่ว่านอยู่บ่อยครั้งนำมาซึ่งการมีปากเสียงกันระหว่างผู้ให้ข้อมูลและแม่ ดังข้อความ “เมื่อไรแม่จะหยุดกินสักที” จากการสัมภาษณ์เพื่อนสนิทคนดังกล่าวพบว่าผู้ให้ข้อมูลจะมาปรับทุกข์ด้วยค่อนข้างบ่อย เกือบทุกครั้งที่ถูกแม่โห่ว่านให้ไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังข้อความ “บางทีแม่เค้าใช้ไปซื้อเบียร์ เค้าก็บอกว่าซื้ออะไรกันนักกันหนา กินอยู่ได้กินจนไม่มีสตางค์ซื้อ” อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลยินดีที่จะทำตามหากถูกโห่ว่านให้ไปซื้อสินค้าอื่น ๆ นอกเหนือจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังข้อความ “ถ้าแม่ใช้ไปซื้อน้ำ ซื้ออย่างอื่น จะไม่บ่น ก็ไปซื้อให้” การที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ยอมให้แม่ตี้มแอลกอฮอล์เนื่องจากเป็นห่วงสุขภาพ ดังข้อความ “ที่ไม่ไปเพราะไม่ยอมให้แม่กิน กลัวแม่จะเป็นพวกมะเร็ง เหล้าเป็นอันตรายต่อร่างกาย ตี้มเยอะก็จะกดประสาท” เมื่อปลายปีที่ผ่านมาผู้ให้ข้อมูลเคยบอกให้แม่เลิกตี้มแอลกอฮอล์ โดยช่วง 2-3 วันแรกแม่ก็จะลดปริมาณการตี้มลง ต่อมาก็ยังคงมีพฤติกรรมเช่นเดิม ดังข้อความ “พูดแล้วก็เหมือนเดิม 2-3 วันหลังจากที่บอกไป แม่ก็จะตี้มน้อยลง แม่จะกินแค่แก้วเดียว บางวันก็ไม่ได้กิน เลิกงานกลับบ้านมาก็จะนอนเลย ส่วนวันต่อ ๆ มาก็จะกลับไปกินในปริมาณเท่าเดิม” นอกจากนี้ การถูกโห่ว่านอยู่บ่อยครั้งยังนำมาซึ่งทัศนคติที่เปลี่ยนไปในส่วนความง่ายของการเข้าถึง / ซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเยาวชน ดังข้อความ “ร้านค้าก็อยู่ใกล้ ๆ บ้าน เดินไปไม่ถึง 10 ก้าว ก็ถึงแล้วค่ะ แถวบ้านหนูมีร้านค้าที่ขายเหล้าขายเบียร์ 3 ร้าน 2 ร้านอยู่ติดกัน อีกร้านอยู่เยื้อง ๆ กัน ห่างออกไปเล็กน้อยแต่อยู่ติดถนนใหญ่ หนูเคยไปซื้อเบียร์จากทั้งสามร้าน ร้านเค้าก็ขายให้ บ้านกับร้านอยู่ใกล้ ๆ กัน เค้าก็รู้จักแม่ รู้จักยาย ช่วงเทศกาลเคยมีเด็กแถวบ้านมาซื้อไปกินเอง ร้านเค้าก็ขายให้” โดยผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าการกระทำเช่นนี้ถือเป็นการสนับสนุนให้เยาวชนตี้มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น ดังข้อความ “การที่เค้าขายให้เด็กอย่างหนู มันทำให้พวกหนูกินเหล้ากินเบียร์เพิ่มขึ้น” ดังนั้น เพื่อให้การเข้าถึง / ซื้อหา

เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทำได้ยากขึ้น ผู้ให้ข้อมูลเสนอแนะว่าผู้เกี่ยวข้องควรเข้มงวดกับร้านค้าที่ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ดังข้อความ “บอกคนขายว่าอย่าขายเหล้าขายเบียร์ให้เยาวชน”

ผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 15 ปี ที่แหวดล้อมไปด้วยผู้ตี้มแอลกอฮอล์ 4 คน ได้แก่ พ่อ แม่ นางสาว และพี่ชาย โดยมีความสนิทสนมกับพ่อมากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลต้องนั่งรถยนต์เพื่อไปบ้านเพื่อนกับพ่อในช่วงหัวค่ำอยู่บ่อยครั้ง ดังข้อความ “ตลอดเลยคะ วันไหนที่พ่อไปบ้านเพื่อนแล้วแม่ก็ไปด้วย หนูไม่มีอะไรกิน พ่อก็จะพาไปกินข้าวเย็นที่โน้น แม่ก็ร่วมวงตี้มกับพ่อและเพื่อนพ่อ หนูก็นั่งเล่นโทรศัพท์ที่บ้านโดยมีลูกชายเพื่อนพ่ออายุไล่เลี่ยกันนั่งอยู่ด้วย” ซึ่งก็ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุและไม่ได้รู้สึกหวาดกลัวที่จะร่วมนั่งรถไปกับพ่อที่เพิ่งตี้มแอลกอฮอล์แล้วขับรถ แต่รู้สึกวิตกกังวลที่จะสูญเสียคนที่รักไปอย่างกะทันหันโดยที่ตนไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ด้วย ดังข้อความ “ไม่กลัวเกิดอุบัติเหตุ หนูก็อยู่ด้วย หนูก็ไม่เป็นไร ถ้าเป็นก็เป็นด้วยกัน หนูไม่อยากให้พอกับแม่เกิดอุบัติเหตุกันแค่สองคน หนูไม่รู้จะทำตัวยังไง” ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่เคยต้องปรับทุกข์กับผู้อื่นเรื่องที่มีผู้ตี้มแอลกอฮอล์ในบ้าน เนื่องจากเห็นพ่อตี้มตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งน่าจะตั้งแต่จำความได้ ดังข้อความ “พอจำความได้ก็เห็นว่าพ่อตี้ม” จึงเกิดความคุ้นชิน ดังข้อความ “พ่อตี้มทุกวัน เวลาพอกินพอกินกับแม่คะ ตอนเย็นหลังเลิกงาน พอกินเยอะกว่าแม่ ถ้าเลิกก็เลิกพร้อมกันคะ เพราะว่าต้องกินข้าว ใช้เวลากินแป็บเดียวประมาณครึ่งชั่วโมงได้” อย่างไรก็ตาม เมื่อเห็นข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการตี้มแอลกอฮอล์จากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook Line Instagram เป็นต้น และจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลก็อยากให้พ่อเลิกตี้มแอลกอฮอล์ แต่ไม่มั่นใจว่าพ่อจะทำได้ ดังข้อความ “ถ้าให้เลิกเลยพ่อทำไม่ได้คะ เพราะกินปกติอยู่ทุกวัน ถ้าวันไหนไม่ได้กินก็จะชอบบ่น แต่ไม่เคยพาลหรืออารมณ์เสียใส่” โดยผู้ให้ข้อมูลเคยบอกพ่อเมื่อประมาณ 2-3 ปีที่ผ่านมา ขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังข้อความ “เหล้า ลดลงหน่อยได้ไหม มันไม่ดีต่อสุขภาพ” ซึ่งพ่อเลิกตี้มให้ไม่ได้ แต่ลดปริมาณลงให้ได้ ดังข้อความ “เลิกตอนนี้ไม่ได้ แต่ว่าลดให้ได้” ทั้งนี้ในแต่ละเดือนพ่อเสียค่าใช้จ่ายจากการตี้มเป็นจำนวนมากราวหลักหมื่นบาท เนื่องจากในบางครั้งก็ต้องซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาเลี้ยงดูเพื่อนร่วมงาน / ลูกน้องด้วย ดังข้อความ “เสียสตางค์ค่ากินเหล้าเยอะคะ เดือนหนึ่งน่าจะถึงหมื่นอยู่คะ เพราะว่าบางครั้งเพื่อนพ่อกิน พ่อก็เลี้ยงเค้าด้วย พ่อใจป่าเลี้ยงเหล้าเพื่อนเป็นหลักหมื่น แต่ให้สตางค์ลูกเป็นหลักร้อย” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็รู้สึกเสียดายเงินดังกล่าว แต่ก็เลือกที่จะไม่ก้าวถอย ยังคงทำหน้าที่ของตนเองต่อไป ดังข้อความ “เสียดาย แต่ไม่ยุ่ง เค้าจะกินก็กิน ก็เค้าเป็นคนหาเน้อะ เราจะไปห้ามอะไรเค้าได้ละ เราก็แค่ทำหน้าที่ของตัวเองให้ดี” การตี้ม

แอลกอฮอล์ของพ่อไม่ได้ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการเรียน ดังข้อความ “ไม่มีอะ เงินกินเหล้า ก็ส่วนเงินกินเหล้า เงินค่าเทอมก็ส่วนเงินค่าเทอม เรามีหน้าที่เรียนก็เรียนไป” แต่ส่งผลกระทบในแง่ของการถูกไต่สวนให้เดิน / ชีรถจักรยานยนต์เพื่อไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าในละแวกบ้าน ดังข้อความ “หนูถูกใช้ให้ไปซื้อ พ่อบอกว่าไปซื้อของให้หน่อย ซื้อร้านประจำพ่อคะ เป็นร้านญาติกัน ค่ะ ซื้อช่วงเย็นประมาณ 6 โมง” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสามารถซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้จากทุกร้าน ดังข้อความ “หนูซื้อได้ทุกร้านคะ เพราะว่าพ่อรู้จักหมดเลยคะทั้งหมู่บ้าน แต่ว่าไปร้านของคนนี้บ่อย ที่สุดเพราะเป็นญาติกัน” โดยเจ้าของร้านค้าก็ยินดีขายให้ ดังข้อความ “เค้ารู้คะว่ามาซื้อให้พ่อ ซื้อที่ไรซื้อเยอะคะ ซื้อเป็นกลมแล้วก็ซื้อโซดา ซื้อมันแช็งคะ ถ้าเวลาซื้อเปียร์ก็ 6-7 ขวด ไปแบ่งกัพันเหลืออยู่ 20 บาท” ด้วยเหตุนี้ ผู้ให้ข้อมูลจึงเห็นว่าการเข้าถึง / ซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ยุ่งยาก ดังข้อความ “ถ้าสำหรับเด็กคนอื่นมันก็ซื้อไม่ได้ ซื้อไม่ง่าย หนูซื้อทุกวันจนชินแล้วคะก็เลยคิดว่ามันง่าย มันเป็นเพราะว่าพ่อรู้จักกับคนขายด้วยคะ”

ผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 17 ปี ที่แวดล้อมไปด้วยผู้ดื่มแอลกอฮอล์ 2 คน ได้แก่ พ่อ และแม่ โดยมีความสนิทสนมกับพ่อมากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลคุ้นชินกับการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อ เนื่องจากเห็นพ่อดื่มมาตั้งแต่วัยเด็กเล็ก ดังข้อความ “มันชินไปแล้ว โดยมีความชินอยู่ที่ 9 เต็ม 10 ค่ะเนน เนื่องจากเห็นมานาน น่าจะตั้งแต่อนุบาล” ผู้ให้ข้อมูลไม่ชอบให้พ่อดื่มและอยากให้พ่อเลิกดื่ม เนื่องจากได้รับผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งตัวผู้ให้ข้อมูลเองและน้องชาย อายุ 10 ปี ไม่มีเงินซื้อขนมรับประทานในวันหยุด โดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ดังข้อความ “ถ้าอยู่บ้าน หนูก็กินข้าว กินข้าวเสร็จหนูก็ก็กเปิดคอมฯ ไม่ค่อยได้กินขนมคะ ถ้าอยากกินจริง ๆ ก็นาน ๆ ทีจะขอแต่น้องหนูมันชอบกิน เค้าก็จะบ่นว่าไม่มีขนมเลย ขอสตางค์ซื้อขนมหน่อย แล้วแม่ก็บอกว่าขอเอาเงินไปซื้อกับข้าวก่อน” ประกอบกับเมื่อประมาณ 4-5 ปีที่ผ่านมา ขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ลุง ซึ่งเป็นเจ้านายของพ่อและมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับครอบครัว ได้แนะนำให้ไปบอกพ่อให้เลิกดื่มแอลกอฮอล์ ดังข้อความ “อยากมีเงินกินขนมใหม่ ไปบอกพ่อให้เลิกกินเหล้าสิ” ซึ่งพ่อก็ไม่สามารถจะทำให้ได้ โดยยังคงดื่มปริมาณเท่าเดิมด้วยเหตุผลเรื่องงาน ดังข้อความ “เลิกไม่ได้ เพราะว่าต้องคุยงาน” และ “พ่อบอกว่าพ่อก็ไม่อยากกิน แต่มันจำเป็น มันต้องกินบ้างอย่างตอนคุยงาน” และ “เวลาคุยงานเค้าก็ต้องซื้อเหล้าซื้อเปียร์มากิน” ทั้งนี้ เมื่อพ่อถูกจับกุมในข้อหาเมาแล้วขับ ผู้ให้ข้อมูลจะได้รับผลกระทบในแง่ของการต้องถูกโทรศัพท์ตามตัวในยามค่ำคืนเพื่อนำเงินไปจ่ายค่าปรับครั้งละหลักพันบาท โดยใช้เวลาในการขี่รถมอเตอร์ไซด์จากบ้านพักไปยังจุดเกิดเหตุประมาณ 10 นาที

ตั้งข้อความ “โดนโบกอยู่บ่อยครั้ง ไม่ทุกเดือน เฉลี่ย 3 เดือนครั้ง เป็นเพียงบางครั้งที่โดนโบก 3 วัน ติดต่อกัน โดนแบบนี้พ่อก็ไม่เข็ด พ่อไม่เคยไปโดนโบกที่อื่น โดนโบกแต่ตรงนี้เพราะเป็นทางที่ไป-กลับ บ่อย ๆ” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลก็รู้สึกเสียตายนที่จะต้องจ่ายให้แก่ตำรวจ นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลเคยนั่งรถไปกับพ่อที่มีอาการมินเมาในยามค่ำคืนอยู่บ่อยครั้ง ตั้งข้อความ “เมื่อก่อนที่แม่ทำไอที เลิกประมาณ สองทุ่ม เลิกเรียนแล้วหนูก็จะติตรถของลุงซึ่งไปรับลูกที่โรงเรียนใกล้ ๆ กันเพื่อมารอพ่อที่บ้านของลุง ส่วนพ่อก็จะไปกินเหล้ากับเพื่อน กินเสร็จ พ่อก็จะมารับหนู แล้วไปรับแม่ แล้วก็กลับบ้าน” ซึ่งผู้ให้ ข้อมูลรู้สึกหวาดกลัวเมื่อพ่อขับขีด้วยความมินเมา ตั้งข้อความ “ปกติพ่อเป็นคนขับรถเร็วอยู่แล้ว แต่ว่า เรากลัวเพราะเค้าเมา กลัวจะเอากลับมาไม่ได้” จึงบอกพ่อให้ลดความเร็วลง ตั้งข้อความ “เบาเต๋อ เบา” ส่วนแม่นิ่งเฉย อาจเพราะคุ้นชินกับการกระทำเช่นนี้ ตั้งข้อความ “แม่ไม่ได้แสดงท่าทีอะไร แม่ คงจะชินแล้ว แม่ไม่ชอบทะเลาะ แม่เป็นคนใจเย็น แต่พ่อจะเป็นคนขี้โมโห เสียงดัง” ผู้ให้ข้อมูลเคย ต้องปรับทุกข์กับเพื่อนสนิทซึ่งคบกันมาตั้งแต่วัยเด็กและมีพ่อตี้มแอลกอฮอล์เช่นเดียวกัน โดยพ่อของ เพื่อนเลิกตี้มมาสักพักแล้วเนื่องจากลูกสาวขอร้องแถมบังคับ ตั้งข้อความ “พ่อแกดีเน้อะ เราอยากให้ พ่อเราเป็นบ้าง” และ “เพื่อนบอกว่าถ้าพ่อยังตี้ม เพื่อนจะไม่คุยด้วย” ตั้งแต่การบอกให้พ่อเลิกตี้ม แอลกอฮอล์เมื่อประมาณ 8-9 ปีที่ผ่านมา ขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้ให้ข้อมูลก็ยังไม่เคย บอกพ่ออีกเลยแม้จะเป็นห่วงสุขภาพของพ่อก็ตามที ตั้งข้อความ “หนูรู้ว่าจะเป็นยังไง พุดไปก็เข้า หูซ้ายทะลุหูขวา เค้าก็รู้ว่ามันไม่ดี กินแล้วก็ไม่ดีต่อสุขภาพ แต่เค้าก็ไม่เลิก” พ่อมีโรคประจำตัว ซึ่งสงสัยว่าอาจเสี่ยงต่อการเป็นโรคเกาต์ โดยมีอาการปวดบวมบริเวณข้อเท้า บ่อยครั้งก็ปวดมาก จนทำงานไม่ได้ ตั้งข้อความ “เลิกไปเลย ก็ดีละ มันไม่ดีต่อสุขภาพ พ่อป่วยเป็นโรคเกาต์ ปวดข้อ ตลอดเวลา เถ้าจะบวม เวลาพ่อเดินพ่อก็จะเดินกะเผลก” ทั้งนี้ พ่อไม่ยอมเข้ารับการรักษาใน สถานพยาบาล ส่วนใหญ่จะซื้อยาแก้แสบมารับประทานแล้วนอนพักผ่อน ตั้งข้อความ “หนูเคยบอก ให้พ่อไปหาหมอ แต่พ่อไม่ยอมไป พ่อบอกว่าพ่อไม่มีเวลาไป และพ่อก็กลั้วมันแพง” อย่างไรก็ตาม พ่อ ทราบว่าการตี้มแอลกอฮอล์ส่งผลให้อาการดังกล่าวแย่ลงไปอีก นอกจากนี้ การตี้มแอลกอฮอล์ของพ่อ ยังส่งผลกระทบต่อในแง่ของการถูกไต่สวนให้เดิน / ซี่รถจักรยานยนต์เพื่อไปซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ที่ร้านค้าในละแวกบ้าน โดยเจ้าของร้านค้าก็ยินดีขายให้ ด้วยเหตุนี้ ผู้ให้ข้อมูล จึงเห็นว่าการเข้าถึง / ซื้อหาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไม่ยุ่งยาก ตั้งข้อความ “หาซื้อได้ง่าย เพราะคนแถวบ้านเค้าก็ขายให้ เวลา พ่อแม่จะตี้ม จะถูกใช้ให้ไปซื้อ โดยซื้อที่ร้านหน้าปากซอย ที่หน้าปากซอยมีร้านอยู่ 2 ร้าน ถูกใช้ให้ไป ซื้อตั้งแต่ ม.1” และส่งผลกระทบต่อในแง่ของการเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีในการตี้มแอลกอฮอล์ รวมทั้งเป็น

การเสริมแรงจูงใจในการทดลองดื่มแอลกอฮอล์ของบุตร ดังข้อความ “พ่อแม่หนูเนี่ยคะ ถึงกินเยอะ หนูก็ไม่เคยเห็นเค้าเมาเลย แค่เดินเซเล็กน้อย หนูเลยอยากรู้ว่าถ้าเมาแล้วมันจะเป็นยังไง หนูก็เลยลองกิน” ผู้ให้ข้อมูลดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี ขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยดื่มกับเพื่อนในละแวกบ้านจำนวน 7 คน ที่บ้านของเพื่อนระหว่างที่พ่อแม่ออกไปทำธุระ ปกติเพื่อนก็ไม่ได้ดื่มแอลกอฮอล์แต่เหตุผลที่ชักชวนกันดื่มในครั้งนี้ คือ เพื่อฉลองวันคล้ายวันเกิดของผู้ให้ข้อมูลและเพื่อนในกลุ่มอีกหนึ่งคน ประกอบกับอยากรู้ อยากลอง ดังข้อความ “สงสัยว่าพ่อแม่ดื่มแล้วทำไมไม่เมา จึงอยากลองดื่มบ้าง” และเห็นภาพพ่อแม่ดื่มแล้วดูโก้เก๋ ดังข้อความ “เท่ เลยอยากลองดื่มบ้าง” ครั้งแรกผู้ให้ข้อมูลดื่มไวน์คูลเลอร์ปริมาณเล็กน้อยและดื่มเบียร์จำนวน 3 แก้ว จากนั้นผู้ให้ข้อมูลก็ดื่มมาเรื่อย ๆ ทั้งกับน้ำ ตา เพื่อน แม่ และพ่อ ดื่มครั้งล่าสุดเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยดื่มร่วมกับพ่อและแม่ที่บ้านในช่วงหัวค่ำ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลดื่มเบียร์ประมาณ 2 ขวด หลังจากดื่มแล้วมีอาการมึนเมาและเดินเซเล็กน้อย ส่วนพ่อจะดื่มปริมาณมากกว่าแม่ โดยแม่จะดื่มเบียร์ประมาณ 1-2 ขวด ดังข้อความ “เวลาดื่มกับพ่อแม่จะไม่ได้เสียสตางค์ แต่จะถูกใช้ให้ไปซื้อ” ทั้งนี้ เหตุผลสำคัญที่พ่ออนุญาตให้นั่งดื่มร่วมด้วย คือ เพื่อความปลอดภัยของตัวผู้ให้ข้อมูลเอง ดังข้อความ “ให้กินที่บ้าน แต่อย่าไปกินที่อื่น”

ผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงอายุ 18 ปี ที่แวดล้อมไปด้วยผู้ดื่มแอลกอฮอล์ 1 คน ได้แก่ พ่อ โดยมีความสนิทสนมกับพ่อบมากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกน้อยใจที่พ่ไม่ค่อยมีเวลาให้ ดังข้อความ “พ่ไม่ค่อยว่าง กว่าจะกลับหนูก็นอนแล้ว วันไหนกลับเร็วก็กินเหล้ากับลูกน้อง” และมักมีปากเสียงกันเมื่อพ่ดื่มหนักจนไม่สามารถทำในสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลต้องการได้ ดังข้อความ “อยากให้พ่ขับรถไปส่งที่โรงเรียน แต่พ่ไปได้บ้าง ไม่ได้บ้าง บางวันเค้าก็กินเยอะก็ตื่นไปส่งไม่ไหว” ทั้งนี้ การดื่มแอลกอฮอล์ของพ่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการเรียนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลได้รับทุนการศึกษาโดยแหล่งทุนจะจ่ายค่าเล่าเรียนให้ ส่วนแม่ซึ่งทำงานเป็นแม่ครัวของโรงเรียนแห่งหนึ่งในเทศบาลนครราชสีมา เป็นผู้ให้เงินมาโรงเรียนในแต่ละวัน ซึ่งพ่จะช่วยเหลือด้านการเงินบ้างหากพ่มีงาน อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่อยากให้พ่ดื่มเนื่องจากแอลกอฮอล์ส่งผลเสียต่อสุขภาพ แต่ผู้ให้ข้อมูลไม่เคยบอกให้พ่ลดหรือเลิกดื่ม ดังข้อความ “ไม่ได้บอก เพราะพ่โตแล้ว น่าจะรู้ตัวเอง”

1.10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ และการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัวดื่มแอลกอฮอล์

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีสมาชิกในครอบครัวดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า จำนวนเงินที่ได้มาโรงเรียนในแต่ละวัน การสูบบุหรี่ จำนวนผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครอบครัว บทบาทหน้าที่ในครอบครัวของผู้ดื่มแอลกอฮอล์ ความข้องเกี่ยวกับผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ที่สนิทสนม / ผูกพันใกล้ชิดกับกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ทศนคติต่อการดื่มแอลกอฮอล์ และการได้รับผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัวดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินมาโรงเรียนตั้งแต่ 110 บาท มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 1.891 เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินมาโรงเรียนน้อยกว่า 110 บาท (95%CI = 1.001 ถึง 3.571, p-value = 0.048)

กลุ่มตัวอย่างที่ยังสูบบุหรี่อยู่ มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 3.283 เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ (95%CI = 0.963 ถึง 11.196, p-value = 0.046) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้ว มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 5.066 เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ (95%CI = 1.799 ถึง 14.265, p-value = 0.001)

กลุ่มตัวอย่างที่มีผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในครอบครัวตั้งแต่ 2 คน มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 2.730 เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่มีผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในครอบครัวอย่างน้อย 1 คน (95%CI = 1.493 ถึง 4.992, p-value = 0.001)

กลุ่มตัวอย่างที่มีผู้ปกครองดื่ม มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 3.063 เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่มีพ่อแม่ดื่ม (95%CI = 1.309 ถึง 7.165, p-value = 0.008)

กลุ่มตัวอย่างที่มีผู้ปกครองดื่ม มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 2.978 เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่มีพ่อแม่ดื่ม (95%CI = 1.596 ถึง 5.557, p-value < 0.001)

กลุ่มตัวอย่างซึ่งสนิทสนมกับผู้ปกครองที่ดื่ม มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 3.090 เท่าของกลุ่มตัวอย่างซึ่งสนิทสนมกับพ่อแม่ที่ดื่ม (95%CI = 1.569 ถึง 6.082, p-value = 0.001)

กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีทัศนคติอยู่ในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะไม่ดื่มแอลกอฮอล์เป็น 9 เท่าของกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (95%CI = 4.785 ถึง 16.928, p-value < 0.001)

กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้รับผลกระทบอยู่ในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 6.644 เท่าของกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้รับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง (95%CI = 1.187 ถึง 37.184, p-value = 0.014)

2. ผลการกำกับติดตามและประเมินผล

จากรูปแบบการศึกษาตั้งรายละเอียดข้างต้นจึงยังไม่มีผลการกำกับติดตามและประเมินติดตามภายใน ทั้งนี้ ภายหลังจากสิ้นสุดการศึกษา ผู้วิจัยคืนข้อมูลโดยการนำส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ และ / หรือบทความวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองนครราชสีมา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น

3. วิจัยและสรุปผลการดำเนินงาน

3.1 วิจัยผลการดำเนินงาน

3.1.1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.08) กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ซึ่งเป็นช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ก้ำกึ่งระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ ต้องการค้นหาตนเอง รวมทั้งกำลังฝึกคิดและมองปัญหาต่าง ๆ อย่างสลับซับซ้อน โดยบั้นปลายของชีวิตจะราบรื่นหรือไม่เพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับ การดำเนินชีวิตของระยะนี้ [19] กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.83) ได้รับเงินเพียงพอเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนในแต่ละวัน โดยมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 63.76) มีเงินเหลือเก็บไว้ซื้อของกินของใช้ส่วนตัวที่ยากได้ เช่น ครีมทาผิว เครื่องสำอาง เป็นต้น เมื่อพิจารณาสถานะทางการเงินของครอบครัว พบว่ามากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 57.30) ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง มีเงินเหลือเก็บ และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.40) ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายและการอุปการะเลี้ยงดูบุตรหลาน โดยเฉพาะการให้การศึกษาและความรู้ ซึ่งถือเป็นบทบาทสำคัญของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการเสริมสร้างพัฒนาการที่ดีและความก้าวหน้าในอนาคตให้แก่บุตรหลาน [20] ด้วยเหตุนี้ พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มแอลกอฮอล์จึงวางแผนการใช้จ่ายของครอบครัวอย่างเป็นระบบ โดยผู้ดื่มที่เป็นหัวหน้าครอบครัวมีการจัดสรรรายได้ ออกเป็น 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายในการดื่มแอลกอฮอล์ และค่าใช้จ่ายส่วนรวมสำหรับสมาชิกทุกคนในครอบครัว ทั้งนี้ ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ในหลายครอบครัวจะให้ภรรยาเป็นผู้ดูแล

เงินค่าใช้จ่ายส่วนรวมและเงินออมที่เหลือจากการใช้จ่าย ดังนั้น ในมุมมองของบุตรหลานวัยรุ่น จึงคิดเห็นว่าการตีมูลค่าของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเองโดยเฉพาะค่าเล่าเรียน ดังข้อความ “ไม่ค่ะ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเอง เงินกินเหล้าก็ส่วนเงินกินเหล้า เงินค่าเทอมก็ส่วนเงินค่าเทอม ไม่ได้เอาเงินค่าเทอมเราไปกินเหล้า” และ “ก็ไม่นะคะ เพราะแม่จะแบ่งไว้ให้หนูก่อนแล้ว เงินที่แม่กิน ก็เป็นเงินส่วนของแม่”

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.74) ไม่สูบบุหรี่ เมื่อจำแนกตามเพศพบว่า สัดส่วนของเพศหญิงที่ไม่สูบบุหรี่สูงกว่าเพศชาย 1.66 เท่า (ร้อยละ 62.46 และ 37.54 ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้านี้ที่แสดงให้เห็นว่าหญิงไทยไม่นิยมการสูบบุหรี่ [21] ทั้งนี้ อาจเนื่องจากเพศหญิงไม่ชอบกลิ่นควันบุหรี่ และทราบถึงอันตรายของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 15.38) มีโรคประจำตัว โดยมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 70.69) เจ็บป่วยด้วยโรคมุมิแพ้ จึงหันมาดูแลสุขภาพด้วยการเล่นกีฬา / ออกกำลังกาย ซึ่งการดูแลสุขภาพด้วยการออกกำลังกายเป็นหนึ่งในวิธีฟื้นฟูภูมิชีวิต ช่วยซ่อมแซมภูมิคุ้มกันที่บกพร่องให้กลับมาแข็งแรง และทำงานได้อย่างปกติ นอกจากนี้ การออกกำลังกายยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของปอด หัวใจ และทำให้การไหลเวียนของเลือดดีขึ้น เมื่อระบบทางเดินหายใจกลับมาเป็นปกติจะช่วยให้อาการหายใจสะดวกขึ้น ไม่มีเสมหะไหลลงคอ จึงไม่เป็นหวัดและติดเชื้อง่าย [22]

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน (รวมตัวเอง) เฉลี่ย 4.90 คน ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาก่อนหน้านี้ที่พบว่าครัวเรือนไทยมีขนาดเล็กเฉลี่ยเพียงเฉลี่ย 2.70 คน ในปี พ.ศ. 2557 [23] จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล ผู้วิจัยพบว่าเมื่อจำแนกตามลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกลุ่มตัวอย่างอยู่อาศัยใน 2 รูปแบบ คือ ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) ที่ประกอบด้วยพ่อแม่ลูก และครอบครัวขยายสามรุ่น (Extended family) ที่มีทั้งรุ่นปู่ย่าตายาย รุ่นลูก และรุ่นหลานอยู่ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พิมลพรรณ อิศรภักดี [24] ที่พบว่าวิถีชีวิตและลักษณะครอบครัวของประชากรไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากตามการพัฒนาของเศรษฐกิจและสังคม โดยรูปแบบของสังคมไทยที่พบบ่อยเป็นสองอันดับแรก คือ ครอบครัวขยายสามรุ่น ร้อยละ 33.60 และครอบครัวเดี่ยว ร้อยละ 26.60 ทั้งนี้ สัมพันธภาพในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 58.84) จะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข อาจเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นบางครั้งเมื่อต่างฝ่ายต่างตีมูลค่าของเงินมีอารมณ์มา แต่เหตุการณ์ไม่รุนแรง สามารถคลี่คลายกลับสู่ปกติในวันต่อมา

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา เมื่อมีเวลาว่างหลังเลิกเรียน วันหยุด หรือช่วงปิดภาคเรียน กลุ่มตัวอย่างมักจะเล่นอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook Line Instagram เป็นต้น และดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุที่บ้าน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวทำให้กลุ่มตัวอย่างได้เห็นหรือได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของเยาวชนในการเข้าถึง เข้าใจ ประเมิน และปรับใช้ข้อมูลสุขภาพได้อย่างเหมาะสม ดังจะเห็นจากการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.57) ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีเหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะไม่ดื่ม คือ ทราบถึงผลเสีย / อันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 82.73 และอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 74.24 ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำสื่อแนะนำเสนอให้นำเสนอให้ น่าสนใจ น่าติดตามด้วยการใช้ขนาดตัวอักษรที่พอเหมาะเพื่อให้ อ่านง่าย และพยายามใช้ภาพประกอบให้มากขึ้นเพื่อให้เข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจพฤติกรรม ความต้องการการเรียนรู้ และความเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์ของคนรุ่นใหม่ (Gen Y และ Gen Z) ที่พบว่าลักษณะของสื่อออนไลน์บนอินเทอร์เน็ตที่ช่วยสร้างแรงกระตุ้นให้คนรุ่นใหม่เกิดความสนใจอยากเรียนรู้มากขึ้น คือ ควรจัดทำสื่อที่มีรูปภาพมาก ๆ เนื้อหาที่เป็นตัวอักษรน้อย ๆ [25] นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์ยังคิดเห็นว่าการดื่มเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และเสียเงินโดยไม่เกิดประโยชน์ เนื่องจากเคยถูกพ่อแม่ ผู้ปกครองให้ว่านให้เดิน / ขี่รถจักรยานยนต์เพื่อไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าในละแวกบ้านอยู่บ่อยครั้ง จึงทราบถึงค่าใช้จ่ายในการดื่มแต่ละครั้ง โดยพ่อแม่ ผู้ปกครองซึ่งเป็นนักดื่มกลุ่มที่มีปัญหาเป็นพิษ (Alcohol use disorder: AUD) จะเสียค่าใช้จ่ายในการดื่มแต่ละเดือนสูงถึงหลักหมื่นบาท เนื่องจากในบางครั้งจะต้องซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาเลี้ยงเพื่อนร่วมงาน / ลูกน้องด้วย ซึ่งค่าใช้จ่ายข้างต้นคิดเป็นร้อยละ 25.00 ของรายรับทั้งเดือน อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาในปี พ.ศ. 2560 พบว่านักดื่มหนึ่งคนเสียค่าใช้จ่ายในการดื่มที่บ้านเดือนละ 554.90 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษา ก่อนหน้าพบว่านักดื่มหนึ่งคนเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากเดิมเดือนละ 339.74 บาท ในปี พ.ศ. 2554 เป็นเดือนละ 455.33 บาท ในปี พ.ศ. 2557 [19]

3.1.2 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อประเมินพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มแต่เลิกแล้ว และกลุ่มตัวอย่างที่ยังคงดื่มอยู่ จำนวน 162 คน พบว่า อายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ คือ 13 ปี โดยอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มในเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน คือ 13.06 และ 13.38 ปี ตามลำดับ

และเมื่อประเมินพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างที่ยังคงดื่มอยู่ จำนวน 66 คน พบว่า อายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ คือ 13.40 ปี โดยอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มในเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกันมาก คือ 13.30 และ 13.45 ปี ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาก่อนหน้าที่พบว่า เพศชายเริ่มดื่มเร็วกว่าเพศหญิง [24, 26] ทั้งนี้อาจเนื่องจากความทัดเทียมทางเพศของสังคมไทย ในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลให้ทัศนคติต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนเพศหญิง มีการเปลี่ยนแปลงไปตามการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม โดยกลุ่มตัวอย่างเกือบกึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 45.12) เห็นด้วยว่าเพศหญิงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เหมือนเพศชาย (ตารางที่ 12)

ตอนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกนั้น กลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 61.73) ไม่ได้ตั้งใจหรือวางแผนว่าจะดื่มมากก่อนล่วงหน้า แต่เนื่องด้วยสถานการณ์แวดล้อมพาไป เช่น อยู่ท่ามกลางงานสังสรรค์ซึ่งมีพ่อแม่ญาติพี่น้องพุดคุยและดื่มกินกันอย่างสนุกสนาน เป็นต้น ทั้งนี้ เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.71) เลือกดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก คือ อยากรู้ อยากลอง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างคุ้นชินกับการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวมานานหลายปี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกันกับนักดื่มประจำ (Regular drinker) และนักดื่มกลุ่มที่มีปัญหาหนักเป็นพิเศษ (Alcohol use disorder: AUD) จะมีทัศนคติเชิงบวกต่อผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ โดยเห็นว่าการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ดูเป็นคนโก้ๆ ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างเกิดความสงสัยว่าเหตุใดบุคคลเหล่านั้นดื่มแล้วไม่มีอาการมึนเมา สิ่งเหล่านี้จึงเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กลุ่มตัวอย่างทดลองดื่มแอลกอฮอล์ อันจะนำไปสู่การเปิดโลกแห่งความมึนเมา กลุ่มตัวอย่างดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกที่บ้านตนเอง ร้อยละ 45.85 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน ร้อยละ 29.30 และสถานที่จัดงานเลี้ยง ร้อยละ 6.37 โดยผู้ที่ร่วมดื่มในครั้งแรก คือ เพื่อน ญาติพี่น้อง พ่อ และแม่ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างยังเป็นเยาวชนจึงไม่ได้รับอนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู ให้ไปดื่มที่อื่น ๆ ประกอบกับการดื่มที่บ้านร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนญาติพี่น้อง กลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มฟรี ไม่ได้掏เงิน แต่หากเป็นการดื่มที่บ้านเพื่อน นอกจากกลุ่มตัวอย่างจะต้องรวมเงินกับเพื่อนเพื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว ยังอาจไม่ได้รับอนุญาตและไม่ได้รับความสะดวกในการดื่มเนื่องจากต้องรอให้พ่อแม่ ผู้ปกครองของเพื่อนออกไปทำธุระข้างนอก ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กลุ่มตัวอย่างดื่มครั้งแรกในชีวิต คือ เบียร์ ร้อยละ 48.25 โดยดื่ม 1-3 แก้ว ร้อยละ 64.71 และน้อยกว่า 1 แก้ว ร้อยละ 25.49 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในปี พ.ศ. 2560 ที่พบว่านักดื่มปัจจุบันเริ่มดื่มครั้งแรกด้วยการดื่มเบียร์มากที่สุด ร้อยละ 34.00 [24] และตอนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกนั้นกลุ่มตัวอย่าง

มากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 67.88) รู้สึกเฉย ๆ ไม่มีอาการมีนเมา เนื่องจากเบียร์ 1 แก้ว จะมีขนาด 285 มิลลิลิตร และมีปริมาณแอลกอฮอล์ 5 ดีกรี ซึ่งหากดื่มประมาณ 3 แก้ว ร่างกายจะยังไม่สูญเสียการทำงาน ผู้ที่ดื่มจึงยังมีความรู้สึกผ่อนคลายและสนุกสนาน แต่หากดื่มในระดับเพิ่มขึ้นถึงแก้วที่ 9 ร่างกายจะตอบสนองช้าลง เริ่มส่งผลเสียต่อการควบคุมตนเอง [26, 27]

3.1.3 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อประเมินพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.83) ดื่มเบียร์บ่อยที่สุด โดยดื่มแอลกอฮอล์นาน ๆ ครั้ง (1-3 วันต่อปี) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้าที่พบว่านักดื่มปัจจุบันทุกเพศทุกวัยและกลุ่มเยาวชนอายุ 15-19 ปี นิยมดื่มเบียร์มากที่สุดในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 47.4 และ 59.7 ตามลำดับ [26] สถานที่ในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง คือ บ้านตนเอง ร้อยละ 53.21 รองลงมา คือ บ้านเพื่อน ร้อยละ 46.79 และสถานที่จัดงานเลี้ยง ร้อยละ 16.03 โดยใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการดื่มแต่ละครั้ง 1-2 ชั่วโมง กลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มแอลกอฮอล์ช่วงหลังสอบ ร้อยละ 47.71 รองลงมา คือ หลังเลิกเรียน / หลังเลิกงาน ร้อยละ 33.99 และช่วงเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ ร้อยละ 10.46 บุคคลที่ร่วมดื่มในแต่ละครั้ง คือ เพื่อน ร้อยละ 66.45 โดยมีจำนวนเฉลี่ย 5.84 คน รองลงมา คือญาติ พี่น้อง ร้อยละ 36.13 พ่อ ร้อยละ 17.42 และแม่ ร้อยละ 13.55 กลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ ร้อยละ 42.96 รองลงมา คือ ฉลองต่าง ๆ เมื่อมีความสุข ร้อยละ 26.06 และไม่เลือกโอกาส ร้อยละ 16.20 ซึ่งเหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างดื่มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อความสนุกสนาน ร้อยละ 58.17 รองลงมา คือ เพื่อผ่อนคลายจากการเรียน / การทำงาน ร้อยละ 41.18 และเพื่อการพบปะสังสรรค์ เข้าสังคม ร้อยละ 32.68 ระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์กลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 61.39) มักจะพูดคุยกัน แต่ก็มักมีกลุ่มตัวอย่างอยู่จำนวนหนึ่งที่จะสูบบุหรี่ร่วมด้วย โดยสูบบุหรี่เป็นบางครั้ง ร้อยละ 10.00 และสูบบุหรี่ทุกครั้ง ร้อยละ 4.38 ซึ่งผู้เกี่ยวข้องควรมีมาตรการเพิ่มเติมในการเฝ้าระวังพฤติกรรมการใช้สารเสพติดชนิดอื่น ๆ ของเยาวชนที่เคยทั้งดื่มแอลกอฮอล์และ / หรือสูบบุหรี่ เนื่องจากเยาวชนที่เคยทั้งดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่มีโอกาสเสี่ยงที่จะใช้สารเสพติด 2.91 เท่าของเยาวชนที่ไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์หรือสูบบุหรี่ (95% CI = 2.65 ถึง 3.21) เมื่อจำแนกตามเพศพบว่าเยาวชนเพศชายที่ทั้งดื่มและสูบบุหรี่จะมีโอกาสเสี่ยงที่จะใช้สารเสพติดร่วมด้วยเพิ่มเป็น 2.70 เท่าของเยาวชนเพศชายที่ไม่ดื่มและไม่สูบบุหรี่ ส่วนเยาวชนเพศหญิงที่ทั้งดื่มและสูบบุหรี่จะมีโอกาสเสี่ยงที่จะใช้สารเสพติดร่วมด้วยเพิ่มขึ้นสูงถึง 3.40 เท่าของเยาวชนเพศหญิง

ที่ไม่ตี้มและไม่สูบ [26]

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.61 และ 65.37 ตามลำดับ) ไม่เคยตี้มหนักหรือตี้มปริมาณมากในครั้งเดียว และไม่เคยตี้มจนมีนเมา เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเคยพบเห็นลักษณะอาการของคนใกล้ชิดที่ตี้มอย่างหนักจนมีนเมาและไม่สามารถดูแลตนเองได้ จึงไม่จำเป็นต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น กลุ่มตัวอย่างได้เครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาด้วยวิธีการรวมเงินกับเพื่อน ร้อยละ 41.45 โดยในแต่ละครั้งจะมีค่าใช้จ่ายในการตี้มเฉลี่ย 163.90 บาท ซึ่งมากกว่าจำนวนเงินที่กลุ่มตัวอย่างได้มาโรงเรียนในแต่ละวัน (ค่าเฉลี่ย = 116.63 ± 40.90) และเมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตี้มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัวตี้มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินมาโรงเรียนตั้งแต่ 110 บาท มีแนวโน้มที่จะตี้มแอลกอฮอล์ เป็น 1.891 เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินมาโรงเรียนน้อยกว่า 110 บาท (95%CI = 1.001 ถึง 3.571, p-value = 0.048) ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 29.41) จะตี้มฟรี ไม่ได้จ่ายเงิน โดยตี้มร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครองที่บ้านพัก และตี้มร่วมกับญาติพี่น้องที่งานสังสรรค์ในช่วงเทศกาลแห่งความสุขต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 17.65) จะซื้อตี้มเองเมื่อกระหายด้วยความอยาก โดยกลุ่มตัวอย่างไม่เคยนึกเสียดายเงินออมที่เก็บหอมรอมริบไว้ในแต่ละวัน เนื่องจากรู้สึกเหมือนกับการซื้อข้าวของเครื่องใช้อื่น ๆ ที่จำเป็น สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 65.88) ไปซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์บ่อยที่สุด คือ ร้านขายของชำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้าที่พบว่าร้านขายของชำเป็นจุดจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่นิยมที่สุดของนักตี้มทุกกลุ่มวัย โดยในปี พ.ศ. 2560 พบว่า เยาวชนอายุ 15-19 ปี มากถึงร้อยละ 74.10 นิยมที่จะหาซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จากร้านขายของชำ [26] เมื่อพิจารณาการเดินทางไปร้านค้าเพื่อซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า มีความสะดวก กลุ่มตัวอย่างสามารถขับรถ / ซี่รถโดยใช้เวลาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 54.81 รองลงมา คือ สะดวกมาก กลุ่มตัวอย่างสามารถเดินไปได้ ร้อยละ 28.89 โดยใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการเดินทางไปซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จากร้านค้า / สถานที่จำหน่ายที่สะดวกที่สุด 9.55 นาที ซึ่งลดลง 7.55 นาที เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาในปี พ.ศ. 2561 [26, 28] ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าร้านขายของชำที่จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มีกระจายอยู่ทั่วไปในชุมชนและไม่ห่างจากที่พักมากนัก ชุมชนบางแห่งมี 2-4 ร้าน ในขณะที่ชุมชนบางแห่งมีมากถึง 10 ร้าน กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปี สามารถเดิน / ซี่รถจักรยานยนต์ไปซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าในละแวกบ้าน ซึ่งเจ้าของร้านค้าส่วนใหญ่ก็ยินดีจำหน่ายให้โดยไม่เคย

ขอคุณหลักฐานอายุ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ใบอนุญาตขับขี่ เป็นต้น เนื่องด้วยเจ้าของร้านค้าล้วนแต่มีความสนิทสนมกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และตัวเยาวชนเอง ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งมีรูปร่างสูงใหญ่ อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจคลาดเคลื่อนของเจ้าของร้านค้าเกี่ยวกับอายุของผู้ซื้อด้วยเหตุนี้ ความเข้มแข็งของชุมชนตลอดจนความร่วมมือร่วมใจของประชาชนในการปฏิบัติตามทั้งกฎหมายและหลักจรรยาบรรณโดยไม่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการลดจำนวนของผู้ดื่มหน้าใหม่ที่เป็นเยาวชน อย่างไรก็ตาม หากเจ้าของร้านค้ายังไม่แน่ใจและเกรงจะละเมิดกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เจ้าของร้านค้าอาจต้องขอคุณหลักฐานอายุพร้อมด้วย

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้วกลุ่มตัวอย่างมีอาการมึนเมา ร้อยละ 57.96 โดยเมื่อบ้างเล็กน้อย ร้อยละ 42.68 รองลงมา คือ เมื่อก่อนข้างมาก แต่ยังมีสติรู้เรื่อง ร้อยละ 14.01 และเมื่อก่อนจนไม่ได้สติ ร้อยละ 1.27 หลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้วกลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 62.66) ยังคงมีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.43) ไม่เคยเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้ว เนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.21) มักจะดื่มแอลกอฮอล์ที่บ้านของตนเอง ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 46.79) เลือกดื่มแอลกอฮอล์ที่บ้านของเพื่อน จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคลพบว่าส่วนใหญ่มักจะเป็นบ้านของเพื่อนที่อยู่ในละแวกเดียวกันและไม่ห่างจากที่พักมากนัก จึงไม่จำเป็นต้องเดินทางด้วยยานพาหนะ เช่น รถจักรยานยนต์ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นผู้ขับขี่บางครั้ง ร้อยละ 18.47 และเป็นผู้ขับขี่ทุกครั้งที่ดื่ม ร้อยละ 5.10 โดยเกือบกึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 43.24) เป็นผู้ดื่มแล้วขับขี่ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี บริบูรณ์ ทั้งนี้ ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางคือรถจักรยานยนต์ ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องควรมีมาตรการเพิ่มเติมในการเฝ้าระวังการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ซึ่งปัญหาอุบัติเหตุทางถนนยังคงสร้างความสูญเสียและคุณภาพชีวิตของประชากรไทย จากข้อมูลการบูรณาการ 3 ฐาน ในปี พ.ศ. 2554-2559 พบว่า แต่ละปีจะมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนเฉลี่ย 21,200 คน คิดเป็น 32.6 ต่อประชากรแสนคน หรือวันละ 60 คน มีผู้บาดเจ็บนอนรักษาในโรงพยาบาล 200,000 คน และมีผู้พิการ 9,000 คน โดยแนวโน้มของปัญหายังอยู่ในอัตราที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วซึ่งไม่เกิน 10 ต่อประชากรแสนคน เมื่อพิจารณาปัญหาในประเด็นต่าง ๆ ทั้งด้านบุคคล ด้านการบังคับใช้กฎหมาย และด้านกลไกการดำเนินงานในพื้นที่ พบว่า การขาดความตระหนักใน

ความปลอดภัยของประชาชนเกี่ยวกับการขับขี่ด้วยความเร็ว การดื่มแล้วขับ และการให้เยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ ขับขี่รถจักรยานยนต์ เป็นปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการดำเนินงานอุบัติเหตุทางถนน คือ การลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้ได้ไม่เกิน 10 ต่อประชากรแสนคน ภายในปี พ.ศ. 2563 [29] ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ปัจจุบันยังคงดื่มแอลกอฮอล์อยู่คาดว่าในอนาคตข้างหน้าจะลดปริมาณการดื่มลง ร้อยละ 43.08 รองลงมา คือ จะดื่มในปริมาณเท่าเดิม ร้อยละ 38.46 และจะเพิ่มปริมาณการดื่มขึ้น ร้อยละ 12.31 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มมีทั้งที่คาดการณ์ว่าจะดื่มและไม่ดื่มแอลกอฮอล์ขึ้นอยู่กับสถานการณ์แวดล้อมในขณะนั้น เช่น ความอบอุ่นในครอบครัว ลักษณะของเพื่อนที่คบหา เป็นต้น

3.1.4 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

จากตารางที่ 8 พบว่า ในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง มีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ย 1.97 คน โดยมีบทบาทเป็นพ่อ ร้อยละ 47.44 รองลงมา คือ แม่ ร้อยละ 13.14 และมีบทบาทอย่างอื่นนอกเหนือจากพ่อและแม่ ร้อยละ 39.42 ในบรรดาผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างสนิทสนม / ผูกพันใกล้ชิดกับพ่อบามากที่สุด ร้อยละ 60.95 รองลงมา คือ แม่ ร้อยละ 16.62 เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัวดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในครอบครัวตั้งแต่ 2 คน มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 2.730 เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่มีผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในครอบครัวอย่างน้อย 1 คน (95%CI = 1.493 ถึง 4.992, p-value = 0.001) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีผู้ปกครองดื่ม มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 3.063 เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่มีพ่อแม่ดื่ม (95%CI = 1.309 ถึง 7.165, p-value = 0.008) และกลุ่มตัวอย่างซึ่งสนิทสนมกับผู้ปกครองที่ดื่ม มีแนวโน้มที่จะดื่มแอลกอฮอล์เป็น 3.090 เท่าของกลุ่มตัวอย่างซึ่งสนิทสนมกับพ่อแม่ที่ดื่ม (95%CI = 1.569 ถึง 6.082, p-value = 0.001) ทั้งนี้ อาจเนื่องจากความแตกต่างของความเข้มงวดในการอบรมสั่งสอนและขัดเกลาบุตรหลาน ซึ่งผู้ปกครองคนอื่น ๆ โดยเฉพาะปู่ ย่า ตา ยาย มักจะตามใจหลานจนเกินขอบเขต

เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ดังแสดงในตารางที่ 9 พบว่า ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์มีอายุเฉลี่ย 43.70 ปี นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.19 มีสถานภาพคู่และอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 77.24 อายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มครั้งแรก คือ 22.60 ปี ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บุคคลเหล่านี้มีการดื่มแอลกอฮอล์มานานประมาณ 20 ปี โดยสถานที่ที่ดื่มแต่ละครั้งส่วนใหญ่จะเป็น

บ้านพักในช่วงเย็นก่อนเวลารับประทานอาหาร / ระหว่างรับประทานอาหาร ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงคุ้นชินกับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวมาตั้งแต่วัยเยาว์ ซึ่งเด็กจะจดจำและเลียนแบบพฤติกรรมทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยเข้าใจเพียงว่าสิ่งที่พ่อ แม่ และคนที่สนิทชิดเชื้อกระทำแล้ว ตนเองก็ย่อมจะกระทำได้ ไม่ถือเป็นเรื่องที่ผิด [30] เพื่อป้องกันการเพิ่มขึ้นของนักดื่มหน้าใหม่โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน พ่อแม่ ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู ตลอดจนคนที่สนิทชิดเชื้อ ควรให้คำชี้แนะและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อหน้าบุตรหลานด้วยการลดปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์ลงไปเรื่อย ๆ จนไม่ดื่มเลยแม้แต่แก้วเดียว ซึ่งการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวไม่ใช่เรื่องยากหากมีความตั้งใจจริง [30, 31] ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคลพบว่าผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นเตือนและสร้างความเข้มแข็งทางใจ คือ คนในครอบครัว เช่น ภรรยากระตุ้นเตือนสามี บุตรพูดให้กำลังใจพ่อ แม่ เป็นต้น

ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.40) มีรายได้เพียงพอที่จะจุนเจือครอบครัว เนื่องจากเป็นผู้มีงานทำเป็นหลักแหล่งโดยประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 26.77 รองลงมา คือ พนักงานบริษัท / ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 17.30 รวมทั้งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาโดยจบการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 43.48 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 20.78 ระดับสายอาชีพ ร้อยละ 19.95 และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ร้อยละ 15.79 ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาก่อนหน้าที่พบว่าผู้ที่จบการศึกษาสูงสุดในระดับสายอาชีพ ระดับมัธยมศึกษา ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า เป็นนักดื่มปัจจุบัน (Current drinker) ร้อยละ 37.49, 31.62, 25.97 และ 24.54 ตามลำดับ [24] ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่านักดื่มปัจจุบันที่สำเร็จการศึกษาระดับสายอาชีพมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่นักดื่มปัจจุบันที่สำเร็จการศึกษาระดับมัศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาพฤติกรรม การสูบบุหรี่พบว่าผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ยังคงสูบบุหรี่มากถึงร้อยละ 39.84 ซึ่งบุคคลเหล่านี้มีโอกาสเสี่ยงที่จะเจ็บป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคติดเชื้อในปอดและโรคไร้เชื้อ ได้แก่ โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง (Chronic obstructive pulmonary disease: COPD) โรคมาเร็ง [32] ทั้งนี้ มีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์จำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 17.07) เคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้ว เนื่องจากความรักที่มีต่อบุตรเมื่อบุตรขอร้องจึงยินยอมทำตามประกอบกับทราบถึงอันตรายจากควันบุหรี่ต่อสุขภาพของคนรอบข้าง ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.15) ไม่มีโรคประจำตัว ทั้งนี้ เมื่อสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคลพบว่ามีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ส่วนหนึ่งไม่เคยเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปีเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเวลาในการประกอบอาชีพ

และค่าใช้จ่ายในการตรวจสุขภาพที่ค่อนข้างสูง ประกอบกับกลัวว่าตนเองจะเป็นโรคร้ายไข้เจ็บแล้ว จะสร้างความเดือดร้อนให้แก่คนในครอบครัวโดยเฉพาะบุตร ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่ม การประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนโดยเฉพาะในผู้ที่มีความเสี่ยงเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับช่องทางการเข้ารับบริการทางการแพทย์ในสถานพยาบาลใกล้บ้านด้วยสิทธิต่าง ๆ และประโยชน์ของการตรวจสุขภาพประจำปีเป็นประจำ อันจะนำไปสู่การมีทัศนคติเชิงบวกต่อการ เข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี ตลอดจนรู้ทันสภาพร่างกายของตนเอง

3.1.5 ผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน ในจังหวัดนครราชสีมา

3.1.5.1 ผลกระทบทางวาจา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.10) ได้รับผลกระทบจากการดื่ม แอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยเคยถูกพูดจาหยาบคายใส่เมื่อ พ่อแม่ ผู้ปกครองดื่มจนมีอาการมึนเมามากถึงร้อยละ 42.22 แต่เหตุการณ์ไม่รุนแรง เมื่อสร้างเมาและ สติกลับมาก็สามารถปรับความเข้าใจกันได้ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับความรุนแรง ทางด้านร่างกายและเพศเนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง จึงไม่เคยต้องโทรศัพท์ เพื่อขอความช่วยเหลือจากตำรวจ ไม่เคยต้องไปพบแพทย์ พยาบาล หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ไม่เคย ไปซื้อยาเพื่อรักษาตัวเอง ตลอดจนไม่เคยไปรับบริการหรือขอคำปรึกษาที่ศูนย์บริการให้คำปรึกษา ต่าง ๆ เช่น สายด่วน Hotline มูลนิธิเพื่อสังคมต่าง ๆ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาก่อนหน้าที่พบว่าปัญหาภายในครัวเรือนอันเกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่พบบ่อยที่สุด คือ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย [24] อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเคยต้องไปปรับทุกข์หรือ ขอคำแนะนำจากเพื่อนสนิทที่คบหากันมาตั้งแต่วัยเยาว์และมีพ่อแม่ ผู้ปกครองดื่มแอลกอฮอล์ เช่นเดียวกัน โดยมีการพูดคุยกันถึงการกระทำที่น่าอึดอึดใจเมื่อถูกพ่อแม่ ผู้ปกครองเผลวให้ไปซื้อ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าในละแวกบ้าน ซึ่งการถูกเผลวเผลออยู่บ่อยครั้งนำไปสู่ปัญหาระยะสั้น / ปัญหาที่เกิดเฉพาะหน้า คือ การมีปากเสียงกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างและผู้ที่ยังดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนปัญหา ระยะยาวที่อาจเกิดตามมาหากเจ้าของร้านค้ายินยอมจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ คือ การมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งจากการศึกษา ของวีรภัทร ศิริพงษ์ และพิชญ์ อภิสมภารโยธิน [33] พบว่า การหาซื้อง่ายและความสามารถในการ เข้าถึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิต

หญิงระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2-4 ในปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัด พิษณุโลกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.562$ และ 0.432 ตามลำดับ) ดังนั้น เพื่อป้องกันการทดลองตีแม่แอลกอฮอล์ของบุตรหลานหรือลดจำนวนนักดื่มหน้าใหม่ในกลุ่มเยาวชน พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรหลีกเลี่ยงการให้वानให้บุตรหลานไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนเจ้าของร้านค้าปลีก ควรปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อย่างเคร่งครัด และเจ้าหน้าที่ ผู้บังคับใช้กฎหมายควรเข้มงวดสอดส่องดูแลให้เจ้าของร้านค้าปลีกกระทำการฝ่าฝืนกฎระเบียบของ สังคม ซึ่งจากการศึกษาก่อนหน้าพบว่า การติดตามควบคุมดังกล่าวสามารถลดยอดขายในกลุ่มเยาวชน ได้อย่างมาก [34-36]

3.1.5.2 ผลกระทบทางจิตใจหรือความรู้สึกไม่ปลอดภัย

การดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ยังส่งผลกระทบต่อบุตรหลาน ในแง่ของจิตใจหรือความรู้สึกไม่ปลอดภัย โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 34.83) เคยนั่งรถไปกับผู้ขับขี่ที่มีอาการเมเมาในช่วงเย็นหรือยามค่ำคืนอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้าที่ พบว่า ร้อยละ 22.8 ของประชากรไทยอายุ 18 ปีขึ้นไป เคยโดยสารหรือนั่งรถไปกับคนขับรถที่ดื่ม แอลกอฮอล์ในปริมาณมาก [26] ทั้งนี้ บางส่วนของกลุ่มตัวอย่างจะกังวลเล็กน้อยเกี่ยวกับพฤติกรรมการ ใช้ความเร็วและการมีสติในการควบคุมยานพาหนะของผู้ขับขี่ที่ดื่มแอลกอฮอล์ อีกส่วนหนึ่งไม่ได้ กังวลว่าจะเกิดอุบัติเหตุจากการเมาแล้วขับเนื่องด้วยเป็นการประสบเหตุพร้อมกันทั้งพ่อ แม่ และ ตนเอง แต่จะเกิดความกลัวการสูญเสียคนที่รักในครอบครัวอย่างกะทันหันแล้วตนเองอาจไม่สามารถ รับมือกับความเจ็บปวดนั้นได้ อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคลในตัวแวนวัยรุ่น อายุ 13-18 ปี จำนวน 6 คน ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ที่อาศัยอยู่ในหลากหลายตำบลของอำเภอเมือง นครราชสีมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนล้วนคุ้นชินกับการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง โดยมีความคุ้นชินเท่ากับหรือใกล้เคียงคะแนนเต็ม เนื่องด้วยอยู่กับบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเช่นนี้เป็น ระยะเวลาานแล้ว กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเห็นคนในครอบครัวดื่มตั้งแต่จำความได้ อีกส่วนหนึ่งเห็นคน ในครอบครัวดื่มตั้งแต่ตนเองกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 34.30) เคยรู้สึกไม่สบายใจ ไม่อยากไปใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้าที่พบว่า ร้อยละ 37.80 เคยรู้สึกไม่สบายใจเนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว / เพื่อน [21] ทั้งนี้ คิดเห็นว่าต่างก็มีวุฒิภาวะกันแล้ว หากบุคคลเหล่านั้นดื่มแล้วดูแลตนเองและรับผิดชอบต่อหน้าที่ ได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็ทำใจยอมรับได้เพราะเข้าใจว่าเป็นความสุขเล็ก ๆ น้อย ๆ ของคนที่ทำงาน

เหนื่อยเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างจะไม่อยากเข้าไปใกล้ชิดหรือรู้สึกกลัวเมื่อต้องเผชิญหน้าในกรณีที่ผู้ดื่มเริ่มมีอาการมึนเมาแล้วชวนคุยในเรื่องที่ตนเองไม่ถนัดและไม่ชอบ เช่น ระดับผลการเรียน เป็นต้น เนื่องด้วยจะปลีกตัวออกมาจากสถานการณ์ที่น่าอึดอัดใจค่อนข้างยาก

3.1.5.3 ผลกระทบอื่น ๆ

สำหรับผลกระทบอื่น ๆ ต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่พบได้บ้างในการศึกษาคั้งนี้ คือ การเคยต้องไปรับ-ส่ง ผู้ดื่มซึ่งโดยมากมักจะมีอาการมึนเมาที่บ้านของเพื่อนหรืองานสังสรรค์ในช่วงดึก เพื่อความปลอดภัยจากการใช้รถใช้ถนนของทั้งตัวผู้ดื่มและเพื่อนร่วมทาง นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเคยต้องขี่รถจักรยานยนต์ออกจากบ้านพักเพียงลำพังในยามค่ำคืนเพื่อนำเงินไปจ่ายค่าปรับให้แก่คนในครอบครัวหลังถูกจับด้วยข้อหาเมาแล้วขับ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับผลกระทบเช่นนี้จะมีความรู้สึกที่ตรงกัน คือ เสียหายเงิน เนื่องจากเงินดังกล่าวช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวโดยนำไปใช้เป็นค่าเล่าเรียน ค่ากับข้าวในแต่ละมื้อของวันตลอดจนค่าขนมขบเคี้ยวในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์

อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็อยากให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเลิกดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องด้วยเป็นห่วงสุขภาพในระยะยาวของคนที่คุณรัก โดยกลุ่มตัวอย่างทราบถึงพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เช่น Facebook Line Instagram เป็นต้น ข้อมูลสุขภาพที่ปรากฏอยู่ใน YouTube รวมทั้งจากการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เช่น สุขศึกษาและพลศึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระ เป็นต้น นอกจากนี้ เมื่อกลุ่มตัวอย่างเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ถึงวัยที่พร้อมมีแฟน / ครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนล้วนเลือกผู้ที่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์มาเป็นคู่คิดคู่ชีวิต โดยให้เหตุผลที่เชื่อมโยงกับการได้รับผลกระทบทางด้านร่างกาย จิตใจและความรู้สึกไม่ปลอดภัยตลอดจนการสูญเสียทางเศรษฐศาสตร์ คือ ไม่อยากถูกคนเมาซึ่งไม่มีสติทำร้ายร่างกายและจิตใจรวมทั้งเป็นห่วงกลัวว่าคนที่ดื่มแล้วขับจะเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างพิษภัยจากการดื่มแอลกอฮอล์และจากการสูบบุหรี่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบางส่วนทำใจยอมรับได้หากผู้ที่อยู่แวดล้อมยังคงสูบบุหรี่ ทั้งนี้ ขอเพียงอย่ามาสูบบุหรี่ใกล้ ๆ เนื่องด้วยไม่ชอบกลิ่นควันบุหรี่ / แพ้กลิ่นควันบุหรี่ อีกส่วนหนึ่งก็ทำใจยอมรับไม่ได้จึงขอร้องแกมบังคับให้ผู้ที่อยู่แวดล้อมเลิกสูบบุหรี่ ซึ่งคนในครอบครัวก็ยินยอมทำตาม ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าการเลิกสูบบุหรี่อาจทำได้ง่ายกว่าการเลิกดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องด้วยการสูบบุหรี่เป็นเรื่องของปัจเจกชน คือ การสูบบุหรี่ในแต่ละครั้งไม่จำเป็นต้องชักชวนกัน เมื่อสูบบุหรี่คนเดียวได้ ก็สามารถเลิกสูบได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งทาง

จิตใจ (Mental toughness) ของบุคคลนั้น รวมถึงการอยากทำเพื่อคนที่ตนรักและไม่อยากให้คนที่อยู่รอบข้างได้รับอันตรายจากควันทบหรี่ ในขณะที่การตี้มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของกลุ่มคน คือ การตี้มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งมักจะต้องชกชว่นกัน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องยากยิ่งในการเลิกตี้ม เนื่องด้วยมีปัจจัยแวดล้อมที่มากกระตุ้นตลอดเวลาโดยเฉพาะคนในครอบครัว ญาติพี่น้อง กลุ่มเพื่อน การเข้าสังคมกับที่ทำงาน และการถูกเชิญเข้าร่วมงานสังสรรค์ ดังจะเห็นจากการศึกษาก่อนหน้าที่พบว่าสถานที่ตี้มแอลกอฮอล์ที่นิยมมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บ้านตนเอง บ้านคนอื่น และงานสังสรรค์ ร้อยละ 40.09, 22.52 และ 20.02 ตามลำดับ โดยในปี พ.ศ. 2560 พบสัดส่วนการตี้มที่งานสังสรรค์ ได้แก่ งานแต่งงาน งานศพ งานสโมสร เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 ทั้งในกลุ่มนักตี้มปัจจุบัน นักตี้มประจำ และนักตี้มหนัก [24, 26] นอกจากนี้ จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2561 ผู้ตอบแบบสอบถามคิดเห็นว่าการตี้มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติธรรมดา ร้อยละ 49.60 รองลงมา คือ เครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสังสรรค์ ร้อยละ 44.80 และการตี้มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องส่วนบุคคล ไม่มีผลกระทบต่อสังคม ร้อยละ 34.1 [26]

3.1.6 คุณภาพในการดำเนินชีวิตของบุตรหลานอันเป็นผลจากการตี้มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 19) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดในด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต เนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างไม่เคยถูกทอดทิ้ง / ถูกปล่อยให้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ไม่เคยได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกายและเพศ อันเป็นผลจากการตี้มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกในครัวเรือน เพื่อน และบุคคลรอบข้าง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดในด้านสภาวะทางจิตใจ อารมณ์ และเมื่อประเมินความพึงพอใจต่อสภาวะสุขภาพของตนเองโดยตอบแบบสอบถาม EQ-5D-Y พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบกึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 43.54) รู้สึกกังวล เศร้า หรือไม่มีความสุข เนื่องด้วยรู้สึกเป็นห่วงสุขภาพในระยะยาวของคนในครอบครัวที่ตี้มแอลกอฮอล์ ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยที่เป็นรอยต่อระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงระยะเวลาที่ไม่มั่นคง มีความอ่อนไหวทางด้านจิตใจและอารมณ์ค่อนข้างมาก ทำให้มีความรู้สึกกลัวหรือวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าช่วงวัยอื่น ๆ [37] อย่างไรก็ตาม เมื่อประเมินคุณภาพในการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างอันเป็นผลจากการตี้มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา โดยตอบแบบสอบถาม WHOQOL-

BREF-THAI ฉบับภาษาไทย พบว่า ให้ผลการศึกษาไปในทิศทางเดียวกันกับการประเมินโดยใช้แบบสอบถาม EQ-5D-Y คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคุณภาพในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับกลาง ๆ ค่อนไปทางระดับดี ทั้งในมิติทางด้านสังคม มิติทางด้านร่างกาย มิติทางด้านจิตใจ และมิติทางด้านสิ่งแวดล้อม (ตารางที่ 21) เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไปและคุณภาพชีวิตโดยรวม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพอใจกับสุขภาพอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.56 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.97 โดยกลุ่มตัวอย่างมากกว่ากึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 59.37) ไม่มีอาการเจ็บปวดหรือไม่สบาย เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับมิติทางด้านร่างกาย พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.61 รองลงมา คือ พอใจกับการนอนหลับอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.69 และมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ทั้งเรื่องงานหรือการดำเนินชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.90 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเวลาเดินไปมาและไม่มีปัญหาเวลาทำกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ ได้แก่ การไปโรงเรียน การทำงานอดิเรก การเล่นกีฬาหรือเล่นเกม การทำอะไร ๆ กับครอบครัวหรือเพื่อน เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับมิติทางด้านจิตใจ พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจในชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.76 รองลงมา คือ ยอมรับรูปร่างหน้าตาของตัวเองอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.59 และรู้สึกว่าชีวิตมีความหมายอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.80 เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับมิติทางด้านสังคม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อน ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.18 รองลงมา คือ พอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่นอย่างที่ผ่านมา ร้อยละ 24.54 และพอใจในชีวิตทางเพศ ร้อยละ 13.98 เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับมิติทางด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.97 รองลงมา คือ รู้สึกว่าชีวิตมีความมั่นคงปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.86 และมีเงินพอใช้จ่ายตามความจำเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.07 ซึ่งจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างล้วนมีสุขภาพดี มีความสุข และมีเป้าหมายในการใช้ชีวิต โดยเฉพาะเกี่ยวกับการศึกษา และ / หรือการประกอบอาชีพ

3.2 สรุปผลการดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 50.92 มีอายุเฉลี่ย 14.71 ปี (SD = 1.34) นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.22 กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 72.07 ได้เงินมาโรงเรียน

เฉลี่ยวันละ 116.63 บาท (SD = 40.90) โดยได้รับจากพ่อแม่ ร้อยละ 93.44 ครอบครัวมีเงินพอใช้ และมีเหลือเก็บ ร้อยละ 63.76 กลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกเฉพาะตัวเป็นคนสนุกสนานร่าเริง ร้อยละ 88.68 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน (รวมตัวเอง) เฉลี่ย 4.90 คน (SD = 1.89) มีสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกในครัวเรือน ร้อยละ 58.84 ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 84.62 ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา เมื่อมีเวลาว่างหลังเลิกเรียน วันหยุด หรือช่วงปิดภาคเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.92) มักจะเล่นอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างไม่เคยใช้สารเสพติดอย่างอื่น ร้อยละ 94.16 ไม่เคยสูบบุหรี่ ร้อยละ 86.74 และไม่เคยดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 56.57 เนื่องด้วยส่วนใหญ่ทราบถึงผลเสีย / อันตรายของการดื่มแอลกอฮอล์ โดยเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยของการดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 93.00 ผ่านทางโทรทัศน์ ร้อยละ 82.73

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มแต่เลิกแล้ว และที่ปัจจุบันยังดื่มอยู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกเมื่อมีอายุเฉลี่ย 13 ปี (SD = 1.60) เนื่องด้วยอยากรู้อยากลอง ร้อยละ 81.71 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มในครั้งแรกคือ เบียร์ ร้อยละ 48.25 โดยดื่ม 1-3 แก้ว ร้อยละ 64.71 กลุ่มตัวอย่างดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกที่บ้านตนเอง ร้อยละ 45.85 และบ้านเพื่อน ร้อยละ 29.30 โดยดื่มร่วมกับเพื่อน ร้อยละ 54.22 ญาติพี่น้อง ร้อยละ 33.13 และพ่อ ร้อยละ 13.86 ตอนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกนั้น กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ตั้งใจหรือวางแผนว่าจะดื่มมากก่อนล่วงหน้า ร้อยละ 61.73 และตอนที่ดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรกนั้น กลุ่มตัวอย่างรู้สึกเฉย ๆ ร้อยละ 67.88

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างดื่มเบียร์บ่อยที่สุด ร้อยละ 56.83 โดยดื่มนาน ๆ ครั้ง (1-3 วันต่อปี) กลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ ร้อยละ 42.96 โดยมีการพูดคุยกันระหว่างการดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 61.39 แต่ไม่มีการสูบบุหรี่ร่วมด้วย ร้อยละ 85.62 ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างไม่เคยดื่มหนักหรือดื่มปริมาณมากในครั้งเดียว ร้อยละ 54.61 และไม่เคยดื่มจนมีเมา ร้อยละ 65.37 กลุ่มตัวอย่างได้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาด้วยวิธีการรวมเงินกับเพื่อนซื้อ ร้อยละ 41.45 โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้ง 163.90 บาท (SD = 200.78) สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยที่สุด คือ ร้านขายของชำ ร้อยละ 65.88 เมื่อพิจารณาการเดินทางไปร้านค้าเพื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า มีความสะดวก สามารถขับรถ / ซี่งรถใช้เวลาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 54.81 สถานที่ในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง คือ บ้านตนเอง ร้อยละ 53.21 และบ้านเพื่อน

ร้อยละ 46.79 โดยใช้ระยะเวลาเฉลี่ยในการดื่มแอลกอฮอล์แต่ละครั้ง 1-2 ชั่วโมง ร้อยละ 29.61 กลุ่มตัวอย่างมักจะดื่มแอลกอฮอล์ช่วงหลังการสอบ ร้อยละ 47.71 บุคคลที่ร่วมดื่มแต่ละครั้ง คือ เพื่อน ร้อยละ 66.45 โดยมีจำนวนเฉลี่ย 5.84 คน (SD = 3.75) เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างดื่มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อความสนุกสนาน ร้อยละ 58.17 หลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้วกลุ่มตัวอย่างมีอาการเมาบ้างเล็กน้อย ร้อยละ 42.68 พฤติกรรมหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้ว คือ กลุ่มตัวอย่างเป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม ร้อยละ 62.66 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.43) ไม่เคยเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์แล้ว เมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ที่ปัจจุบันยังคงดื่มแอลกอฮอล์อยู่พบว่า ในอนาคตข้างหน้ากลุ่มตัวอย่างจะลดปริมาณการดื่มลง ร้อยละ 43.08 รองลงมา คือ ดื่มในปริมาณเท่าเดิม ร้อยละ 38.46 และเพิ่มปริมาณการดื่มขึ้น ร้อยละ 12.31 ทั้งนี้ มีเพียงร้อยละ 6.15 ที่เลือกจะไม่ดื่มแอลกอฮอล์เลย

ในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ย 1.97 คน (SD = 1.36) โดยมีบทบาทเป็นพ่อและแม่มากที่สุด ร้อยละ 60.58 ส่วนบทบาทอย่างอื่นนอกเหนือจากพ่อและแม่ ร้อยละ 39.42 ในบรรดาผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างสนิทสนม / ผูกพันใกล้ชิดกับพ่อ ร้อยละ 60.95 รองลงมา คือ แม่ ร้อยละ 16.62 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงาน พบว่า ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์มีความข้องเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างโดยมีบทบาทเป็นพ่อ ร้อยละ 68.34 มีอายุเฉลี่ย 43.70 ปี (SD = 6.92) นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 99.19 อายุต่ำสุดที่เริ่มดื่มครั้งแรกของผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ คือ 12 ปี อายุสูงสุดที่เริ่มดื่มครั้งแรกของผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ คือ 46 ปี และอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มครั้งแรกของผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ คือ 22.60 ปี (SD = 6.69) มีสถานภาพคู่และอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 77.24 สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 22.43 มีรายได้เพียงพอและมีเหลือเก็บ ร้อยละ 57.30 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 26.77 เหตุผลสำคัญที่ดื่มแอลกอฮอล์ คือ เพื่อแก้อาการเหนื่อยล้า คลายเครียด เข้าสังคม และเพิ่มอรรถรสในการพูดคุยกัน ปัจจุบันผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ยังสูบบุหรี่อยู่ ร้อยละ 43.09 และเคยสูบบุหรี่แล้ว ร้อยละ 17.07 ทั้งนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 84.15

เมื่อพิจารณาผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 97.10 โดยเคยถูกพูดจาหยาบคายใส่ ร้อยละ 42.22 รองลงมา คือ เคยนั่งรถไปกับผู้ขับขี่ที่มีอาการเมึนเมาในช่วงเย็นหรือยามค่ำคืน ร้อยละ 34.83 ซึ่งบางส่วนของกลุ่มตัวอย่างจะกังวล

เล็กน้อยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความเร็วและการมีสติในการควบคุมยานพาหนะของผู้ขับขี่ที่ดื่มแอลกอฮอล์ อีกส่วนหนึ่งจะกล่าวการสูญเสียคนที่รักในครอบครัวอย่างกะทันหันแล้วตนเองอาจไม่สามารถรับมือกับความเจ็บปวดนั้นได้ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างล้วนคุ้นชินกับการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ปกครอง เนื่องจากอยู่กับบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเช่นนี้เป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเห็นคนในครอบครัวดื่มตั้งแต่จำความได้ อีกส่วนหนึ่งเห็นคนในครอบครัวดื่มตั้งแต่ตนเองกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น จึงเคยรู้สึกไม่อยากใส่ใจและ / หรือไม่อยากไปใกล้ชิดกับผู้ปกครอง สำหรับผลกระทบอื่น ๆ ที่พบได้บ้างในการศึกษาคั้งนี้ คือ การเคยต้องไปรับ-ส่ง ผู้ดื่มซึ่งมีอาการเมึนเมาที่บ้านของเพื่อนหรืองานสังสรรค์ในช่วงดึก รวมทั้งเคยต้องขี่รถจักรยานยนต์ออกจากบ้านพักเพียงลำพังในยามค่ำคืนเพื่อนำเงินไปจ่ายค่าปรับให้แก่คนในครอบครัวหลังถูกจับด้วยข้อหาเมาแล้วขับ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับผลกระทบเช่นนี้จะมีความรู้สึกที่ตรงกัน คือ เสียหายเงินเนื่องจากเงินดังกล่าวช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวโดยนำไปใช้เป็นค่าเล่าเรียน ค่ากับข้าวในแต่ละมื้อของวัน ตลอดจนค่าขนมขบเคี้ยวในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกายและเพศเนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ปกครอง ผู้ปกครอง จึงไม่เคยต้องโทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือจากตำรวจ ไม่เคยต้องไปพบแพทย์ พยาบาล หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ไม่เคยต้องไปซื้อยาเพื่อรักษาตัวเอง ตลอดจนไม่เคยต้องไปรับบริการหรือขอคำปรึกษาที่ศูนย์บริการให้คำปรึกษาต่าง ๆ เช่น สายด่วน Hotline มูลนิธิเพื่อสังคมต่าง ๆ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นต้น ทั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเคยต้องไปพูดคุยปรับทุกข์หรือขอคำแนะนำจากเพื่อนสนิทที่คบหากันมาตั้งแต่วัยเยาว์และมีพ่อแม่ ผู้ปกครองดื่มแอลกอฮอล์เช่นเดียวกัน โดยพูดคุยกันถึงการกระทำที่น่าอึดใจเมื่อถูกพ่อแม่ ผู้ปกครองเฝ้าหวามให้ไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าในละแวกบ้าน ซึ่งการถูกเฝ้าหวามอยู่บ่อยครั้งนำไปสู่ปัญหาหระยะสั้น / ปัญหาที่เกิดเฉพาะหน้า คือ การมีปากเสียงกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างและผู้ดื่มแอลกอฮอล์ แต่เหตุการณ์ไม่รุนแรง ส่วนปัญหาหระยะยาวที่อาจเกิดตามมาหากเจ้าของร้านค้ายินยอมจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ คือ การมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เมื่อประเมินความพึงพอใจต่อสภาวะสุขภาพของตนเองโดยตอบแบบสอบถาม EQ-5D-Y พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีปัญหาเวลาอาบน้ำหรือแต่งตัว ร้อยละ 91.55 รองลงมา คือ ไม่มีปัญหาเวลาเดินไปมา ร้อยละ 86.55 ไม่มีปัญหาเวลาทำกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ ร้อยละ 85.76 ไม่มีอาการเจ็บปวดหรือรู้สึกไม่สบาย ร้อยละ 59.37 และไม่รู้สึกกังวล เศร้า หรือไม่มีความสุข ร้อยละ

56.46 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกพอใจในชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกพอใจมากที่สุดในด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต รองลงมา คือ ภาวะสุขภาพ และความเป็นอยู่ ส่วนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกพอใจน้อยที่สุดในด้านสภาวะทางจิตใจ อารมณ์

เมื่อประเมินคุณภาพในการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างอันเป็นผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา โดยตอบแบบสอบถาม WHOQOL-BREF-THAI ฉบับภาษาไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคุณภาพในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับกลาง ๆ ค่อนไปทางระดับดี ทั้งในมิติทางด้านสังคม มิติทางด้านร่างกาย มิติทางด้านจิตใจ และมิติทางด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไปและคุณภาพชีวิตโดยรวม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพอใจกับสุขภาพอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 34.56 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.97 เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับมิติทางด้านร่างกาย พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.61 เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับมิติทางด้านจิตใจ พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพึงพอใจในชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.76 เมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับมิติทางด้านสังคม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อน ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.18 และเมื่อพิจารณาข้อคำถามเกี่ยวกับมิติทางด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างรู้สึกพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.97 นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างล้วนมีสุขภาพดี มีความสุข และมีเป้าหมายในการใช้ชีวิต โดยเฉพาะเกี่ยวกับการศึกษาและ / หรือ การประกอบอาชีพ

4. ผลอื่น ๆ ที่ได้นอกเหนือจากเป้าหมายที่วางไว้

-

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการดำเนินงาน มีรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อป้องกันการเพิ่มขึ้นของนักดื่มหน้าใหม่ในกลุ่มเยาวชน พ่อแม่ ผู้ปกครองที่เลี้ยงดูตลอดจนคนที่สนิทชิดเชื้อ ควรให้คำชี้แนะและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อหน้าบุตรหลาน

ด้วยการลดปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์ลงไปเรื่อย ๆ จนไม่ดื่มเลยแม้แต่แก้วเดียว ซึ่งการบรรลุนเป้าหมายดังกล่าวอาจจะต้องได้รับการกระตุ้นเตือนและเสริมพลังแรงใจจากบุคคลในครอบครัว

2. เพื่อป้องกันการทดลองดื่มแอลกอฮอล์ของบุตรหลานหรือลดจำนวนนักดื่มหน้าใหม่ในกลุ่มเยาวชน พ่อแม่ ผู้ปกครองควรหลีกเลี่ยงการให้वानให้บุตรหลานไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนเจ้าของร้านค้าปลีกควรปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อย่างเคร่งครัด และเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายควรเข้มงวดสอดส่องดูแลมิให้เจ้าของร้านค้าปลีกกระทำการฝ่าฝืนกฎระเบียบของสังคม

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนา 2019 (COVID-19) จึงอาจเกิดข้อจำกัดในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจขยายขอบเขตของผู้ให้ข้อมูลไปยังกลุ่มพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูประจำชั้น / ครูผู้สอน กลุ่มเพื่อน เจ้าของร้านขายของชำ ตลอดจนผู้นำชุมชน ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม

เอกสารอ้างอิง

1. ชิวฮวย แซ่ลิ้ม, กนกพร หมู่พยัคฆ์, นันทวัน สุวรรณรูป. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น. วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์ 2560; 37(3): 25-36.
2. สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2557. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด; 2557.
3. สุรศักดิ์ ไชยสงค์, กัญฉพนธ์ ภักดีเศรษฐกุล, ทักษพล ธรรมรังสี. รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ. 2554. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: บริษัท เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์ จำกัด; 2554.
4. เนื่อแพร เล็กเฟื่องฟู, ณิชฐ ธารพานิช, กิจวัตร ทาเจริญ, สุขใจ ว่องไวศิริวัฒน์, นพพล วิทย์วรพงศ์. สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา; 2558.

5. กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. จำนวนประชากรแยกอายุ จังหวัดนครราชสีมา เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560. [ออนไลน์]. 2561 [เข้าถึงเมื่อ 13 ธันวาคม 2561]. เข้าถึงได้จาก: http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php.
6. กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. จำนวนประชากรแยกอายุ กรุงเทพมหานคร เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560. [ออนไลน์]. 2561 [เข้าถึงเมื่อ 13 ธันวาคม 2561]. เข้าถึงได้จาก: http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php.
7. บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ. รายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2552. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา; 2552.
8. คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติด. สถานภาพการบริโภคสุรา พ.ศ. 2550. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา; 2550.
9. นิชนันท์ นิวาตะบุตร. เด็กเสี่ยงภัยเหล่า จากครอบครัวนักดื่ม. [ออนไลน์]. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: https://www.khaosod.co.th/lifestyle/news_2975142.
10. กองบรรณาธิการ HD. อะไรคือการล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual bullying) และทำไมเด็กถึงมีส่วนร่วมในการกระทำนี้? [ออนไลน์]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: <https://hd.co.th/what-is-sexual-bullying-and-why-do-kids-engage-in-it>.
11. สุรรา แก้วนุ้ย, ทักษพล ธรรมรังสี. พฤติกรรมการคุกคามทางเพศในกลุ่มเด็กและเยาวชนภายใต้อิทธิพลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข 2554; 5(2): 233-43.
12. โรงพยาบาลสวนปรุง 13122561. ชีวิตล้ำเลิศ ถ้าเลิกสุรา (ลด ละ เลิกสุรา = ลดปัญหาสังคม). [ออนไลน์]. 2561 [เข้าถึงเมื่อ 13 ธันวาคม 2561]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.mhc11.dmh.go.th/images/laborDay/003--.pdf>.
13. อรทัย วลีวงศ์, ทักษพล ธรรมรังสี, จินตนา จันทร์โคตรแก้ว. ผลกระทบของการดื่มแอลกอฮอล์ต่อผู้อื่น: แนวคิด สถานการณ์ และช่องว่างของความรู้ของประเทศไทย. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข 2557; 8(2): 111-9.
14. อธิป ตันอารีย์, พลเทพ วิจิตรคุณากร. สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และดัชนีความเสี่ยงต่อปัญหาแอลกอฮอล์ของจังหวัดในประเทศไทย: ข้อมูลการสำรวจ พ.ศ. 2560. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข 2562; 13(2): 353-67.

15. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. ระบบค้นหาคำศัพท์. [ออนไลน์]. ม.ป.ป. [เข้าถึงเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2562]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.royin.go.th/dictionary/>.
16. สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ. พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีการศึกษาศรีวิชัย 2551. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา; 2553.
18. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองนครราชสีมา. ข้อมูลทั่วไป. [ออนไลน์]. ม.ป.ป. [เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2562]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.muangdho.com/general-info.html>.
19. มิ่งขวัญ เหล่าบุศณันต์. เทคนิคการเลี้ยงดูอย่างไรให้ได้ใจวัยรุ่น. [ออนไลน์]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 4 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: <https://th.theasianparent.com/weird-worm-like-substance-in-eggs-040620>.
20. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาอนามัยครอบครัวในงานสาธารณสุข หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช; 2554.
21. ไทยรัฐออนไลน์. ผลวิจัยชี้หญิงไทยไม่นิยมสูบบุหรี่. [ออนไลน์]. 2557 [เข้าถึงเมื่อ 4 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.thairath.co.th/content/407869>.
22. บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน). ออกกำลังกายอย่างไร ฟันฟุภูมิชีวิต พิษิตภูมิแพ้ว. [ออนไลน์]. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 4 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: <https://goodlifeupdate.com/healthy-body/75480.html>.
23. พิมลพรรณ อิศรภักดี. ลักษณะครอบครัวไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในกว่า 20 ปีที่ผ่านมา. ประชากรและการพัฒนา 2560; 37(4): 1-2.
24. สาวิตรี อัจฉนาภกรชัย, บรรณาธิการ. รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย ประจำปี พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: สหมิตรพัฒนาการพิมพ์; 2562.
25. สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). เทรนด์การเรียนรู้ของคนรุ่นใหม่ในยุคดิจิทัล. [ออนไลน์]. 2560 [เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: http://www.okmd.or.th/okmd-opportunity/FutureLearningPlatform/899/Digilearn_infographic.
26. สาวิตรี อัจฉนาภกรชัย, บรรณาธิการ. ข้อเท็จจริงและตัวเลขเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย พ.ศ. 2559-2561. กรุงเทพฯ: สหมิตรพัฒนาการพิมพ์; 2562.

27. โรงพยาบาลยันฮี. รู้ไว้ใช้ว่า ต้มเบียร์ก็แก้วแล้วเมา. [ออนไลน์]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 6 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: <https://th.yanhee.net/เกร็ดความรู้/รู้ไว้ใช้ว่า-ต้มเบียร์ก็แก้วแล้วเมา/>.
28. ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. การศึกษาสถานการณ์การรับรู้การปฏิบัติตามกฎหมาย การเข้าถึงผลิตภัณฑ์ การโฆษณา และการส่งเสริมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หลังพระราชบัญญัติเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลบังคับใช้ครบ 1 ปี. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา; 2552.
29. กรมควบคุมโรค. การบาดเจ็บจากการจราจรทางถนน (RTI). [ออนไลน์]. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 6 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: https://ddc.moph.go.th/disease_detail.php?d=73.
30. แมร์กลูก. พฤติกรรมของลูกขึ้นอยู่กับการเล่นดูในครอบครัว. [ออนไลน์]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 7 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.maerakluke.com/topics/4340>.
31. ศูนย์บริการวิชาการและพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด กลุ่มท้องถิ่นและภูมิภาคศึกษา สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 9 วิธี ลด ละ เลิก แอลกอฮอล์. [ออนไลน์]. 2552 [เข้าถึงเมื่อ 7 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.sri.cmu.ac.th/~srilocal/drugs/print.php?type=blog&id=3>.
32. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. เหล้า บุหรี่กับความเสี่ยงโควิด-19. [ออนไลน์]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 7 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.thaihealth.or.th/Content/51507-เหล้า%20บุหรี่ป้กับความเสี่ยงโควิด-19.html>.
33. วีรภัทร ศิริพงษ์, พิษณุ อภิสมาจารโยธิน. การวิเคราะห์สาเหตุเชิงพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก. วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ 2561; 7: 91-110.
34. Preusser DF, Williams AF, Weinstein HB. Policing underage alcohol sales. *Journal of Safety Research* 1994; 25: 127-33.
35. Grube JW. Preventing sales of alcohol to minors: Results from a community trial. *Addiction* 1997; 92(2): 251-60.
36. Komro KA, Toomey TL. Strategies to Prevent Underage Drinking. *Alcohol Research & Health* 2002; 26(1): 5-14.

37. วิโรจน์ อารีย์กุล. พัฒนาการทางด้านสังคมจิตวิทยาของวัยรุ่น. [ออนไลน์]. 2555 [เข้าถึงเมื่อ 14 มิถุนายน 2563]. เข้าถึงได้จาก:
https://53010518046.blogspot.com/2012/08/blog-post_5862.html.

ภาคผนวก

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา
Nakhonratchasima Provincial Public Health

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา

กระทรวงสาธารณสุข

255 หมู่ 11 ตำบลโคกกรวด อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30280 โทร. 0-4446-5101-4 ต่อ 310,311

เอกสารรับรองโครงการวิจัยแบบเร็ว

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ดำเนินการให้การรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการวิจัย	การประเมินผลกระทบต่อบุตรหลานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่ ผู้ปกครองวัยทำงานในจังหวัดนครราชสีมา
เลขที่โครงการวิจัย	NRPH 037
ชื่อหัวหน้าโครงการ	นางสาวจรรุวรรณ ไตรทิพย์สมบัติ
หน่วยงานที่สังกัด	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
วิธีการทบทวน	แบบเร็ว (Expedited Review)
รายงานความก้าวหน้า	ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ หากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี
เอกสารที่รับรอง	1. แบบเสนอโครงการวิจัย 2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย 3. หนังสือยินยอมตนในการทำวิจัย 4. แบบการเก็บรวบรวมข้อมูล/โปรแกรม/กิจกรรม

ลงนาม.....

(นายแพทย์ชาญชัย บุญอยู่)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง 22 กรกฎาคม 2562

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ลงนาม.....

(นายแพทย์นรินทร์รัชต์ พิชญคามินทร์)

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา

วันหมดอายุ 22 กรกฎาคม 2563

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จากรุวรรณ ไตรทิพย์สมบัติ
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
วัน เดือน ปีที่เกิด	11 ตุลาคม พ.ศ. 2526
สถานที่เกิด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2544 - พ.ศ. 2547 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2550 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555 สำเร็จการศึกษาปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาชีวเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2555 - ปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา